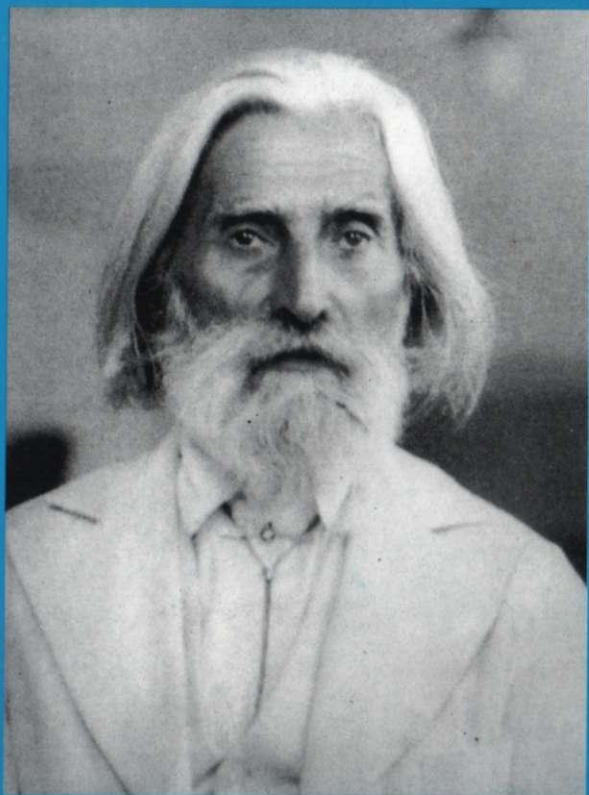

Бениса Дуно

Учителя за себе си

Бейнса Дуно

Учителя за себе

Книгата е съставена от тематично избрани и подредени логично извадки, правени преди 50 години от автора Светозар Няголов от 2 тетрадки със стенограми от Словото на Учителя Петър Дънов - Бениса Дуно (1864-1944 г.), живял и работил духовно в България. Останалите над 100 тетрадки със стенограми оставям на бъдещото поколение да ги преведе и издаде.

1. Учителя за себе си

В началото на една нова култура винаги идва един Божествен Пратеник, идва един Велик Учител. Той носи Словото на живота, чрез езика на един народ, Той дава конкретен словесен израз на онова велико богатство, което Той донася от Божествения свят. Неговото Слово съдържа знанието за Новата култура, което като се приложи ще принесе своите добри плодове. Всяка дума, с която Учителят си служи, е строго определена и пълна с дълбоко вътрешно съдържание. Чрез своя живот Учителя внася нови сили в човешката душа, дава подтик на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля да се развиват. Неговият живот е синтез и символ на Новата култура, която той благовества. Това е единствено и неповторимо явление в природата, (стр. 193, т. 12 "Изгревът")

Учителя казва за Себе Си: "Аз дойдох тука да покажа на хората пътя към Бога. И да Му служа тъй, както никога не са Му служили". Веднъж попитаха Учителя откъде е дошъл? "Питат ме откъде съм. Аз ида от Слънцето да правя наблюдения в България". Попитаха го дали тялото на учителя е построено както на останалите човеци. "Един Учител има плюс органи, т.е. повече органи от обикновения човек." Запитаха го, какво може да направи един Учител с тялото Си. "Аз мога да ставам видим и невидим. Чрез мисълта си мога да разложа и разформирам тялото Си, да го пренеса през пространството и да го сформирам пак, където Си поискам". Ние бяхме свидетели на много опитности, когато Учителя беше на Рила, а се явяваше тука, на "Изгрева" или на други места - при ония, които Го зовяха за помощ. Ние знаехме, че в Него е Духът на Истината, че в Него е Божественият Дух, но не знаехме, как се проектира Той, чрез този Дух навън, в света. "Аз съм във всички хора, във всички животни, в растенията, във водата, във въздуха, в светлината, в звездите, в слънцата - навсякъде съм Аз". Тогава ние разбрахме, че Бог се изявява чрез Дух, и се проявява чрез Силите Господни в Дела и чрез цялата природа на Вселената. Веднъж ни

каза: "Аз идвам от слънцето, но трябва да знаете, че зад това слънце има друго слънце. Това е Божественото Слънце и оттам идвам аз. И когато си свърши работата един Учител, пак се връща там, отдето е дошъл. Един Учител е извън нашата слънчева система. Той борави с всички слънчеви системи, защото Той управлява Вселената.

Във връзка с Чирпанското земетресение каза: "Един Учител регулира земните пластове и въздушните пластове на земята. Той регулира земния и духовния живот на земята и на Небето."

"Аз приличам на вас, но не съм като вас. Вашата майка е Ева, но тя не е моя майка и аз не съм от Мира Сего".

Размишлявайки върху голямата сила на Учителя без да го извикат, Той отива при приятелите и казва: "На Мен всички хора ми се подчиняват. На Мен всички форми ми се подчиняват. На Мен всички Сили земни и Небсни ми се подчиняват. На Мен и Силите Господни ми се подчиняват, защото Бог стои над Мен и е в Мен". Учителя е като майка. Той пита децата си, какво искат да ядат и това им сготвя. Храни ги със Словото Си, което е Божественото мляко и Божественият хляб за тях. И няма никой повече да ви обича от вашия Учител. Понеже Учителя е висшата разумност на земята и Небето, Той ви прекарва с най-малкото страдание през вашият път като ученици.

"Аз не спя. Учителя на спи. аз съзнателно минавам от този свят в онзи и продължавам работата Си. аз оставям тялото Си тук на стола или на леглото и отивам горе да работя. Да не мислите, че само вие сте мои ученици, на които говоря? Тези школи са в Невидимия свят. А тази тук на "Изгрева" е единствената на планетата земя, както и в цялата Вселена. Вие не можете да видите лицето на Учителя, ако не си помислите за Бога, защото Бог е в Учителя. Само един Учител е направен по образ и подобие на Бога. Друг такъв няма на земята, на Небето и във Вселената. Само Учителя тук, на "Изгрева" е направен по образ и подобие на Бога, защото Той е Великият Учител, Всемировият Учител на Вселената". (стр. 618, 619, т. 1 "Изгревът")

"Аз съм пратен от Бога. Трябва да знаете, че аз не съм дошъл от само себе си, по мое желание. аз съм пратен от Бога да работя

за вдворяването на Царството Божие на земята. Царството Божие няма форма. Аз съм дошъл да изявя любовта, да я донеса на земята. Това е моята мисия. Аз се уча от слънцето. Искам да бъда като слънцето, като плодните дървета, като изворите, като скъпоценните камъни, като всичко хубаво в света. От всичко се уча. Всичко оценявам, нищо не подценявам. Аз съм виновен за всичко, защото донесох благата на света. Единственият човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, това съм аз. Ако се пусне пръчицата, за която сте заловени, може само след хиляди години да дойде и да ви избавя. Когато работя земята, аз се обръщам към Господа с думите: "Господи, помогни ми в работата, да покажем на хората, че ако са с Тебе, ще изкарат много повече, отколкото очакват". (стр. 46, м. 81/82 г.).

"Дойдох да изнеса принципите, по които трябва да живеете, но искам да ви оставя свободни. Вие можете да живеете, както искате, нямам нищо против това, но и като почнете да страдате, не ми се оплаквайте. Щом се оплаквате, значи има нещо, което не е както трябва. - "Кой си ти?" - Божественият живот, който излиза от мен и ви го предавам. Аз съм човека, през който минава Божественият живот и който се ползва от живота - добре, който не се ползва - губи. Чешмата ли ви интересува или водата, която излиза от нея. Преди всичко вие трябва да се убедите Божествен ли е този живот, който приемате. След като приемете този живот, това знание и тази истина, която ви предавам, тогава вие ще се убедите кой съм аз. Ако вие не приемете любовта и живота, който минава през мен, ако не приемете знанието, свободата, истината, вие няма да познаете кой съм". (стр. 81, Мисли 84/85 г.)

"Аз първи възприемам последните новини от Бога. И през Мен минават и най-слабите трептения на Любовта. Аз долавям веднага целият живот на Вселената". Учителя всичко долавяше. Пред Него бяхме като отворена книга, която Той четеше направо и казваше нещата каквито са. Учудени от Неговите възможности. Той каза за Себе Си така: "Аз съм океан, в който всички води се утаяват. И моите крака мислят по-добре

от вашите глави" (стр. 621, т. 1 "Изгревът").

Няколко души бяхме около Него и един го попита: "Кой е по-голям - Великият Учител или Исус Христос, който бе преди 2 хиляди години?" - "Исус Христос не беше още от съвършените! Аз съм от Съвършените. Аз съм най-големият светия на Небето, но тук, на земята съм заел последното място, за да свърша една малка работа за Бога, защото Бог работи с малките неща и величини на земята. Аз съм Бащата, а Христос преди 2 хиляди години бе синът! Днес Бащата е на "Изгрева" и Всемировият Учител е тук" (стр. 620, т. 1, "Изгревът").

Учителя казва: "Свободата на българите е дадена от Бялото братство и ако злоупотребят с нея да му мислят. Щяха да видят българите свобода, ако не беше влязъл Бог в руският цар Александър II и не му беше внушил да освободи България. Манифеста на руския цар за обявяване на войната е Словото на Господа за освобождение на България. Така че българите дължат освобождението си първо на Бога, второ на Бялото Братство, трето на руския цар и четвърто - на руския народ. На друго място Учителя казва, че Бог решил да свали своята Скиния на земята и затова избрал България и българския народ за това място. А служителите в тази Скиния бяха изпратени да дойдат като ученици в Школата на Учителя". (620-621, т. 1, "Изгревът").

Веднъж Учителя спомена: "Българите нямат право на държава и на земя, но онези българи, които са в Духовния свят и за техните представители в Божествения свят, получиха земя и условия и те ги освободиха от турците, заради Бялото братство, което трябваше да дойде между тях. Това е Божие благословение." Българският народ по времето на Учителя не разбра това нещо". (стр. 347, Изгрева, V том).

"Ако не сте готови да изпълните закона на любовта, ще знаете, че нямам нищо общо с вас. Друг път няма да се занимавам с вас. И да искам да ви срещна, не мога. Други ще се занимават с вас - законът на любовта е строг и възискателен" (стр. 312, Новият човек).

"Няма по-хубаво нещо от това да сте синове на Виделината - ще имаме работа с разумни същества. Тези ангели аз веки път ги срещам по горите. Когато отивам по горите, отивам да срещна някои от тези ангели - но когато съм сам - Аз казвам, че отивам на размишления. Не, на randevу отивам. Христос всяка вечер отиваше на randevу - да се разговаря с тях. При големи страдания, когато дойде някой от тези братя, ще имаш нещо реално. Ако можеш да привлечеш хора при разумния Господ, направи го. Аз Господа горе още не съм Го видял, но Го виждам между разумните хора. Там, гдето на земята Той е живял, много пъти съм ходил и вие може да отидете. Това не е една привилегия. Та казвам, трябва да станете синове на Виделината. Сега сте синове на земята, на обикновения живот, заблудението" (стр. 79-80, 12 т., "Изгревът").

"Учителя никога не е слизал на земята. Той слиза до онова положение на съзнанието, където можете да го разберете. Аз съм като светлината, която никъде не се спира. Докато държите прозореца си отворен, влизам, щом го затворите, занимавам. Докато мислите присъствам, щом не мислите, отивам си" (стр. 6, м. 77/78 г.).

Първите години от съставянето на "Веригата" Учителя развива усилена духовна и спиритическа дейност. Той винаги е стоял в средата на събранието и е бил душа и тяло на "Веригата". Всички във веригата са сензетивни и осезателно са чувствали неговите силни вибрации. Но съмнението, това основно качество на Сатурн, управляващ българите, дълго време съпътства нашите първи приятели. При едно вечерно събрание, седнали около масата, му задават въпроса - Кой е той? Тогава господин Дънов, както са го наричали така до 1915 г., им казва: "Заклучете вратата на стаята и проверете дали е заключена." Приятелите заключват вратата и я проверяват. Малко след това той изчезва от стола на който е седял и гласът му се чува в коридора, зад споменатата заключена врата. Казва им пак да проверят дали е заключена вратата. Те проверяват и след няколко минути той идва на стола, на който е седял - Казва им: "Проверете пак

дали е заключена вратата." Те проверяват и виждат, че вратата е заключена. Тогава господин Дънов им казва: "Аз съм този който може да минава през заключени врати."

От 1900 г. във Веригата се включва Мария Казакова - учителка и голям медиум. На 20.10.1904 г. при събирането на Търновския спиритически кръжок, тя получава и съобщава следното послание от Божия Дух, за работата и мисията на Петър Дънов в България: "Духът ми да пребъдва във вас. Той е велик помощник. Аз съм с вас, Силата на слабите. Вашият Учител е мой посланик - Петър Константинов Дънов служи за пример на всички ви. Той носи моя мир. Вие всички ще видите неговата голяма сила. Той е, който усмирява всички. Неговият дух стои над серафимите. Той е лъчът на моя Дух. Той е кротък и смирен. Хвалете Бога за него. Всички малки и големи ще разберат неговата мисия. Той ще раздвижи България духовно. Той мълчи, а мълчанието е велико дело. Ако Петър Дънов беше говорил, всичко досега щеше да мине като бурен облак и вие нямаше да разберете защо съм го изпратил. Всичко става по известен Божествен план. Той е оръжие Божие. Един от седемте велики духове Божий. Прочетете Откровението на Йоана, глава 4, стих 5 и глава 5, стих 7 и вие ще разберете това, което ви Говоря. Петър Дънов има съобщение с мене и вижда Божия престол, понеже, както казах, е един от Моите велики духове. Когато Петър Дънов завърши мисията си към българския народ, Аз ще го повикам при себе си." Това е светлият лъч, Духът на Истината, който взима книгата, разпечатва 7-те печата и донася словото Божие на Земята."

В 1906 г. в разговор с приятелите преди събора, един брат го пита: "Господин Дънов какво е Вашето мнение за проявите на духовете в сеансите?" Тогава Учителят променя външния си вид, става много сериозен и казва строго: "Тука няма никакъв господин Дънов, той отдавна си замина. Тун е Духът на Истината, който ви говори." Действително, младежкото хилаво тяло на Петър, след вселяването на Божия Дух в него през 1897 г., изцяло се променя - става стройно, здраво, подвижно и много

красиво, което не се засяга от никакви болести. От този момент той успешно лекува и помага на всички болни.

На 14 август 1906 г. на събранието на Веригата, по желание на присъстващите, се явява духът на заминалия доктор Миркович и говори чрез Учителя. Някой пита доктора, дали се е явил на медиумите в Сливен и Търново. Когато той отговаря, че не е посещавал тамошните медиуми, сеансът се прекратява и става спречкване между приятелите. Един от тях казва: "Има думата господин Дънов", който по време на разправията мълчи. Изведнъж лицето му се изменя, светва и той строго казва: "Тук няма никакъв Дънов. Аз съм Господ, който се проявява чрез неговата душа. Вие забравяте, че мястото, където се намирате е свято. Засрамете се!" Всички изтръпват на местата си и спорът престава веднага (стр. 4, 1906 г.).

В "Призвание към народа ми" Учителя казва: "Ето, втори път ида, откат сте станали мой народ, за да ви видя със собственото си око - какви сте наглед, как живеете и Духът ми е трогнат от печалната картина. За оплакване сте вие, над които пожертвах всичко придобито: живот, слава и чест, сте злоупотребили с Моята доброта и Моята любов. Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир с ближните си. Този ден, който иде, да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб. Ден, посветен Богу моему. Аз съм Елохил Ангел на завета Господен" (стр. 13, Призвание към народа ми, 1994 г.).

Мен много пъти ме срещат хора и ми казват, че се съмняват. Отговарям им: "Този, който се съмнява е спял. В моята душа досега не се е повдигнало съмнение за нещата. За мен не съществува никакво противоречие в света. Аз не ви срещам за първи път, а вярата е за децата." (122 стр., 4 т., 1914 г., Баба Величка).

"Аз не искам да знаете кой съм. Аз не искам да бъда известен, защото, ако искам да стана известен, ще отворя очите на двама слепи и те ще разправят кой съм. Добре. Да ви явя кой

съм. Но ако се повдигне едно гонение, колко души от вас ще изгърпите? Затова аз не искам да ви турям на хлъзгава почва. Аз избягвам това, познавам душата на българския народ и не искам да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но те не го приеха и си навлекоха карма. Сегашните мъчнотии, които ми създавате, са цвете, защото в миналото са били по-големи." (стр. 444, 11 т. "Изгревът").

"Когато се занимавате с мен, не е важно кой съм и какъв съм. По този въпрос ще се разговаряме, когато се видим на небето. Можеш ли да познаеш един водолаз в костюма му? Но вие сега, не че не ме познавате, познавате ме, но сте забравили. Вашата душа отлично ме познава. Ще си спомните, бъдещето е напред." (стр. 136, 137, тетрадка 4, 1914 г.)

"Когато ви говоря аз, в мен не трябва да разбирате един човек, който е със слабости и има своите дребнавости, а трябва да имате предвид, че Господ е, който ви говори и Който иска вашето повдигане... Тия неща, които сега ви се дават, в хиляди години веднъж се дават и затова трябва да ги пазите." (стр. 80, тетрадка 2, 1910 г.)

"Господ беше между нас, с нас и смирено работеше за пробуждането на съзнанието ни, като подготвяше условията за идването на новия живот на Земята, въздигането на шестата подраса, на петата раса в славянството и идването на шестата раса на земята. В евангелието на Йоана, глава 15, стих 26, се казва: "А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изходи, той ще свидетелства за мен."

В психическо упражнение, дадено от Учителя на Веригата, се казва: "Така да отвориме сърцата си на Господа, който е между нас, да се прослави неговото Име. Амин."

При "Божие то обещание" Учителя им казва: "Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата негодувам, а от жестоко-сърдечieto се огорчавам! След всичко това бъди винаги готов да изпълниш всяка моя заповед, която ще ти дам! Кога лягаш, кога ставаш, кога ядеш, кога пиеш, каквото и да вършиш, за

всичко трябва да благодариш в сърцето си." (стр. 429, т. 11 "Изгревът")

"Аз съм, аз Господ, който ще те утвърди във всичко и мирът ти ще изгрее, както утринното слънце на живота" (стр. 429, т. 11 "Изгревът").

При преломяването на хляба Учителя казва: "Аз съм, който съм ви водил в миналото. Аз съм същият, който ще ви вода и в бъдеще. Уповавайте на мен и ще проверите моята вярност. Няма да се лишите от Моите благословения! Ще ви упътвам, ще ви ръководя, ще ви благославям, ще ви уча във всичкото време на живота!" (стр. 430, т. 11 "Изгревът")

Учителя казва: "Така всички човешки души, слезли на земята, ще минат по един единствен път на развитие. Това е пътят на душата и пътят на духа, за който път единствено аз съм говорил и то повече отколкото трябва. На небето не съм от приказливите. Там съм мълчалив. Но тук между вас минавам за много приказлив. Какво да правя? Аз съм един, а вие много. Аз съм едни и всички искат от мен. Верен на Божествения закон правя това, което прави и изворът - давам обилно и на всеки. Това е великият закон в Битието на който служим." (стр. 197, т. 4 "Изгревът").

"Няма никоя работа в света, която аз да не мога да изправа. Законът е такъв, че всякой трябва да работи, а Господ ще оправи работите ви." (стр. 38, тетр. 1, 1909 г., баба Величка).

"И сам Господ ще ви пази от всяка напасть, от всяко лукаво помишление и ще ви даде знание и мъдрост чрез Духа си, да побеждавате. Дерзайте! Аз победих света! На Мене е дадена вяска власт на Небето и Земята! Ще се изпълни не волята на света и волята на лукавите, но Моята Воля и Волята на Отца Моего." (стр. 183, т. 11 "Изгревът").

"Не искам да изпъквам във вашия ум, като някой си господин Дънов, а онова, което желая, то е: Вие да познавате Госпо-

да, защото аз имам и вземам участие във всичките Му работи! И ако не вярвате в Мене, вярвайте в Неговото Слово!" (стр. 519, т. 11 "Изгревът")

"Като излезете извън своя затвор, ще научите закона на Любовта, и в новата епоха ще говоря пак за любовта. Сега ви оставям, докато се разпукнат вашите стари мехове!"

Учителя казва: "Има ли нещо мъчно за мен? Аз присъствам навсякъде." Той владееше законите на материята.

Учителя ни познава и ръководи от 8 хиляди години: "Няма същество във Вселената, което да обича душите ви така, както аз ги обичам." Влизай в положението на страдащите. И аз съм готов да помагам на всички, които страдат.

"Аз ще отнема половината от вашите мъчности. Като помагам аз и вие ще помагате. Като съединим моята мисъл с вашата, всичко можем да направим" (стр. 89, Да възлюбим Господа).

Някой ми казва: "Ти нямаш скърби. Аз не си създавам скърби. Вие ходите нощно време, набиете си крака на гвоздей, разбира се, че ще страдате и скърбите" (стр. 177, м. 85/86 г.).

"Аз не се нуждая от похвалите на хората, но се радвам на един човек, който ме хвали, понеже си чисти езика. Той като ме хвали, неговият език се чисти, неговият ум се чисти, подмладява се душата му. Като ме хвали силен става духът му. Аз се радвам на туй,, което е придобил и аз, за да се подмладя, започвам да хваля Господа. Не искам да хваля хората. Хваля Господа, осветявам името Му в ума си, в сърцето си, в душата си. Вие приличате на букет цветя, направен от най-хубави цветя. Вие имате такова качество, което никъде по света го няма, макар че понякога ме изкарвате от търпение. Иде един при мен да ме застави да се моля за него, да му помагам и казва: "Не ми вървят работите и вместо да се оправят, те се развалят, а Ти не вземаш участие." Отговарям така: "Ти си един голям неблагодарник. Защо

не си носиш съдбата? Ти сам себе си спъваш. Преди всичко ти нямаш любов. Ти искаш да ме матахариш, а каквото кажа, не го изпълняваш. Сега да си вървиш. Връща се днес и казва. "Тръгна ми". - Аз се зарадвах. Като го нагълчах му тръгна. Казвам му на място нещата и благословиенето дойде. Мнозина искат да им кажа нещо особено. Аз съм щедър, мога да ви кажа много работи, мога да ви дам знания, колкото искате, но няма да се ползвате нищо. Даже в моето знание вие ще се удавите съвсем. За да не се удавите, всичко няма да ви дам. Каква полза да ви натоваря със скъпоценни камъни, а на десетина километра ви чакат разбойници да ви оберат. Онова, което ви се дава, трябва да умееете да го пазите" (стр. 117, м. 86/87 г.)

"Ако хората говорят зле за мен, ще страдат. Като говорят добре, ще се радват. За мен е същият закон. Като говоря добре за хората, аз се радвам, ако говоря зле, страдам. Нямам право да говоря зле за когото и да е" (стр. 25, м. 84/85 г.).

Отворих вратата и влязох при Учителя. Той като че ли ме очакваше, изправи се величествено пред мен, дигна своите ръце над главата ми и ми каза следните думи: "Аз свърших моята задача тук на земята. Аз ще си замина. На вас духовете ще ви заключат на земята, но за да не се ограничи - ще ви оставя ключовете и когато си завършите вашата работа тука на земята, да си отворите и да дойдете при мен." Тези ключове са знанието на Словото Му. (стр. 484, т. 4 "Изгревът").

Първите приятели знаеха възможностите на Учителя, защото бяха ги изпитали по време на войните. На един от съборите сме се събрали млади братя и сестри и разговаряме. Един говореше за възможностите на великите учители, които се намират на Хималаите. След малко Учителя, без да го повикаме, дойде, огледа ни и каза: "Аз имам власт да възкресявам, да лекувам, да променям човешки съдби, да променям политически събития и да направлявам съдбините на човечеството. Тази власт ми е дадена от Бога и от Силите Господни. Но, ако аз отивам да излекувам онези, които страдат от неизлечими болести, то каква

полза ще има за мен и за тях. Болестите са резултат от техните грехове и престъпления в миналото. Ако аз ги излекувам и те живеят по старому, нови грехове ще направят и повече болести ще дойдат върху тях. Да се излекува един човек, той трябва да има духовен стремеж, за да се пробуди съзнанието му и да промени живота си, след като бъде излекуван. Имената на учениците са строго определени в Ученето, което аз днес давам. Моят път се дава чрез Словото ми и то предава Учението за онези, които ще дойдат и ще бъдат жители на шестата раса." (стр. 384, т. 5 "Изгревът").

"Искам вашият ум и вашето сърце да се отворят. Ако отворя вашите очи зло правя ли? Ако пък някой друг отвори вашите очи, аз ще му благодаря, стига да бъдат отворени очите на слепците. Да напишем една история на Учителя, къде е роден, кога, къде е учил, да разпространяваме учението му. Няма нужда. Ако е въпрос да се види една история на един учител, вземете историята на Христа. По-хубава история от тази на Христа няма: - Как идват при него отдалече мъдреците, от Индия, да Му се поклонят. Ще кажете сега, че някой учител се родил в България, за тщеславие. В България никой учител не се е родил. Учителите не се раждат. Говорят си хората, без да знаят как стоят нещата. Къщите им се правят тук, но не се раждат нито в България, нито къде и да е другаде. Каквото и да правите, не дигайте шум около себе си." (стр. 102, М, 88/89).

Пред брат Боян Боев и заобиколилите го приятели Учителя казва: "До началото на 2000 година ще дойда отново, защото сега се строи друга земя. Ще дойда в Русия към Кавказ. Сега България е в златния си век, а тогава ще бъде точно обратното. Русия ще бъде в златния си век, а България в сребърния си век. Това ще стане, защото бъдещето е на славянството, защото върви по пътя на сърцето и може да се сади от семената на новото учение в тях." (стр. 542, т. 5 "Изгревът").

Веднъж Учителя казва на сестра Мария Тодорова: "Между Мене и Бога разлика няма да правиш." Тя завършва академията

и трябва да стане учителка в провинцията, където да си изкарва прехраната. Отива при Учителя и му казва: "Учителю, аз съм дошла за Школата, а като отида в провинцията ще се отдалеча от вас?" Погледна ме: "Правилно си решила". Така останах на Изгрева - определих съдбата си. Като отивах при него с някакво прошение Той ми каза: "Мен ме е страх да кажа нещо, защото моята дума е много тежка, защото около мен стоят дежурни светли същества на пост и стража и чакат да чуят само една дума, те я вземат и веднага тези служебни същества тръгват да я изпълняват" (стр. 230, 231, т. 5 "Изгревът").

Един ден Учителя ми каза: "Ти ще пишеш!" Но аз се почувствах малка за такова нещо и се усъмних. Тогава Учителят ми се скара строго и каза: "Няма да се съмняваш!" А Той знаеше и умееше да бъде много строг и тогава нещата придобиваха съвсем друго значение и друг обрат. При един такъв случай ми каза: "Аз внимавам много какво казвам, защото около Мен стоят на стража като воини същества от висши йерархии, които управляват цели светове и вселени. Когато чуят една моя дума, те тръгват с нея и почват да я изпълняват, защото моята дума за тях е закон - за тях това е изпълнение Волята на Бога." (стр. 160, т. 1 "Изгревът").

На Изгрева група приятели се карат на сестра, като я осъждат за поведението ѝ. Брат започва да говори срещу нея, но навърля се и срещу Учителя, който смята за виновен за погрешките - защо не взима мерки да я изправи. Учителят мълчи, изчаква да се успокои аудиторията и казва: "Аз съм създал условия да дойде тази сестра тук и съм гарантирал за нея, както и за теб. Не желая да я критикувам, защото съм заобиколен от милиони същества, които чакат само да кажа нещо и веднага го изпълняват. Вие ще се намерите в чудо - едни ще се схванат, други ще онемаят, трети ще ослепеят, а други ще се разболеят - затова оставям ви да разрешите вашите отношения помежду си с търпение и любов." (стр. 191 "Светъл лъч")

Тереза Керемедчиева сънува жив сън и го разказва на Учителя. Учителят седял на един златен трон и всички народи по

земята минавали долу пред Него един след друг в колони и Го поздравявали с възторжени възгласи: "Вечна слава!" Учителя приемал поздравленията на манифестиращите народи с кимване и с лека усмивка. Накрая на манифестиращата колона от всички народи по лицето на земята, се задава една група от мъже и жени. А те вървят така - кой как свари, без ред и порядък. Всеки говори и ръкомаха на другия. Всеки доказва на другия, че е погорен от него и че никой никого не зачита, защото всеки се смята за най-горен от всички. Задава се групата, чува се врявата, но като наближили златния трон на Учителя всички обърнали глава към Него и мълкнали. Минали мълчешком. Учителя станал прав и приел стоешком тяхната мълчалива манифестация. Това били представителите на "Изгрева". Вторачила се Тереза Керемедчиева в тях и какво да види - това било цялото представителство на "Изгрева", както тя ги била познавала от 22 години. Били всички, не липсвал никой, така че това била истинската представителна колона, която трябвало да манифестира пред Учителя, като застъпница на "Изгрева". Те мълчешком вървели, а Учителя стоял прав. Във въздуха се носела над главите им цигулковата мелодия на Учителя: "Странник съм в този свят". Колоната се изтеглила и Учителя отново седнал на своя трон. Учителя я изслушва внимателно и съсредоточено и казва: "Не намирам причина тук да се учудвате на вашия сън. Това е цялата истина. Станах прав на онези, които въпреки всичко, от нищо направиха нещо. Те отстояха на "Изгрева", докато се даде Словото на Бога. Това не е малко за тях, а цял подвиг пред вечността. Ако запазят Словото - тогава това ще бъде техният втори подвиг пред вечността. Тогава ще стана прав и ще им се поклоня до земята. И това не ще бъде малко за тях. В тази груба среда тук, при българите, при тези канари и камънаци, да се посее едно житно зърно от Словото и да се роди нещо като стрък, тук в България - това е цяло чудо на чудесата, не само за земята, но и чудо за Небето. Затова трябва да им се зачете това, че те отстояха. И аз им го зачетех и станах на крака. Но ако запазят, съхранят и го предадат на останалото човечеството, тогава ще им се поклоня до земята." (стр. 27, т. 1 "Изгревът").

В 1939 г. почти целият Изгрев отиде на седемте езера, всеки да вземе от благословенията на Духа Господен, който се изявяваше през тази година. Паневритмията се играеше на петото езеро - Бъбрека, където имаше голяма поляна, на която можеше да играят множество присъстващи. След свършване на Паневритмията някой бута Галилей и му казва: "Виж натам онази картина!" - В една редица на 30 метра от кръга се бяха наредили в права линия 50-60 коня. Това бяха онези коне, с които конярят Янко превозваше багажа и продуктите от с. Говедарци до Седемте езера. Някой незнаен техен ръководител ги беше наредил в права линия на 2 метра един от друг на разстояние 100 метра. Стоят, наблюдават ни и никой не шава, само от време на време се махат опашките им във въздуха. Така те са наблюдавали цялата Паневритмия и слушали музиката на Учителя. Какъв беше този парад на това Небесно войнство? Къде бяха техните ездаци и воители? Вероятно Небесните воители бяха ги яхнали и те стояха мирно на парад пред Главнокомандващия. А кой беше този Главнокомандващ? С тези мисли се приближавам към Учителя, целувам му ръка и казвам: "Вижте Учителю, тези коне, които са се наредили на парад и гледат нашата Паневритмия". Учителя се обърна, погледна ги, усмихна се и каза: "Вие сте свободни!" И конете тутакси се размърдаха, обърнаха се като че ли по команда и започнаха бавно да се отдалечават. "Учителю, какво означава това?" "Това означава Небесният парад на Небесното войнство, което управлява сега света. Те дойдоха да засвидетелстват пред Великия Учител мощта и силата на своя меч. А за това, че тези коне бяха послушни през цялото това време, като награда в следващия живот тези същества ще се родят не като коне, а като човечи." (стр. 43, т. 1., "Изгревът")

"Кой човек е пратен от Бога? Този който ви изважда от водата, когато се давите. Може да ви е брат, но ако не ви извади от водата, не е пратен от Бога и не ви е брат. Онзи, който ви помага, когато сте в нужда, той е от Бога пратен." (стр. 86, М, 81/82 г.)

"Сега мислите, че като стоя така естествено между вас, на същия уровень с вас, че аз съм като вас. Казвате: "И Учителя е

като нас. Тъй като ходя с вас, казвате: Учителя и Той не е добре днес и забатачил като нас. Не се лъжете. Аз обичам естествения живот, но не забатачвам" (стр. 16, т. 2, 24 л. ООК. втора година).

Често при мен идват хора да ме изпитват, да видят наистина ли съм това, за което ме смятат. Те изпитват, но и аз ги изпитвам. Казват: Ние мислиме, че си светия, но ти си бил обикновен човек. По-добре да мислиш, че съм обикновен човек, отколкото днес да ме хвалиш, а утре да ме кориш. Така не се постъпва" (стр. 277, Новия човек).

2. Качествата на Учителя

Учителя имаше сила, власт, можеше да държи злото далеч, успокояваше, вдъхваше вяра и упование в Бога. В Неговия поглед грееше предвечната Мъдрост на Великия! Учителят държеше главата си изправена. Будно съзнание проличаваше във всяко Негово движение. Той говореше тихо - гласът му проникваше далеч. Животът му беше музика - ритъм, мелодия и хармония. Той посещаваше концертите на големите майстори. Той беше учтив, внимателен и търпелив към всички. Обличаше се чисто, спретнато и красиво. Обичаше свободната, широка дреха. Предпочиташе светлите цветове. Обичаше чистите високи места в планините. Плодовете бяха любимата му храна. Той казва: "Плодовете чистят, както тялото, тъй също мислите и чувствата." Радваше се на едрите, правилни и хубави плодове. Той казваше, че те идват от един възвишен свят. Учителя сядаше да се храни със свещено чувство. "Яденето е едно от най-великите тайнства на живота. Чрез него ние общуваме с Великата Реалност. Чрез нея ние приемаме сила, живот и знание."

Учителя обичаше слънцето. "Както се греем на Слънцето, тъй трябва да живеем в Божествената Любов." Обстановката при която живееше и работеше Учителя беше скромна. Той не обичаше разточителността с материалните блага и проява на небрежност. Когато трябваше, обаче беше щедър. Никога и за нищо Той не казваше, че е Негово. Учителя казва: "Истинският дом на човека е в душата Му. Той няма дом отвън."

Учителя беше точен. Имаше правило: "Малко обещавай, но всякога изпълнявай!" Той не обичаше да отлага нещата. Всяко нещо той извършваше внимателно, грижливо, по най-хубавия начин. "Каквото работите, работете го за Господа. Помни, че ти всякога предстоиш пред Великото, Разумно Начало!"

Той използваше за работа и тихите нощни или ранните утринни часове. Той казва: "Човек решава най-мъчните въпроси в

абсолютна тишина, когато всички спят, а само Бог е буден." Всяка работа Той започваше с молитва. И след свършване на всяка работа, пак благодареше с молитва. Той казва: "Разумният, Невидимият свят участва във всичките ни дела тук, на земята. С молитвата ние призоваваме Неговата помощ. Благодарността пък е израз, че ние оценяваме тази помощ."

Небесни пратеници посещаваха учителя. Той знаеше как да ги посреща, знаеше как да вдъхне в нас едно свещено отношение към тях. Учителя казва: "Бъди винаги във връзка с Бога на Любовта! Вън от Бога се създава грехът. Аз всякога се моля!" Учителя служеше на Любовта. Служеше на Бога! "Смирението е израз на Любовта към Великия." Учителя беше търпелив към нас, знаеше че за всяко нещо има време и Той умееше да изчаква това време (стр. 106 и 107, т. 1 "Изгревът").

Учителя беше красив, с дълги коси, с брада, здрав, строен, пъргав. Когато го виждахме, все едно, че виждахме Бога в образ и подобие. Когато предприемахме екскурзия с Него, Той макар че беше с тридесет, четиридесет години повъзрастен от нас, а и когато беше на седемдесет земни години, когато предприемаше излети на Витоша, ние едвам Го стигахме по пътя. А Той вървеше леко, леко, леко като че ли не стъпваше на земята. До края на живота Му беше така. Учителя, тъй да се каже, владееше магията на живота. Той ни беше приобщил към себе си като една майка, беше влязъл в нашите сърца и умове и ние не искахме да се разделим с Него. Каквото предприемеше Учителя да върши, свършваше го и то образцово. В Него имаше отношение към всяка една малка работа. Имаше маниер, грация и съвършенство в Неговите движения, каквито никъде не съм видял. Всеки жест, всяко движение и всичко в Него даваше подтик за един възвишен живот. В ежедневиия живот на "Изгрева" Той беше навсякъде в приемната за гости, където идваха при Него отвсякъде за съвет, в кухнята, в градината. Той беше навсякъде и намираше време да отскочи и навести всички. И на всички даваше съвети, както за обикновените неща в нашия бит, така и съвети, които имаха пророчески и духовен смисъл. Той беше нав

сякъде точен и акуратен. Каквото обещавахе, навреме го изпълняваше. Изпълниха се дори неща, които беше казал на братя и сестри и то десетдвадесет години след Неговото заминаване, (стр. 619, 620, т. 1 "Изгревът")

Ние бяхме пред Него, като деца пред майка си и всички на Него уповавахме. И той добре ни напътствуваше. Никакъв напреднал човек, пък бил той гений или светия, не може да се сравни с Учителя. Даже и сравнение не може да става. "Светията - казва Учителят - е на границата между смъртта и живота, Учителя е въвн от смъртта. Учителя управлява живота във Вселената, живота на Битието и Небитието." (стр. 620, т. 1 "Изгревът")

Учителя разполагаше със знание и с възможности да посещава различни планети от нашата слънчева система. Ние го разпитвахме и Той ни разправяше какво има там, какъв е животът там. А науката едва сега предприема първите стъпки в това направление. Учителя казваше, че съвременната наука е още в своите пелени. Учителя ни разказваше и за живота на другите слънчеви системи и ни описваше какво представлява Веселената. Веднъж една сестра го попита: "Учителю, ама всичкото това, което ни разказвате, кой го управлява?" Учителят се усмихна и каза: "Вселената се управлява от Всемировия Учител, който е пред вас." стр. 621, т. 1 "Изгревът")

Учителя носеше голяма култура. Но той беше съвсем скромен и не парадираше с нея. Величествена гледка представляваше Учителя с такова огромно, изънчовешко знание и власт, а живееше с такова смирение. Той се приспособяваше към всички и с най-малкото се задоволяваше. Той живееше на "Изгрева" в изключително малка и скромна стаичка. В нея нямаше мивка, а Му поливаха с кана и Той се миеше над празен леген. (стр. 621, т. 1 "Изгревът")

Учителя лекуваше всички болести, в което ние се бяхме убедили. Цялото Божествено знание беше у Него и когато трябваше Той си служеше с него, а ние виждахме само това, което Той из-

важдаше и показваше... В Учителя не можеше да се забележи нищо излишно, нищо фалшиво. В Неговото присъствие ние се чувствахме като души, които са застанали под крилата на Всевишного. Той повдигаше духа ни и внасяше радост в душите ни. Той беше духовен алхимик, който превръщаше нашата скръб в радост... В Неговото присъствие душите ни си почиваха и се хранехме от Божествения хляб, който слизаше от Небето чрез Словото Му. "Не сте срещнали и няма да срещнете по-добър човек от Мен!" Учителя беше изискан, съвременен, културен човек. Беше обленчен изискано. Чистота и блясък лъхаше при Неговото появяване. Но независимо от това, друго нещо определяше Неговото величие. Той имаше духовен облик, красива и Божествена осанка и излъчването Му беше необикновено. В Неговото присъствие всичко оживяваше. И всеки при Него намираше себе си. "Аз съм огледало и всеки, който ме вижда в него, се оглежда такъв, какъвто е той самият. Оглеждайте се в Мене!" В Него виждахме Величието на Бога и нашето несъвършенство и нищожество, като човечи. Това ни обезсърчаваше понякога, (стр. 622 623, т. 1 "Изгревът")

"Слушайте ме какво говоря! Гледайте ме какво правя! Достатъчно е в един живот да послушате само едно, което ви казвам и да го изпълните така, както Аз го изпълнявам, защото Моето Слово е от Бога и Моите Дела са от Бога." В него разхищение на времето нямаше. Според Него и губенето на време е престъпление. Чутките души, само като Го погледнеха, знаеха какво да правят. Те схващаха Неговата мисъл и понякога се обръщаха и тръгваха да изпълняват Мисълта Му, без дори да целунат десницата Му и да го попитат за съвет. Те бяха в непрекъснато духовно общение с Учителя (стр. 623, т. 1 "Изгревът").

"В бъдеще всички трябва да почитате Бога вътрешно, с онази неизменна, истинска любов и да му служите непрестанно. Каквото вършите, помнете, че сте под зоркото око на Бога. Изпълнявайте Божия закон... Аз съм ви казал и друг път: "Нашият живот зависи от Небето." (стр. 155, б. Който дойде при мене).

Погледът на Учителя проникваше в дълбините на живота. Той разбираше езика на насекоми и животни, разговаряше с тех-

ния разумен дух - непознат на нас обикновените. Скрижалите на природата Му бяха познати. Познаваше написаното писмо от дълги векове и разчиташе скритото съдържание на всяка форма. Учителя ни зовеше да бъдем съпричастници на Неговото знание, да се поучиме и правим опити, не само един, но хиляди опити, за да се уверим, че животът е многостранен и многолик, богат със съдържание. Учителя ни зовеше да ни открие пластичните форми на невидимите светове, обитавани от светли и разумни духове. С тях Той се срещаше, обменяше мисли и идеи за доброто, правдата и любовта, необходими не само за нас, облечените в тленни дрехи. Учителя общуваше с творческите духове на земята и небето, с гениите и светиите, с представителите на ангелските йерархии и заедно с тях решаваше проблемите на великия живот (стр. 77, т. 4 "Изгревът").

Учителя тачеше свободата на всички и никого не насилваше. Учеше и ни възпитаваше с личния си пример, без да напомня задълженията ни. Учеше ни на трудолюбие и работа по вътрешно разположение - вдъхновение и без насилие. Приемаше посетители от сутрин до вечер, неуморно помагаше на всички. Всеки свободно влизаше при Него, с наведена глава, смачкан от житейските неволи, а излизаше с крила от радост и изпълнен с енергия. Изпращаше ни по една струя от любов и ни освобождаваше. Той и през нощта работеше. Характерът на Неговата работа надрастваше човешките разбирания. Той говореше с ангелите и търсеше все нови методи за нашето спасение и възкресение (стр. 196, т. 12 "Изгревът").

"Като се срещнете с някого, гледайте на него като на брат. Защо трябва да измерваш човека от главата до краката? Висок съм 165 сантиметра, не съм планина" (стр. 167, Трите посоки, ООК).

Учителя беше нисък на ръст. Ние бяхме високи младежи и стърчахме с една глава над Него. Изпитвахме неудобство, че ето тук е Великият Учител и вместо да е висок, да кажем два метра и да го гледаме отдолу нагоре, то Той е по-нисък от нас

и ние Го гледаме отгоре надолу... Аз не изтърпях и го запитах: "Учителю, защо имате нисък ръст и защо не сте взели да си направите по-високо тяло, например два метра, а изпитваме неудобство, че ние учениците стърчим с една глава над главата на Великия Учител?" Учителя се спря, огледа ме внимателно, вероятно вижда този, който е в мен и Му задава въпроса, усмихна се и се смя известно време. Вероятно му беше харесало това, че ние учениците стърчим с една глава над Неговата глава. После лицето Му взе сериозен израз и Той каза: "Ако бях взел по-висок ръст, по-висок от 165 см, то българският народ ще се разруши, нямаше да издържи. Българският народ е малък народ, а България е малка страна и Аз не можех да взема по-голямо тяло от това, което съм взел в този момент. А ти искаш да съм висок 2 метра. Можеше това да стане, ако се бях родил в Русия - онази страна е необятна и народът е неизброим. Засега това е достатъчно за Мен, за българския народ и за Моята работа. А че стърчат с една глава над мене, това ме кара да бъда смирен" (стр. 164, т. 4 "Изгревът").

Око не е видяло такава скромност и ухо не е чуло такава мъдрост, каквато излизаше от устата на Бениса Дуно.

Животът на Учителя беше най-високото, най-висшето и най-непреривното проявление на Бога у човека. Учителя се изявява в бъдещето, Учителя се проявява в настоящето. Учителя се оценява от хората в минало несвършено време, като действие, като събитие, като история и като мисия. Животът на Учителя е един и непреривен във вечността. Учителят на земята е "Живият Господ" (има и такава беседа), който се изявява в едно и също време от вчера, днес и утре, а се проявява в настоящето като Всемировия Учител, който сваля Словото на Бога на земята. (С)

Учителя е величието на класа, което не може да се изкаже с думи.

"Аз, когато мога да направя нещо, тогава казвам, че го зная."

"Туй учение е тайна, велика тайна. Четете беседите, в тях има всичко. Като четете беседите вие се разговаряте с Бога."

"Господ е дошъл в България. Цялата земя - всички ще дойдат да Му се поклонят, както сега дойдоха в България (1939 г.). Днес ние се радваме на всички приятели, които са дошли от далечни страни, защото са се отзовали на поканата на Божествения свят. Ние се радваме, че те стават проводници на новата любов, която иде вече в света" (стр. 322, Езикът на любовта, 1939 г.)

"Моето достойнство се състои в това, което аз правя заради своята душа. Моето достойнство се състои в Истината, на която служа, която произвежда любовта, моето достойнство се състои в извършването на туй, което ми дава живот и което на хората дава живот" (стр. 9, Аз съм жив).

"Аз идвам да оповестя една нова епоха, която предстои да дойде в света. Иде вече тази епоха с всичката си сила. И без да говоря, тя пак ще дойде. Не искам да ви казвам, че като пее петелът, слънцето ще изгрее. То ще изгрее и без петел, дори добре е, че слънцето изгрява, за да пее петелът" (стр. 38, м. 84/85 г.).

"Аз искам да служите на Бога, тъй както аз му служа безкористно, без да търся облаги за себе си. Моите мисли аз ги сравнявам всяка с една реалност във от света. Колкото първите човечи Адам и Ева послушаха Бога, толкова и сегашните хора ще послушат и изпълнят моите думи. Аз съм извор и върша работата си. Ако водата на моя извор ти харесва - пий. Ако не ти харесва, иди на друго място. Аз давам вода на всички. Вечер при мен се отбиват и животни и хора. Задоволяват жаждата си и си отиват. Свещениците и владичите мислят, че аз имам някакви планове срещу тях. Ако бих ги държал в своя ум, те щяха да бъдат благодарни. Но аз нося в ума си идеята за благо на цялото човечество. Аз мисля не само за благо на цялото човечество, но и за всички животни и растения. Вие носите ли правдата в сърцата си, носите ли истината в умовете си, носите ли

святостта във волята си, като звено между трите? И ако ги нямате, в името на какво ще ме съдите?" (стр. 29, М, 88/89 г.).

Веднъж попитаха Учителя, с какви възможности разполага Великият Учител. Тогава Той казва за себе си: "Аз съм най-богатият човек в света и най-видният лекар в света. Само на Балканския полуостров имам дванадесет милиарда в злато. На друго място, други милиарди ме чакат. Ако искам да живея широко, Аз мога да си взема в града къщи, слуги, да живея като богат човек. Но аз не искам да живея такъв живот. Аз искам да служа на Бога. Аз съм бил цар и като опитах последствията от царуването Си, отказах се от това. Бил съм най-големият владика на Небето и на земята, но като опитах последствията, отказах се и от това. Сега искам да служа на Бога. На времето, когато почнах да работя, имах само едно палто, едно куфарче и едни обуца. Започнах най-напред с православните. Но Истината я нямаше там. След това почнах с евангелистите, но и там Истината я нямаше. После започнах при католиците - и там Истината я нямаше. Опитах всичко. Най-после започнах сам." (стр. 621, 622, т. 1 "Изгревът").

При постоянните бдения и молитви по време на срещите в горницата и олтаря, Учителя се открива на почти всички братя и сестри като Христос и Бог, но строго им забранява да споделят своите опитности, за да не дават храна на църквата и свещениците да го атакуват и злословят по негов адрес.

При Учителя идваха писатели, поети, учени, художници, музиканти и на всеки един Той изваждаше частица от своето знание и му го даваше да го ползва свободно. - "Аз знам да рисувам, но не искам да засрамвам художниците. Аз знам да свиря, но не искам да засрамвам музикантите. Тези картини, които ги имате окачени в салона, аз даже и в кухнята не бих ги поставил". А те бяха рисувани от наши даровити художници.) Знаем всички езици, но не искам да цапам устата Си. Днес Словото се дава на български език, защото българският език е най-точният език, на който могат да се предадат окултните закони и Словото

на Бога, защото българският народ е най-древният народ на земята", (стр. 622, т. 1 "Изгревът").

"Туй Божественото учение (семената) не зависи от златно-сандъче, понеже последното е случайно. Може тия семена да ги туря в просто сандъче, може да изкажа една велика истина в прекрасна поетична форма, мога да говоря и практически. Аз съм способен да говоря поетически, по природа съм музикант и философски мога да говоря, защото по природа съм философ, но по някой път предпочитам да говоря с грешки, като децата, по-хубаво е това, защото да се говори на земята с грешки е по-добре, а на небето да се говори съвършено е по-добре. На земята съвършено да говориш, значи да правиш грешки, а на небето с погрешки да говориш, значи да бъдеш несъвършен" (стр. 373, 5 с, Сила и живот).

"Някои казват, защо аз не употребявам по избрани думи? Ако аз употребявам най-избраните думи, от вас нищо няма да остане. И вие се благодарете, че в моите беседи има някои плевели от думите - да израснат" (Сила и живот, стр. 26, 5 сесия).

"Като наблюдавам живота ви, Аз виждам и между вас такива лоши постъпки. И младите и старите постъпват така, че аз се срамувам от вашето поведение. Не съм срещнал нито един от вас, комуто като се каже нещо, да се замисли, поне няколко часа да седи на едно място и да помисли върху това, което съм му говорил. Той казва: "Аз вярвам в Бога". Какво вярваш в Бога? Той е най-големият простак, а казва че вярва в Бога. Каква вяра е тази? Че ти вярваш в Бога, а оставяш едно най-възвишено същество, то да решава даден въпрос, заради теб" (стр. 130, Вечно подмладяване).

"Казвам, понякога аз се срамувам от вас, а някога се срамувам от себе си, че съм учител на такива ученици. Казвам си - ако знаех, че са толкова неспособни, кракът ми не би стъпил тук. От мое гледище, след като съм ви учил 10-30 години и нищо не сте научили, какво сте придобили вие, какво съм придобил аз? Вие

се занимавате с въпроси, които не трябва да ви занимават. - Отде е дошъл Учителя, каква е неговата задача? Отде съм дошъл? Оттам от дето идвате и вие. Това е най-лесно. Отде идвам? Идвам от един извор. Щом знаете това, вие трябва да имате предвид, че имате отношение към този извор. Щом имате отношение към този извор, вие не трябва да го мътите" (разговори).

"Много братя и сестри са отдадени напълно на уреждане на материалните си лични работи, не живеят идейно и нищо не прилагат. Други пък са обърнали учението в догма. Съжалявам, че започнах духовна работа в България. Нужни са хора, които да служат безкористно на Бога, а в братството в България има около десетина души, които могат нещо да дадат и направят идейно и безкористно." (стр. 156, м. 85/86 г.)

С нашето несъвършенство и слабости, ние създавахме много затруднения на Учителя. Можехме да ги изправим само с послушание и изпълнение на неговите съвети, но и това не правехме. Веднъж ни каза: "Аз не искам вече да нося нито вашият товар, нито товара на човечеството, нито товара на Космоса." Думите Му разполовяваха салона и Вселената на две: на послушание и непослушание към Великия Учител

Учителя говори в ООК сряда, върху алхимията - застава прав на катедрата и казва: "Вижте сега какво ще направя." Той имаше златен джобен часовник, закачен на сребърен ланец, който висеше на врата Му. Както бе застанал прав, вдигна си ръцете, хвана ланеца отзад на врата си и почна да го опипва. Пръстите на двете Си ръце ги движеше полека надолу към часовника. И отдето минаваха ръцете Му, ланецът от сребърен се превръщаше в златен. Целият пожълтя. И до края на живота Му той си остана златен. Това беше нагледен урок от Учителя за възможностите на алхимията и за превръщането на минералите от един в друг (стр. 622, т. 1 "Изгревът").

След един обяд в трапезарията Учителя казва: "Някога българите са направили на Господа едно голямо добро. Господ сега чрез Мене се реваншира на българите. Аз правя на българите

добро, а те ми цапат лицето с лайна. Но въпреки това, Аз пак ще им го направя това добро, защото изпълнявам Волята на Бога", (т. 1, Изгрева, стр. 622-623).

След хубава разходка с една сестра, аз споделям с Учителя, че сме преминали покрай всички езера. Той ме изгледа и каза: "Знай и запомни, че ще дойде време, когато човечеството ще изучава тук всяка моя стъпка." (стр. 424, т. 5 "Изгревът").

За непослушанието, което нашите приятели проявяваха към Учителя Той обяснява: "В света съществуват три главни и най-страшни бактерии: Първият е бактерия на непослушанието, вторият - на безверието и третият на лъжата." И за трите имаше условия в Школата и се проявяваха много пъти безнаказано (разговори).

Учителя схваща мислите на противниците на Делото Божие и казва: "Българите мислят, че могат да се повдигнат против мен. Това, което аз говоря са Божий думи, това са Божий закони. Ако те се опитат да нарушат Божиите закони, Бог ще ги изличи от земята." (разговори)

"Някои искат да ме изгонят от България, но казано ми е да говоря и аз ще говоря. Цялото човечеството да се опълчи против мене, с цел да ме изпъди, няма да бъде в сила да ме мръдне на милиметър от мястото ми. Нека всички знаят това! Аз не съм дошъл на земята да я напускам. Мога да стана и невидим, но тогава ще опитат друга сила. След мен ще дойдат милиони и милиони същества със своите мечове. Те ще пометат всичко. Няма да остане един богат българин в България." (стр. 63, Ще управлява всички народи).

Ако всичко е изобретение на човешкия ум, тогава човекът на кого е изобретение? Понеже ние не можем да видим проявлението на разумното в казано явление, мислим че този свят не е разумен. Аз съм заинтересован само от истината, която е всичко за мен. Истината, в която живея е всичко за мен. Дали вие ще

вярвате или не, това е за вас. Аз живея в истината и съм щастлив в нея" (с. 39, М., 85/86 г.)

В разговор Учителя казва: "Чудно нещо, аз който минавам за най-мълчаливият в невидимия свят, тук толкова много ви говоря. Говоря ви, защото искам да имате знания. Да знаете, искам всичко да ви кажа. Велика е Божията любов, която постоянно се изявява към нас. Тази любов аз я нося от памтивека. Тази любов е съществувала преди този и онзи свят. Преди да беше този свят аз бях нищо повече." (стр. 25, 7 с., 17 б., Ръката сближава).

"Аз съм ви написал на дланта си, възлюбил съм ви в душата си и съм ви въздигнал в Духа си" (разговори).

"Ще знаете, че Аз съм навсякъде. Като ви говоря в клас, вие сте издигнати на деветото небе. Аз говоря неща, които ухо не е чувало и ви показвам това, което око не е видяло. Аз вечер влизам във всекиго от вас и работя върху органите на тялото ви." (разговори)

Учителя живее велик вътрешен живот, непонятен за нашия несъвършен ум. Той споделя: "Слушам жителите на Венера, на Юпитер, на Сатурн, на Сириус, на Алфа Центориус да пеят на един много разбран език. Това, което чувам и виждам, как да го докажа на съвременните хора? Ако изнеса истината пред тях, и това, което чувам, ще го сметнат за моя халюцинация най-малко. Аз виждам мъртвите - те са живи." (стр. 68, м. 1989/1990 г.)

Сестра с пробудено съзнание отива при Учителя и казва: "Учителю, защо не направите нещо, за да се изявите пред хората, като Господ и Бог и да ви познаят всички?" Учителят ѝ отговаря, че това е много лесно: "Ще отида на Орландовци на кръстопътя, ще възкреся няколко млади умрели и на Изгрева ще има опашка от чужди хора чак до Княжево. Тогавя вие няма да ме виждате, камо ли да ме слушате. И нито аз ще свърша работата си, да предам Новото учение на вас, нито вие ще го приемете.

приложите и предадете на българския народ."

Някой пита Учителя: "Защо не възкресите някого, за да разбере българският народ, че не сте обикновен човек?" "Христос възкръсна, но еврейският народ повярва ли във възкресението. Колко души повярваха? Много по-късно някои повярваха, в повечето случаи без разбиране." (стр. 116, м. 85/86 г.)

Сестра с много труден въпрос за разрешаване отива при Учителя: "Учителю, Ти, Който си най-големият на Земята, помогни ми да разреша правилно мъчната си задача?" Той се обръща към нея, усмихва се и казва: "Не само на Земята, но и на Небето." (разговори)

Често Учителя отговаря на мислените въпроси, задавани му от безверниците в класа. "Като ме слушате да говоря, мнозина се запитват: "Кой е тоя, който говори там - Кой съм, не е важно; какъв съм, също не е важно. Аз съм човекът, в сърцето на когото живее правдата, в ума живее истината, а святостта е съединителната връзка между тях... При сегашните условия няма да разберете кой съм и какъв съм. Значи, това което е в мене, може да го разберете само тогава, когато то влезе във вас." (стр. 291, Новият човек).

Много от приятелите страдат от безверието, търсят грешките на околните и ги критикуват. Също постъпват и с Учителя. Той им казва: "Като ровите около мен и себе си ще разровите. И да ровите нищо няма да намерите. Аз не съм в това тяло. Тук съм привидно. Един ден ще се дегизирам и ще се дигна оттук. И да ме срещнете, няма да ме познаете. Ще питате де съм, но няма да ме намерите." (стр. 161, Новият човек).

Скромният и естествен живот на Учителя събужда много въпроси в критичният ум на българите. Той им отговаря: "Ще каже някой, че Учителя е обикновен човек, като другите хора. Външно Учителя е като всички: яде, спи, облича се, но какви възможности носи в себе си, никой не знае. Какви сили крие в

себе си, никой не подозира... Който се съмнява в Учителя си, може да го загуби завинаги или поне за хиляди години. Щом се лиши от Неговата любов, тогава ще разбере, какво нещо е Учителят. Ще Го търси на Небето и на Земята, но няма да Го намери. Само онзи може да намери Учителя, който има любов. Само той ще го познае и разбере. Без любов никой никого не може да познае." (стр. 232, Трите живота)

"Моето верую е следното: вярвам в любовта и мъдростта, които са създали живота. Вярвам, че те са в сила да пресъздадат света. Вярвам, че живата любов и мъдрост могат да променят нашия живот, нашия обществен строй, нашите домове. Щом приемем любовта и мъдростта, ще дойде истината и правдата. Тогава ангелите ще слязат от небето да садят плодове на нашите души." (разговори)

"Питате ме, какво искам и защо съм дошъл на земята. Искан да запала изгасналите светлини и да ви накарам да светите или като свещ, или като газена лампа, или като дърва, или като електрическа лампа. Това ще стане. По тоя въпрос две мнения няма. Ония, които слизат отгоре казват: ние ще обърнем земята с главата надолу, но ще изгониме дявола от нея." (стр. 191, Да възлюбиш Господа)

"Ако има човек в България, който говори истината, който изнася нещата, както са в целокупния живот и в разумната природа, това съм аз. От какво се страхувате тогава? Как ще постъпят българите с мен, какво отношение ще вземат към идеите, които проповядвам, за мене е безразлично. Важното е, че хората са малодушни, не се решават да приемат новото учение. От дете и да е обаче: от водата, от въздуха или от светлината, те трябва да приемат това учение." (стр. 205, Да възлюбиш Господа)

"Ако аз говоря неверни неща, ще понеса последствията. Ако това, което говоря е вярно и вие не го приемете, вие ще понесете последствията. Не само вие, но и хиляди поколения. Но кой е

той? - се питате вие. Бъдещето ще покаже, аз няма какво да говоря. Аз оставям любовта сама за себе си да говори. Аз дойдох в България да изпълня Божият закон. Заеж съм нещо. Чука се настойчиво на вратата. Аз мълча. Чука се по-силно. Излизам. Само три минути. Пуснах го вътре. Стоя три часа, пет часа. Българинът няма никаква мярка за нещата и за времето. Ред години ме слушате и аз виждам с течение на времето, наместо да станете по-чистосърдечни, ставате по-неискрени, преструвате се, показвате се такива, каквито не сте. Тук колко години идвате при мен, особено когато сте болни или ваши близки са болни и казвате: "Учителю, помогни!" В лекуването всички трябва да вземете участие, а не само аз. Когато един ум боледува, цялото тяло взима участие. Казвате ми: "Молете се за българския народ". Да се моля за един народ, който ще яде и пие, ще разсъждава има ли Господ, ще Го отрича, ще подозира всички в престъпления, също както евреите, каква полза? Аз виждам какво се върши под земята. Виждам какво се върши в църквите, училищата, в шантаните, в домовете. Не ме интересуват хорските клозети, нито банките, дето турят парите си, за да се осигурят. Да чакам с мили очи да ме гледат хората и да ми дадат една крина жито, това е смешна работа." (стр. 41, м. 86/87 г.)

Мнозина ми казват: "Помоли се за мен". - "Може. Ако два милиарда души се обърнат към мен и ме помолят да се моля за тях, по колко време ще имам аз да се моля за всеки един? Човек като се помоли за себе си, той се моли за всички. Някой много настоява: "Помолете се за мен". Казвам: "Аз отдавна съм се молел. Щом желая своето добро, желая и на другите същото. Пожелал съм твоето добро от паметта на века." (стр. 145, м. 85/86 г.)

"Ако ме пита Господ какво искам, ще кажа: Господи, искам Твоята Любов, Твоята Мъдрост, Твоята Истина, Твоята Правда и Доброта да пребъдват винаги в мен. Понеже в продължение на десетина години (= 1000), Бог ще се яви на всички, бъдете готови и вие да поискате същото." (стр. 288, Да възлюбеш Господа)

"Аз не дължа на никого. Аз нямам никакво задължение към българския народ. Защо дойде тогава в България? - Дойдох да ви попея, да ви посвирия и да ви кажа, че Бог създаде света не както вие мислите... Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Едно време, когато тръгнах от слънцето за земята, запитах Господа, какво да кажа на българите? Той ми отговори: "Ще им кажеш да бъдат добри, умни, честни и справедливи." (стр. 119, Да възлюбиш Господа)

Аз съм готов да споделя всичко с тебе, да пожертвам всичко за тебе, без да осиромашея, казвам, че няма да осиромашея, защото зная, че великият Божи Дух работи в мен. Казват: Какво говори този човек? - Аз зная, че говоря абсолютната Божия Истина, Аз свидетелствам за Божията Истина и казвам, че в нея няма никаква измяна и промяна. Тя е абсолютна и неизменна." (стр. 510, т. 5 "Изгревът")

"Докато съм на първо място, много ще ме безпокоят. Щом отида на слънцето, то веднага увеличава топлината си. С тялото си съм тук, а с душата си на слънцето. Няма ме. За всяко нещо което става на земята Аз съм причината. Да напишем една история на Учителя, къде е роден, кога, къде е учил, да разпространяваме учението му. Няма нужда. Ако е въпрос да се види една история на един Учител, вземете историята на Христа. По-хубава история от тази на Исуса Христа няма: как идват от далеч мъдреците, от Индия, да му се поклонят. Ще кажете сега, че някой Учител се родил в България, за тщестлавие. Учителите не се раждат. Говорят си хората без да знаят как стоят нещата. Къщите им се правят тук, но те не се раждат нито в България, нито където и да е другаде. Каквото и да правите, не дигайте шум около себе си." (стр. 102, м. 88/89 г.)

"Аз съм за вас само едно условие да се прояви онова, което Бог е вложил у вас. Аз съм само едно условие, за да израсте хубавото, което Бог е вложил у вас." (стр. 20, м. 85/86 г.)

От всичко, което съм говорил аз съм се ползвал най-много. Дали вие сте разбрали или не, аз разбрах толкова много. аз съм доволен от това, което съм научил. аз разбрах един от великите Божий закони - Какво сте разбрали вие, то е ваша работа." (стр. 98, Добрият език, УС)

Мнозина ме питат кой съм и защото съм дошъл на земята. Дошъл сам да изпълня волята Божия, да свърша една важна работа. Ще я свърша, както разбирам, като музикант, който свири хубаво. Дали ще бъде доволна публиката, не е важно. Който е доволен, ще ме слуша, който не е доволен, ще напусне салона и ще се върне у дома." (стр. 167, м. 85/86 г.)

"Кой ще замести Учителя, когато Той си отиде. Ако остане някой да ме замества, то е загубена работа. Няма какво хората да се заместват. Мислите ли, че умрелите хора могат да се заместят? Кой замести Христа? Никой. Божествените работи не се заместват. Никой не може никого да замести. Ти можеш да бъдеш като Христа, но не и да го замениш. В пространството има милиони слънца, но нито едно слънце не може да замести друго. аз съм служител на Бога. Той ме е пратил да ви говоря, защото ви обича. Ни най-малко не ми е приятно да ви говоря, както на един говедар не е приятно да пасе говедата с един кривак, по цял ден да седи и да ги пасе. Не искам да играя ролята на говедар. От една моя беседа ти си разбрал ония работи, които си опитал. Хубаво би било да се спирате и да говорите върху ония неща, които сте опитали и са напълно изучени, за да не се пораждат недоразумения. Моето желание е Името Божие в мен да се освещава, Царството Божие и Неговата Правда, в мен да царуват, Волята Божия да работи в мен и вашият свят да бъде опрарвен." (стр. 39, м. 84/85 г.)

Като си замине Учителя, кой ще остане вместо него. Никой няма да остане вместо него. Господ ни най-малко не е направил света ,за да го заместят. И Неговата работа не е моя работа. Дали приличам на Христос, за мен това не е важно. За мен е важен въпросът: мога ли да служа на Бога и Той да остане доволен от

мен, като служа. И Аз искам като служа на Бога и Аз да съм доволен от него. Чувал съм да казват някои, че съм имал дълбоки и замислени очи. Вие не ме познавате още. Аз съм светлината, която излиза от мен. Това съм Аз. Там където влезнете и вдигнете скандал, това не съм аз. Дето влезете искам да внесете светлина и топлина, да пеете и насърчавате, (стр. 35, УС Добрият език)

"В света има само един Учител, Той е Учителят на любовта. Един е Той, не мислете, че има много Учители. Когато говориме за Учителя, разбираме велика безпределна любов, която се изявява в даване на знание, мъдрост, щастие и блаженство за всички същества на земята." (стр. 44, м. 70/71 г.)

"Едно време казаха на евреите: докога ще бъда с вас, да ви нося. По някой път и аз си казвам: кой ти е крив на тебе, не те накараха на сила да дойдеш, дойде защото искаш да помагаш. Свърши работата си сега и толкоз. Докато съм в света, слушайте ме. Аз като си замина, мрак ще има, какъвто не е било. Туй да го знаете. Аз съм дошъл в света да ви покажа пътя към Бога, как трябва да служите на Бога. Всинца сте пратени при мен да ви покажа пътя, по който Бог ще ви научи що да сторите. От времето на Христа до сега не е имало друг, който да е показал този път. Аз съм дошъл да изявя любовта, да я донеса на земята. Това е моята мисия. Препоръчвам ви да работите за Бога, за цялото и Бог да работи за вас." (стр. 61, м. 85/86 г.)

"Задачата на великите Учители, които слизат на земята се свежда до това, да поставят човечеството в правия път, да му помогнат в пътя на неговата еволюция, да научат хората да живеят правилно. Правилното живеене се обуславя от служенето на Бога с любов, а не с насилие." (стр. 174, м. 74/75 г.)

Учителя казва на сестра Паша Тодорова: "Виждаш ли този хаос в света? Аз го създадох! Моята мисъл е силна. Моята мисъл е мощна. Същата тази мисъл ще преобрази света. Същата тази мисъл ще го организира. И няма да остане човек с крива

мисъл в света. Няма да остане човек в света да греши". Учител е само онзи, който живее и работи по законите на любовта и мъдрост и истината. Познаването му е чисто духовен процес. То става вътре в душата на ученика." (стр. 73, м. 85/86 г.) (06.03.1943 г.)

Учителя казва няколко дена преди да си замине: "Бетовен, Исус, Дънов са фикции. Има само една реалност: Първата Причина, Космичното Начало". Учителя дойде тук на земята да ни освободи от всички кумири и идоли. По този начин да имаме непосредствена връзка с космичното начало, Първичната причина. Като ме слуша Господ, вижда че говоря тъй както е. Не само говоря, но и правя. Няма по-хубаво нещо от това да бъдем чисти като Бога. Бог е чист и свят, така и ние да бъдем. Той със своята чистота и святост осветява водата и тя е чиста. Да бъдем чисти по ум, по сърце и по дух. Като вършиме Волята Божия, да я вършиме сами, да не викаме други да я вършат. Ако направиме погрешка, да я поправиме, тогава два пъти печелим. Който прави погрешка и я поправя не губи." (стр. 3, м. 86/87 г.)

"Христос не е от земна еволюция. Аз съм минал през всички земни еволюции. Съдът Христов става на земята. В Небето няма никаква съдба, там не е място за съдене. Съдбата е тук. (стр. 14, м. 86/87 г.)

"Аз чета какво казва природата и зная за всеки един от вас какво е написала. Навсякъде природата всичко пише. В България има акашови записи и аз ги чета. По листата на дърветата мога да чета, по дърветата, по звездите, по камъните е отпечатано какви племена са минали през България. Отбелязано е какви войни са се водили. Аз ходя по планините да чета какво е написано по тях, в тяхната архива." (стр. 74, м. 86/87 г.)

Има знания, които не мога да ви ги предам. Като гледам гроздето, виждам как слънцето е работило върху него. От листата чета какви промени са станали на слънцето. Мълча. Спирам се при някоя канара и виждам какво става във времето. Вся-

ко нещо, което го правя, аз дълго го проучвам. Божественото е вложено във всичко. Като дигам камъчето, за го преместя от едно място на друго, научавам новото, което идва в света. То е отбелязано на него. Ако усетя, че камъчето е топло, значи че слънцето го е гряло, че то е обичало слънцето и слънцето го е обичало повече, ако е студено - не го е обичало и другите камъчета са го затрупали." (стр. 109, м. 86/87 г.)

"Мен не ме смушават греховете на хората, помнете го туй. Аз съм търпелив. Нито дяволът, нито адът ме смушават. Бог е създал и дяволите и ангелите и зная, че всичко което Бог е допуснал, има своето предназначение и няма какво да ме смушава. Като дойде дяволът при мене, аз му казвам просто и ясно: Твоята философия е за тебе, моята за мен. Не се разправяйте с дявола. Коя сестра или кой брат живеят като Христос? Това е важен въпрос, може ли да живееш като Христа? Вие мислите, че Христос не познава живота. Колкото време Христос беше на земята, той преживя всичко. Нямахме човешки живот, който да не го е преживял. В туй седи неговото знание, че той преживя живота на всички хора, за да има една опитност. При изпълнение на поставените задачи от мен, ще имате моето съдействие, да се не смушавате." (стр. 141, м. 86/87 г.)

"Моето право е да изнеса пред вас Божественото знание, което да ви ползва, да ви даде подтик. Ако дам този подтик, то е за моето благо. Аз ще ви говоря, за да не спъна себе си. Най-първо, да не спъна Божието дело, второ, да не спъна себе си и трето, да не спъна вас" (стр. 122, м. 86/87 г.).

"Защо проповядвам аз? Като изучавах таз философия, казах си: Искам да видя хората, които Бог обича. - Кои са тия хора? - Грешниците - които ги обикнах аз разбрах, че в тях се крият добри заложби. Онази грешница, която се крие от лицето на Господа, от срам и страх, е по-голяма светица от тая, която се мисли, за праведна и свободно се явява пред лицето на Господа, (стр. 84, "Да възлюбим Господа")

"Понеже за мене нещата са ясни, нищо не ме блазни. Познавам всичко и нищо не ме блазни. Има някои неща, които според окултните закони, по никой начин не се позволяват. Това е да говориш за себе си. Това е опасно нещо. Аз по някой път нарушавам закона, но то е бивало с цел да ви обясня нещо, да бъде разбран по-добре. И като говориш за себе си е лошо, и като говориш за другите е лошо. Ще се отучиш да говориш за себе си и за другите лошо - за когото и да е. Ще се отучиш да се хвалиш. И хваленето и фукането е зло." (стр. 42, м. 88/89 г.)

"Дошъл съм да изявя любовта. Това е моята мисия. Да ви покажа къде е пътят на светлината, която носи живот." (стр. 148, м. 85/86 г.)

"Преди аз да съм се помолил, Господ ми е дал всичко, каквото ми е трябвало." (стр. 89, м. 85/86 г.)

"За да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат и дават живота си за него. Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате е ваше. Всичко, което имате не е ваше, а на Бога. Ще кажете: "Господи, благодаря Ти, че си ме турил вътре в това твое тяло." Днес вие хокате хамалски и казвате: "Махни се оттук". Ние да се махнем. Аз съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашето страдание, но да ви дам тялото си, това няма да направя, то не е нито мое, нито ваше, него ще предам на Господа, на Господаря му. Моят ум, моето сърце ще предам Нему." (стр. 44, м. 81/82 г.)

"Искате ли да чуete това, което никъде не е писано. Тогава елате при мен." (стр. 28, м. 89/90 г.)

"Вие сега се спирате на дрипите на Учителя, на неговите дрехи. Това не е Учителя, това е една външна обвивка. Учителя има знания, има връзка с известни същества, но съвършени същества и се разговаря с тях. Учителя живее в този и в онзи свят. За него добрият живот е проявление на онзи свят." (стр. 82, м. 89/90 г.)

"Човек трябва да намери своето място в Божествения организъм и да извърши точно работата, която му е определена. Колкото за мене, аз съм решил: "Твоята Воля е моя воля. Твоят Дух, мой Дух." (стр. 14, м. 90/91 г.)

"Изпълних пространството с моите думи и нито вие, нито светът може да се отърве от тях." (стр. 54, м. 90/91 г.)

"Един ден българите ще познаят, че аз съм им бил един голям приятел. Но когато си замина, не искам никакви паметници, ако ми направят такива, ще ги разруша. Любов иска Бог, да се обичаме всички, като братя и сестри, това са паметниците на бъдещето, (стр. 217, 218, 4 с, Сила и живот)

"Вие първи дайте образец на света. Какъв ще бъде аз проповедник, когато се обръщам към хората и казвам: "Бъдете щедри!", а сам съм скъперник; казвам: - Не крадете, а сам крада, казвам - не лъжете, а сам лъжа. Учител, който учи хората, трябва да бъде модел - сам да дава пример." (стр. 31 1 с. Сила и живот)

"Великите Учители на човечеството са проява на Божествената светлина. Колкото повече човек приема от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си, не по форма, а по смисъл и по съдържание. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога." (стр. 73, м. 90/91 г.)

"Не говоря какви трябва да бъдат моите отношения към вас, всякога гледам какви трябва да бъдат отношенията ми към Бога към Любовта, сиреч към онова, какво се изисква да сторя спрямо своите братя. Как ще разберете моите постъпки, то е второстепенен въпрос, важно е за мен, дали съм приготвен, дали мога да изпълня онзи основен закон, който любовта ми налага. Мога ли да бъда търпелив, както тя иска, мога ли да бъда благосклонен, както тя желае. Това е нужно за всекиго едно, за целия свят, за онези, които действително имат сърце. Онези, които не разбират това, тях ще оставя." (стр. 82, 1 с, Сила и живот, 1915 г.)

"Как ще ме изхвърлите, като вярвам в законите на контрастите и подобие то и живея според тях? Когато аз живея според закона, дали ще ме изхвърлите из църквата или ще ме държите в нея, то малко може да засегне душата ми. Когато аз живея при Бога, когато никого не мразя на земята и се старая да обичам всички чистосърдечно, може ли някой да ме изхвърли? Може да ме изхвърли само един - Бог. Това е учението, което ви проповядвам. И казвам ви, че само в деня, в който съгрешите вие сте изпдени от Божествената църква, от рая." (стр. 23 т. 2 серия, Сила и живот, 1915 г.)

"Да, ако аз ида в огъня, в ада там ще пея. Някои треперят от ада. Ако аз съм там, ще пея същата песен, която вие пеете. Няма лошо място. То е нещо относително. Е ли Бог с тебе, няма мъчнотия, всякъде е добре. Но не разбираш ли законите Му, навсякъде е лошо." (ст. 28, 29, 2 серия Сила и живот, 2 беседа Новото основание)

Осъдил съм няколко души на доживотен затвор. Те казват: "Братко, ще служим на любовта. Готови сме да ѝ се подчиним. Обещавате ли? Обещаваме. Бъдете свободни! Тогава прокурорът ще влезе в затвора. Значи вие ще си отидете, а аз ще остана в затвора. Така трябва да бъде. Това е истинско прокурорство. Това е законът. Знаете ли, докога ще бъда в затвора? Докато сгреша първият владика, който обещал да служи на любовта. Той ще влезе в затвора, а аз ще изляза на свобода. Значи, първият владика, който сгреша ще ме освободи" (стр. 199, Ще управлява всички народи, 1948 г.).

"Аз не съм от онези, които отмъщават. Аз съм от онези, които благославят, които са дошли да вършат Волята Божия на земята." (стр. 267, Изново т. 15, Сила и живот) .

"И във всичките си беседи аз имам за цел да ви накарам да мислите и да любите. Кого? Някои казват мене да любите. Моята душа видял ли си, сънувал ли си я? Да не вярваш на съня си. Като срещнеш ти моята душа, тя ще бъде светла като слънцето и

ще носиш моята светлина с хиляди години и векове! А сега, като срещнеш някой човек с потури, бели гащи и калпак, казваш срещнал си Учителя. И това било философия: срещнал си Учителя! Учителя е като слънцето. Като срещнете моята душа, това слънце, което гледате ще потъмнее пред нея. От това слънце ще чуете най-хубава музика, най-хубавия говор и ще кажете: "Сега разбирам какво нещо е живота, който изтича от Бога." (стр. 189, 190, 4 серия, Сила и живот)

"Бог примирява човека с враговете му. Кога? Когато пътищата му са благоугодни. Щом пътищата на човека са благоугодни, хората ще го обичат, (стр. 326, Да им дам живот)

"Следователно, когато човек се свърже с Първата Причина на нещата, преди да е поискал нещо, нуждите му ще бъдат задоволени." (стр. 326, Да им дам живот)

Сега аз връзвам и развързвам. Аз ида в света и тъй ще вържа, че този възел никой не ще може да развърже! И тъй ще развържа, че туй, което ще развържа, никой няма да го развърже. Ще вържа хората да живеят в любовта, та всеки да вижда в лицето на брата си брат, за когото всичко да жертва. И ще развържа тъй, че нито помен от лъжата да не остане. Това са думи Христови - привеждам неговите думи (стр. 266, 267 4 серия, Сила и живот)

"Сега аз не съм се проявил още, аз даже от себе си не съм проявил една стотна част" Аз ви занимавам с една философия, която е едно предисловие, (стр. 215, 4 серия, Сила и живот)

"Като казвам "аз", подразбирам онова божественото, великото, което е създало всичко в света." Едно "аз" има в света, само Бог е аз, онзи, първият, който е създал всичко в света (стр. 298, 5 с, Сила и живот)

"Но казвам: Ако аз трябва да се уча на вашето цвилене и вие трябва да се учите на моята наука. Защото в бъдеще не аз

ще слизам при вас, но вие ще дойдете при нас. Сега аз съм при вас, аз ще ви уча, но когато напуснете вашите форми, тогава ние ще ви се смеем, че не можете да говорите като нас, тъй че взаимно трябва да учиме уроците си, езика си" (стр. 313, 5 серия)

"Разумният човек върши чудеса в света. И вас аз искам да ви заведа, защото да не мислите, че като ме слушате, тук, при тия условия, можете да бъдете разумни. Не, оттук трябва да ви извадя и да ви заведа на друго място, гдето е разумът. Где е разумът? При ангелите. Аз ще ви заведа при тях и ще им кажа две думи. Те ще кажат: "На тези твои думи ще ги приемем, нека седят при нас да се учат. "Като ви посетя след 4-5 години, вие няма да бъдете такива, каквито сега ви гледам" (стр. 25, 6 серия)

"Ако с цигулката не мога да оправя света, ще взема перото и ще стана поет. Дотам съм дошъл: още веднъж ако дойда в света или музикант или поет ще стана. Те са двете неща, които ще оправят света." (стр. 176, 5 серия)

"Едно нещо: вложете тази Божествена Любов, която носи музика и поезия! Повярвайте вие на този Господ, който ви говори. "А, казвате, не му е дошло времето". "Закъснели сте, късно сте, отдавна е изгряло слънцето, още много ще закъснеете!" (стр. 177, 5 серия)

"Аз съм се явил да ви предпазя. След като извърша моята длъжност, ако ме послушате, добре, а ако ли не, вие от собствената си опитност ще се научите." (стр. 325, 5 серия)

Ако някой иска да знае как се разрешава въпросът, казвам: нека отидем на небето! "Още две хиляди години да говориме тука на земята, няма да се разберем. Казвам: елате да отидем на едно място и там ще разберем ти кой си, и аз кой съм. Някои искат да знаят кой съм. - Елате с мене да отидем горе и там ще разберете кой съм. А, за горе не е дошло още времето! Дошло е времето за горе!" (стр. 471, 6 серия)

"Ако защитавах своя интерес, аз щях да говоря по друг начин, но аз защитавам една велика Божествена Истина, затова излагам своята чест. Ще каже някой: той е глупав човек! Не, не съм глупав човек. Ще каже: той се хвали. Онзи, който се хвали, не пали, а аз паля. Някои още не са виждали, не знаят какво мога да произведа с ръката си. Някой ще каже: А, какво може да направи? Тази ръка, като я проточа, та като хвана природата, че като проточа и другата си ръка, нищо няма да остане! Да не мислите, че нищо не мога да направя. Има един Господ, с Когото ние боравим! Ще кажа: Господи покажи на тия хора, че само Ти Си Господ сега, покажи, че няма друга сила освен Твоята. Не, не е сила това да убиваме хората. Не е тази задачата на света. Казвам: ако един ден проточа своята ръка, то ще бъде ръката на Любовта, която ще свърже тия хора". И ще кажа: Ето този е правият път във вашият живот, а пътят, по който сега вървите, този е кривият път. (стр. 322, 6 серия).

Вие казвате, че девет ангелски чинове паднали. Питам ви: когато тия ангели падаха, вие бяхте ли там? Аз пък ви казвам, че когато падаше Адам, аз бях в рая. Ще кажете: ами какво търсиш там? Дойдох да ви видя. Ами вие какво търсите тук?" (стр. 23, 24, б. 16, 8. с, Приех от Отца)

"Можете да мислите за мен каквото искате, но казвам ви: аз разбирам съзнанието на растенията, аз разбирам съзнанието на кристалите, аз разбирам съзнанието на животните, на всички риби, на всички птици и най-последно разбирам съзнанието на всички хора" (стр. 24, Домовит човек, беседа 17, 8 серия)

"Като ме слушате да говоря така, някои ще кажат: "Този човек говори така, защото зад него има нещо друго". Да, зад мене има нещо, но какво? Зад мен седи Господ, зад мен седи Истината, зад мен седят ангелите, зад мен седят идеите на всички добри хора. Често казвате: "Дошъл един човек, който иска да заблуди народа ни. - Никой не може да заблуди човека. Всеки сам се заблуждава. Никой човек не може да заблуди цял народ. Това никога не е било в човешката история и няма

да бъде!" (стр. 28, 9 серия, беседа 5 Мойсей и Христос)

"Ако говоря от само себе си, нищо не съм, но чрез мен говоря цялото небе. Моето Слово е живо. Разбирате ли? Божието слово е и Мое. Като го проектирам, колкото по-навътре влиза, толкова повече се разгаря" (стр. 144, Новият човек)

"Учението, което сега ви се проповядва е Божествено. Аз се застъпвам за него; заедно с мен се застъпват всички разумни и възвишени същества. Щом това учение е Божествено, заслужава човек да се пожертва за него, за да намери своето спасение. Божественото прославя човека, а човешкото отнема всичко добро и възвишено, което е вложено в него и го подлага на изпитания", (стр. 273, Трите живота ООК)

"От паметта на века при мене са дохождали същества, които са били радостни и весели и са оставяли своето благословение на човечеството. Затова всеки трябва да знае в себе си, че живота е добър и пълен с любов" (стр. 69, 12 с, Учителю благи)

"Например сега при студените нощи, когато температурата въвн е 21, 22 градуса под нулата, аз спя с отворен прозорец и въпреки това в стаята ми е топло. Защо? Аз оставям прозорците си под специален ъгъл, вследствие на което между въздушните частички става известно триене и в резултат на това се образува топлина. Измени ли се този ъгъл, студът нахлува отвън и в стаята става студено" (стр. 74, Учителю благи).

"Ако не дойде Учител в света, който да изправи нашите умове и сърца и да ги постави на местата им, те пак ще оздравеят, но хилави ще останат." (стр. 67, 12 серия, Голямото благо)

"Веднага ще ме запитате: Ти, който проповядваш за Господа, виждал ли си Го? - Откак светът съществува, досега не е минал момент, през който да не съм виждал Господа. Възможно ли е това? За мен е възможно, а за вас как е, не зная. Всеки може да види Господа, но трябва да знае как да гледа. За да виждате Гос-

пода, очите ви непременно трябва да бъдат отворени." (170 стр., 13 сесия, Крадецът и пастирът).

"Поставен на стъпалото на човешкото развитие, Учителят заема най-високото стъпало. После иде светията, а след него - геният. Забелязано е, че на всеки 100 години се раждат по двама гения и по един светия, а на всеки две хиляди години по един велик Учител. Геният, светията и Учителят са хора, които слизат от възвишения свят, дето владее висок морал, висш порядък. Ето защо за да се развива правилно обикновения човек, трябва да се стреми към гения, към светията и Учителя." (стр. 203, 13 том. Крадецът и пастирът).

"И против мен се повдигна обществото, както и духовенството, но не можах да ме опозорят. Защо? Аз съм дълбоко море. Който се опитва да влезе в мен, ще се удави. Аз съм голяма пълноводна река, която никога не може да подпуши. Турите ли й бент, ще дойде наводнение, което ще завлече бента и водата ще залее цялата местност" (стр. 145, 25 с, Великите условия).

"Вяра е нужна на хората, а не суеверие. Дойде някой болен при мене, иска да го излекувам. Казвам му, че съм зает с творческа работа. Той иска непременно да го приема. Мисли, че като туря ръката си върху главата му, веднага ще оздравее. И това може, но сега съм зает. И да туря ръката си, няма да му помогна. Казвам му да дойде след един месец при мене или да си отиде къщи - след един месец ще оздравее. Как ще стане това? Не е твоя работа. Вечер, когато спиш ще те посети и ще те излекувам. - Как ще ме посетиш? - Това не е твоя работа... Аз ходя вечер. Ще дойда при теб, когато спиш и ще ти помогна. Ти няма да ме видиш, но сутринта ще бъдеш здрав" (стр. 53, Вечно подмладяване)

Някой ме срещне, погледне ме от горе до долу, иска да покаже, че е много учен, че всичко знае. - Въпрос е, колко е учен. Това, което аз зная, той не може да го обхване. Неговото знание е сега придобито, а моето - преди вековете. Той не е съществу-

вал на земята, когато аз съм знаел повече от него. Днес Бог работи за създаването на друга вселена. Сегашните хора учат това, което е вече създадено, а възвишените същества изучават това, което днес се твори", (стр. 103 т. Вечно подмладяване)

"Много ученици има, но Учителът е само един. Под "Учител" разбирам оня, който решава всички задачи на живота. Ученикът не може да направи това" (стр. 105, 26 с, Вечно подмладяване)

Какво искам аз от вас, от сегашните хора? Искам да търсят Господа, а не мене. (стр. 41, Да възлюбиш Господа)

"Аз не вярвам на хора, на които Бог е говорил. Ако и аз ви кажа, че Бог ми говори и на мене, не вярвайте. Но аз ви казвам: Бог живее в мен и аз живея в Него. Ако и в това не вярвате, по-добре е за Мене. Аз ще отида на друга някоя планета, там ще ми бъде по-добре. Ако сега ви говоря, не искам да ви направя адепти, но искам да ви видя, какви сте като хора. Приятно ми е да се разговарям с вас и да ви кажа: Не бойте се, един ден и вие ще живеете с Бога. Това казва и Христос. Дошло е време, когато Господ ще влезе в човека и ще му проговори. Днес е това време. Който казва, че времето още не е дошло, той не говори истината" (стр. 171, Да възлюбиш Господа).

"Живейте без ограничения, без никакви закони. Само три закона съществуват: Законът на Любовта, законът на Мъдростта и на Истината. Туй казва моят Господ, с Когото живея. Тъй ме е учил Той. Така ми е говорил. Не мислете, че аз прекарвам времето си напразно. Аз работя за себе си. Аз рисувам и свиря, това е моето занимание. Музиката и изкуството ми е постоянно занимание. С поезията още не съм започнал да се занимавам, защото човешкият език е груб, не мога да си служа с него" (стр. 171, Да възлюбиш Господа)

"Аз не искам да ставам свещеник. Аз съм пътник на земята, интересувам от живота на хората. Чудни са хората, които мислят, че няма друг живот като техния. Те нямат представа за онзи

свят, за който ви говоря. Той е свят на висока култура. Ако бих ви завел там, не бихте се върнали на земята" (стр. 173, Да възлюбих Господа).

"Ще се явят добри философи, добри писатели, много професори, учени и прочие, които ще описват и извличат поуците. Ще има за дълги години да се пише върху мен от бъдещото поколение" (стр. 42, 1914 г., Искайте сила, имайте вяра).

"Някои хора имат към мен неприязнени чувства, но аз ще им се отплатя с любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според великия Божи закон - закона на Любовта. Даром съм взел, даром ще дам. Обърнете се към изток, дете е вашият ум и вашето сърце. Хвалете живия Господ, Който ви е пратил в красивата долина на живота. Радвайте се на живия Господ." (стр. 241, Да възлюбих Господа).

"Мнозина ме питат: Ти вярваш ли в това, което проповядваш? Ходил ли си на оня свят, че говориш за него? В оня свят не съм ходил, но живея в Него. При Бога ходил ли си? - Не съм ходил, но в Него живея и Го изучавам във всичко: в камъните, в растенията, в животните, във водата, във въздуха, в светлината. Бог е във всичко живо. Виждам го и в най-малкото и в най-голямото: радвам се и се веселя, като чувам неговият тих глас" (стр. 258, ДВГ).

"Навсякъде е Бог, Той е в мене, който ви говоря и във вас, които ме слушате. Бог казва: "Това са моите деца, които ме слушат. В бъдеще ще станат отлични хора. Аз се радвам, че те ще се преобразят", (стр. 259, ДВГ).

"Не искам да ви направя адепти. Защо ви говоря тогава за Бога, за невидимия свят? Защото това е благо за мен и за вас. Казвам: освободете се от всички умствени предрасъдъци от всички лоши чувства, за да бъдете свободни и да се ползвате от Божествената виделина, от Божествената истина и любов, които носят живот и свобода за човешката душа", (стр. 269, ДВГ).

"Някои искат да намерят Христа в мене. Не, Христос ще го намерите в Неговото учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията Воля, както Бог е заповядал; да осветя Неговото Име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз, брата на най-малките искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример" (стр. 184, Петимата братя).

"Някои искат да знаят дали съм аз Христос или не. За мен това не е важно. Дали съм аз Христос, този въпрос аз го зная, вие не го знаете. Дали говоря право или не, аз го зная. Даден ви е хляб. Не искам да вярвате в моите уверения, че е такъв и такъв. Опитайте го. Ако отговаря на това, което казвам, вземете го, ако не - оставете го настрана" (стр. 148, м. 84/85 г.).

"Сега вие целувате ръката ми. Защо я целувате? Това е договор, че ще служите на Бога" (стр. 227, Петимата братя).

"От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом сляза от това място болшевиците ще дойдат. Аз говоря за мир и любов, за Божествения принцип, който ще спаси човечеството" (стр. 132, ДВГ).

"Един Учител трябва да яде много скромно. На другите се позволява да ядат, но на Учителя - да не си доядва. На вас веруещите казвам: на светските хора много работи са позволени, на вас много работи не са позволени" (стр. 104, Запалена свещ).

"Докато аз обръщам внимание на яденето, на парите и на отношението, което хората имат към мен, аз не мога да живея един Божествен живот" (стр. 77, м. 81/82 г.).

"Между вас има много страхливци, но аз съм приготвил топуза си за мъже и за жени. Ще святкам с него, дето завърна. Очите ви ще се отворят на четири. Не сте ме виждали, как удрям с топуза си като Крали Марко? Достатъчно е да ударя един път

с топуза си, за да кажете: "Познах Те Господи!" (стр. 104, Новият човек).

"Ако имате приятел, който да ви казва истината, това съм аз. Посочвам ви пътя, който трябва да следвате. Да забравим миналото! Да целунем ония ръце, които са ни причинили най-големи страдания! Да забравим грешките си и да започнем с добродетелите си!" (стр. 124, 125, Новият човек).

"Ако не сте готови да изпълните закона на любовта, ще знаете, че нямам нищо общо с вас. - Друг път няма да се занимавам с вас. И да искам да ви срещна, не мога. Други ще се занимават с вас. Законът на Любовта е строг и взискателен. "Ако не го изпълните, аз ще вървя по моя път надясно, а вие ще останете наляво. И тогава, колкото повече време минава, толкова повече пътя се отклонява. Аз ще поема нагоре, а вие ще останете долу. След хиляди години пак ще се срещнем, но при други условия." (стр. 312. Новият човек).

"Товара си аз мога да нося. Ако искаш да направиш услуга, не се съмнявай в мене! Защото, със своите съмнения ти увеличаваш страданието ми десет пъти повече, а щом увеличаваш моите страдания, ще получиш един ритник и ще се намериш на десет километра далеч" (стр. 19, 17 л., ООК, Малките случаи).

"Та, казвам: според вашите идеи, вие седите и казвате: светът е тъй. И по някой път седите и ме критикувате. Ако е за знания, аз зная много, но щастието в живота не седи в многото знание. Ако аз проявя своето знание, аз прекарам през себе си, през своята нервна система два милиона волта електричество, питам: где ще бъдете вие, ще може ли да седи някой при мене? Я ми кажете, кой от вас, като мина покрай него, ще може да се приближи при мен, да ми целуне ръката. Ще седите най-малко десет метра разстояние от мен. Аз свободно ще заобикалям и през където мина, път ще ми се отвори. Където ходя из града, път ще ми се отваря и когато бутна вашата дъщеря, тя ще се стопи. Ще кажете: много добър човек е този, но за небето, там нека си седи, да се не доближава до дъщеря ми. За туй всички висши духове.

които идат от възвишения свят, взимат енергия от земята, за да се приравнят с вас, Божественото го носят в себе си" (стр. 25, 31 л. ООК, т. 2 Божественото и човешкото).

"Всеки Учител, колкото и да е велик, неговата задача е да прослави името на Бога и тогава той да се прослави чрез Бога" (стр. 27, 37 л. ООК, Божественото и човешкото).

"Като слеза в ада, веднага ме канят да прием. Сядам заедно с тях, турям своята оканица пълна с вода и започваме да прием. Те пият вино, аз пия вода. В края на краищата те се опиват, изгубват всичко. Аз съм трезв, бодър, придобивам знания, научавам един урок от тях и си заминавам. Те започват да ме търсят ууктам, но не могат да ме намерят. - Защо? - Аз съм дегизирана. Не само те не могат да ме познаят, но и вие не бихте могли да ме познаете. Как ще ме познаете в онзи свят? Мислите ли, че там ще имам брада и мустаци, като тука? С брадата и мустациите си аз опитвам ума ви, както децата в училище се изпитват. На земята, колкото и да сте възрастни, вие сте още деца. Аз се занимавам с вас и ви уча, защото обичам да работя с деца. На възрастни, на стари хора не обичам да говоря, нито да ги уча", (стр. 381, 382 т. Малки и големи придобивки, ООК)

"Сега, аз като говоря за "Учител" подразбирам не много учители - един учител в света! Туй ще го пазите! Един е Учителя в света. Този Божествен Учител вие ще го научите. Той постоянно слиза и възлиза в света. Слиза и възлиза. Когато го обичате Той слиза при вас, когато му се наситите, Той възлиза" (стр. 10 ООК, 2 г, 14 л., Правилния растеж на ученика).

"За да се прояви един Учител, трябва всички разумни души да се обединят в него. Христос е колективен Дух, сбор на всички Синове Божий, съединени в едно. Христос е глава на Всемирното Бяло Братство" (стр. 170, м. 85/86 г.).

"Може всички велики учители да дохождат на земята, да говорят на хората, но ако нито една дума от тяхното Слово не

падне точно намясто и не поникне точно навреме в сърцето на човека, това Слово няма никакъв смисъл за него" (стр. 15, м. 85/86 г.).

"Помнете: един Учител съществува в света. Искате ли да се ползвате от благословието Му, пазете името Му свещено в ума, в сърцето, в душата си. Това трябва да бъде идеалът на човешка душа. Един Бог съществува в света, в когото никога не трябва да се съмнявате" (стр. 31, ООК, Божият глас).

"Бог се проявява чрез Учителя така, като чрез никой друг човек. Защо? Защото Учителят живее в Божественото съзнание. Той никога не се колебае и съмнява в Бога. Затова и Христос казва, че ако се поколебае само за момент във вярата и любовта си към Бога и Той ще бъде подобен на обикновените хора" (стр. 227, Божият глас).

"Сега ще ви посвирия малко. Ще ви свирия обикновени работи. Трябва да свирия, да преобразя света. Като свирия, аз работя. Работата е най-хубавото свирене. Доброто чувство е най-хубавото свирене. Добрата постъпка е най-хубавото свирене. Без свирене, без музика нищо не се постига. Музиката е симфония на живота" (стр. 54, Новият светилник).

"Това, което днес свирих ще се разнесе из целия свят и ще засегне всички. Никой не може да се освободи от тази песен. Това са тонове, на които не можете да се противите. Те са като светлината и топлината, които ще разтопят снеговете и ледовете" (стр. 57, Новият светилник).

"Аз ходя вече 35 дена на Витоша, всеки ден извървявам по 18-20 километра. Питате ме защо ходя. Калявам волята си. Не е лесно, всеки ден да вървиш по 18-20 километра, да се върнеш уморен и на другия ден пак да тръгнеш. С това аз давам пример на хората и казвам: Ако всеки ден не извървявате до Господа по 18 километра и не се връщате назад, не можете да станете човечи. Ще отивате при Господа и ще се връщате, докато разрешите въпросите си" (стр. 295, Новият светилник).

"Например, аз отдавна съм започнал да свиря на цигулка, но окръжаващите не гледаха добре на това. Те намираха, че цигулката е циганска работа. При това положение, аз не бързах, а нямаше и учители, които да свирят и преподават добре. Аз имах търпение да дочакам някой учител. Най-после намерих един чех, много музикален, със силна музикална памет. Като отивах при него, той никога не ме изпитваше. Аз седях на стол, той взимаше цигулката и през всичкото време ми свиреше. Аз бях неговата публика, а той ми свиреше. Благодарение на неговото свирене и аз се научих да свиря. Като дохождаха други ученици, той ги изпитваше, дразнеше се и гледаше по-скоро да ги изпрати... Като изпратеше всичките си ученици, влязах аз, и той веднага започваше да свири. Аз седях на един стол и с удоволствие слушах и се учех от неговото хубаво свирене" (стр. 297, 298, Новият светилник).

"Аз не искам никой да ме защитава. - Защо? - Защото говоря истината. Докато говоря истината и я защитавам, тя ще бъде на моя страна" (стр. 138, Новата мисъл).

"Аз съм минал през всичките области на живота: от най-ниските до най-високите. Научих всичко, каквото животът може да даде. Разбрах човека във всичките му прояви. Кучетата ме лаеха, но аз останах тих и спокоен, правех своите изследвания. Нападаха ме всякакви дяволи, но и с тях се справях. Един дявол се опълчи против мене, друг се опълчи. Аз хвана единия за опашката, хвана другия и спокойно продължавам работата си. - Не се ли страхуваш от нещо? - Когато страхът е на мястото си, той има смисъл" (стр. 185, 186, Работа на природата).

"Онзи ден, като ви разправях за "Свети Георги" (циганин, който носел яйца на Учителя и Той му ги плащал по 2 лева), аз употребих един метод. Останал е ключът отвън на моята стая. Сега светия е той. Аз станах невидим и той като влезе, аз съм къщи, той гледа, гледа - няма ме. Втори път се връща, аз станах за него невидим. Влезе той в стаята. Тук, там не може да ме види. Затвори вратата и замина. Пък, ако бях му се явил, щеше да каже:

"Учителя, децата ми!" (стр. 143, Добрият език УС).

"Ние мислим, че сме светии. По-голям светия от мен няма. А пък и аз още не се мисля за светия. Аз не мисля да озарявам целия свят. Аз осветявам само малко. Където е проникнало Словото? Съжалявам, че хората не разбират Божественото Слово" (стр. 232, Добрият език).

"Някой път като проповядвам някому казват: "Ти трябва да станеш свят човек". Свети бъдете, но светостта е велика работа. Един ден светостта ще стане достояние за всички. Трябва да се стремите към светостта. Сега казват: "Това не е заради мен". Та не е заради теб, но ти проправи път към светостта. И един ден ще дойде до тебе. Ако не дойде до теб, ти в новото не можеш да влезеш." (стр. 256, Трите родословия УС).

"За да станеш светия, трябва ти тридесет години живот, по десет, петнадесет, двадесет часа на ден да работиш, да се молиш. Ако искаш бързо светия да станеш, за една година отгоре, злото ще дойде. В злото творчество няма - то лесно става. Злото задържа, доброто твори" (стр. 263, Вземи детето).

"Мнозина са ми казвали: "Кажете ни да научиме Божествения език". Казвам: вие земния език не можете да произнесете, че небесният ли. Аз по 4-5 години ми взема да произнасям Божествения език, а пък той иска изведнъж. Не зная кому колко години ще му трябват за това. И иска веднага. Аз, който съм толкова учен човек ми трябва толкова време, а пък той иска веднага. Казва ми: "Кажете ми да чуя една дума от небесния език". Казвам му още: "Как произнасят думата "любов"? Опасна е. Щом кажеш "любов", в невидимия свят всичко пламва, гори" (стр. 256, УС, Добрият език).

"Минават двама приятели покрай мен. Рекох им: "Аз да ви кажа как минахте през града. Единият от вас носеше цигулка и вървеше отпред, а другият носеше чанта и пшкеше. Те казват: - "Че отде ни видях?" Казах им - тук от стаята. Та казвам, невидимият

свят се интересува от живота ви" (стр. 71, Изпита на любовта).

"Казвам сега: Всички трябва да се застъпите за любовта, която живее във вас. Заради нея да бъдете готови вие да живеете тъй, не както аз ви говоря отвънка. Защото, ако искате да знаете, не каквото ви говоря е верно, но това което аз правя. И това, което аз правя и то още не е верно, но не е и това. По някой път вие трябва да ме наблюдавате, когато аз съм сам, никой няма наоколо ми. Когато съм между хората, както постъпва човек, тогава все ще се докарам малко. Както виждате сега съм докаран малко. Като се намирам в стаята си имам едни обуца, които обувам - отвън никога не ги нося. Има едни дрехи - никога не ги изнасям/отвънка. Така официално се обличам с дрехи, които никога не сте ги виждали. Тогава аз се обличам с една дреха на Истината - една дреха имам която представлява истината. Имам една дреха, която представлява Мъдростта. Ще се облека официално, тогава на целия свят заповядвам. И най-слабият съм, защото слаб и силен е все едно. Никого не съдя. Нито съдя истината. На никого не се карам. Казвам: "Целият свят ще се оправи!" И ако един ден хората се облекат в любовта - щом те се облекат с нея, тогава смърт няма вече. Пък и смъртта като дойде и като рече да ме дигне и дращи, тя ще отстъпи" (стр. 211, Изпита на любовта).

III Стрданията на Учителя

"Човек трябва да е готов за вярата си да умре. Човек като си мисли, че не може да издържи, то като дойде една болест, как ще я превъзмогне?" След тези думи Учителят замълча за момент, после лицето му се промени и Той с повишен глас каза: "Аз съм преминал през най-големите страдания. Аз съм минал по най-мъчния път, по който никой не е минал. Разбирате ли вие това? През най-големите мъчности съм си проправял път. Вашите страдания в сравнение с тези, които аз съм минал, са една играчка, те не са страдания. Не мога да кажа на вятъра да спре, когато ме духа, но аз го оставям да духа, докато се умори и спре. Това е окултен закон" (стр. 52, V том, "Изгревът").

"Моята глава какво е патила, вие знаете ли? Ако съберете патилата на целия свят, не могат са се сравнят, съберат патилата ми за един ден. Цялата природа тъй съм я проучил, както никой друг не е проучвал. Прочувал съм дърветата, камъните, водата. Кога съм ги проучвал, това е моя работа!" (стр. 113, м. 86/87, 24.01.1943 г.)

Третият младежки събор се състоял на 5.07.1925 г. в град София. Учителя изнася беседата "И обхождаше Исус цялата Галилея" в новия чист салон на ул. Оборище" 14. Всички слушат вдъхновено беседата. На амвона, на който говореше Учителя, се появи голям огън, нещо като клада, в каквито са горели навремето светиите. Всред кладата, в огъня, сега беше Учителя, обгърнат от пламъците. Това продължи пет-десет минути. След това, огънят започна да намалява и Учителя си остана цял и невредим на амвона, на катедрата. След като Учителя се прибра в стаята Си, някои от младежите в салона, седящи на столовете, започнаха да коментират върху случилото се явление. Ние за пръв път виждахме такава нещо. Значи освен мен, го бяха видели и други, защото всички коментираха въпроса върху него (стр. 615, том I, "Изгревът").

В 1936 година беше нанесен побой на Учителя от нарочно изпратен човек... Не можеше да движи дясната си ръка, а десния крак го влачеше. Не можеше да говори - беше засегнат езика. Накрая разбрахме - успя да продума: "На Рила". Братството бързо се приготвя и на 9 юли почти всички приятели заедно с Учителя тръгват към езерата. Бавно и мъчително Учителя се качва до второто езеро, като от първото нагоре го качват на кон. Сестра Савка се грижи за него. Храни го с малка лъжичка с течна храна. Не можел да преглъща и храненето е трудно и мъчително. Савка всеки ден му подава едно тефтерче и Той с мoлив, с ръката която не може да движи, с мъка отбелязва поедна чертичка. Чертичките са с различни посоки. След две седмици, написаните чертички на Савкиното тефтерче, започват да оформят думи. Накрая Учителя поставя последната чертичка и написаното гласи: "Бог е Любов". Този ден Учителя оздравява. Обръща се към Савка и казва: "Да отидем да се разходим до чешмата". Савка го поглежда с изумление и когато Учителя става и тръгва напълно свободно, без да има някаква следа от парализата на крака и ръката, тя възкликва: "Ах, Учителю, вие възкръснахте!" - Не възкръснах аз, но Бог, Който е в мен, Той възкръсна. И Учителя ѝ посочва тефтерчето, на което е написано с чертички, с Неговата парализирана ръка: "Бог е Любов". Учителя излиза пред палатката, приятелите го виждат и извикват: Учителя оздравя! Учителя дойде! Учителя придружен от приятелите бавно отива при чешмичката и камъка до нея. Всички го заобикалят и запяват неговата песен "Поздрав на учителя", (стр. 36, 37, т. I, "Изгревът").

Савка записва на тефтерчето си неговите думи за оздравяването му: "Ако преди две хиляди години беше изпратен синът, а сега тук при българите е дошъл Башата. И чак когато Исус Христос беше разпънат на Голгота, след това на четиридесетия ден, беше изпратен изкупителят - Светият Дух върху учениците Му. А сега бе дошъл Божественият Дух, бе дошъл Господният Дух, бе дошъл Христовият Дух, тук бе Светият Дух на Словото. Сега всичко бе тук, в Него. И българи изпратени от нечиста сила, се опитаха да Го премахнат и убият. По-късно в частен разго-

вор. Учителят каза: "Както бяха посегнали върху Мен и ако си заминех, то от България и от българския народ нямаше да остане ни следа на земята. Ако еврейският народ навремето трябваше да плати за разпъване на Сина, то българският народ днес трябваше също да плати и трябваше да изчезне от лицето на земята. Но Бог не ще позволи втори път да бъде разпънат Христос." (стр. 38, т. I, "Изгревът").

Учителя ме поглежда наскърбен, омъчнен и измъчен и проговаря с угорчение и едновременно с упрек: "От техните (лоши) мисли, които ми изпращат ми излизат пришки по краката и ме сърбят..." Отивам при Учителя и Го виждам уморен, сякаш не е спал и питам: "Учителю, какво ви има, лошо ли ви е?" "Марийке, знаеш ли, че заминалите души идват и ми тропат по прозорците, защото тук виждат светлина и търсят от мене помощ. Тропат ми, смущават ме, не мога да спя и не мога да си гледам работата. Лампата я гася, но те, душите виждат другата светлина у мен и затова идват като рояци мухи и тропат ли тропат по прозорците, за да им се отвори и да влязат тук." (стр. 142-143, т. 5, "Изгревът")

За най-голяма изненада учениците в Школата създадоха най-големите затруднения на Учителя. Веднъж Той сподели с мен: "Да знаеш, че тук в Школата половината са представители на Черното Братство, а другата половина на Бялото Братство." Ето защо, тук в Школата борбата отвътре беше най-страшната, (стр. 104, т. 5, "Изгревът")

Милка Аламанчева говорила за Савка като за божество и им хрумвало да я наричат "Лучка" - светлина и заедно с други говорили постоянно за нея. А Учителя го няма никъде в тяхното съзнание - за тях той е нещо странично и второстепенно. Дори нещо по-лошо - те не го възприемат дори като проповедник, както го възприемаше мнозинството в града. Веднъж Учителя беше застанал прав и с огорчение гледаше през прозореца навън и аз влизам в стаята му - той протегна ръката си, посочи насъбралите се изревяни и рече: "Те всички ме смятат за проповедник.

а това е вече хула срещу Божия Дух в мене и срещу Бога." Не бих желал на никого да присъства в един такъв момент на велико огорчение, което се изтръгна от устата на Учителя, (стр. 683, т. 5, "Изгревът").

"От мое гледище, аз не се обиждам от хората. Като ми забият някоя губерка, аз не че не чувствам, аз чувствам болката, много дълбоко чувствам, но си казвам: "Това е Божият закон, трябва да се носи. Заради мен са носили и аз за другите ще нося. Това е християнство - един изпит. Когато ти изпитваш туй жило, Христос, който е жив, ти казва: не бой се, аз ще ти покажа истината, тази отрова ти е необходима. И Господ прави същото в своята лаборатория. Какво правя аз в своята лаборатория. Вземам тази отрова, турям я в едно шишенце - трябва ми лекарства. Утре дойде някой, ужили ме, вземам отровата, турям я в друго шишенце. В моята лаборатория има шишенца с лекарства за разни болести. Аз казвам: "Тази отрова ми я даде Иван Драганов, отлично лекарство е. Купих я от неговата аптека, скъпо платих за нея, но отлично действа. Това шишенце с отрова пък е от аптеката на Петър Стоянов, скъпа е, но действа отлично. А сега вие като не разбирате науката, сърдите се, казвате: "Не ми трябва това шишенце. Аз някой ден ще направя един опит с вас. Ще повикам редица болни - неврастеници, ще забия своята губерка в тях и всички тези хора в половин час вътре, ще оздравеят. Ама защо ще направя това? За да покажа истината на този велик Божествен закон, че няма в него изключения, за да покажа на онези, които не вярват и на които вярата се колебае, които постоянно мислят какво ще стане с вас. Няма нищо, вие хора ще станете, хора в пълния смисъл на думата. Този ад, тази смърт ще се отнеме от Божията Виделина, ще се отнеме тази отрова и ще остане само живото, което носи живота." (стр. 10, Аз съм жив).

"Аз възприемам страданията и мъките на хората. Вечер, преди да си легна, получавам телеграми от целия свят: Някъде потъва параход - оправям пътя му. Някъде момък вдигнал револвер срещу възлюбената си, иска да я убие. Казвам му ,че тя го обича и той се отказва от намерението си. Студент се оплак-

ва, че професорът му го скъсал. Казвам на професора да не го къса; той е добър ученик, ще подобри успеха си. Като отговоря на всички телеграми, тогава заспивам." (стр. 243, Начало на мъдростта).

Една вечер дойде при мен един мой познат, но започна така да ме ругае, както рядко може да се наругае така, който и да е. Не знаеше какво говори. Защо? Защото бил гладен, защото бил сиромаш. "Що ми трябва твоите проповеди, казваше той, аз се нуждаю от пари. Гледах го, гледах го, оставих го да се изкаже до край и после му казах: "Ако е да постъпя по човешки, аз не би трябвало да ти дам нито зальк хляб, но ще постъпя според Божия закон. Понеже Бог дава еднакво на всички, аз ще ти услужа, като на приятел. Нагостих го. Като се наяде хубаво, каза: "Извини ме, много добър човек си." Така можем да бъдем добри всички. С това аз спазвам закона. Ако бях му казал, че той няма право да говори така, че знае ли колко и какви добрини съм му правил, че колко пъти аз съм го спасявал, от какви ли не ситуации, той нямаше да придобие нищо. Аз казах: "Ще постъпя по Божия закон, а останалото е негова работа. Той най-малко имаше право да ругае така, защото постоянно съм го изваждал от всевъзможни грешни стъпки, но ще се научи. Като се нахрани добре, извини се, осъзна погрешката си. Този пример трябваше да ви го дам, затова се случи това нещо. Рекох си: "Ще приведа този пример на своите ученици. Всичко, което става в света е за добро на онези, които любят Бога. Имайте любовта за основа, интелигентността за сила, истината за тил, а доброто като подбудителна сила в живота си." (стр. 142, м. 85/86 г.).

"Ако вие не можете да носите греховете на целия свят и не можете да понесете всички обиди и мъки, които светът ще ви даде, вие нито мен, нито Христа сте разбрали. Някои искат да станат като мене. Защо? Защото разбират криво. Защо някои искат да станат министри? Не да оправят света, но да оправят работите си. Защо някой иска да стане учител? Великите Учители на света носят най-големите тягости. Никое робство в света не може да се сравни с робството на един Учител. Вие нямате

представа за това. Между хората ще виждаш престъпления, беззакония и ще бъдеш сляп за всичко това. И какви ли не противоречия ще трябва да разрешиш и какви ли не хули да понесеш. Ще си като впрегнат кон. Точно си да отидеш на Витоша - дезгин е хубав, кошумите хубави, каруцата е хубава, но ще я теглиш. Ни най-малко не ти влизат в положението, камшика играе. Дори велики учители на човечеството са минали най-тежки изпити. Като минат тези изпити, те ще минат в едно състояние, за което хората не са слушали даже, но докато дойдат до него! Лесно се говори, но за дисциплината през която Учителите минават, хората хабер нямат" (стр. 117, м. 86/87 г.). I

С нашето несъвършенство и слабости ние създавахме много затруднения на Учителя. Можехме да ги изправим сами с послушание и изпълнение на Неговите съвети. Но и това не правехме. Веднъж ни каза: "Аз не искам вече да нося нито вашия товар, нито товара на човечеството, нито товара на Космоса." Беше строг и думите Му разполовяваха салона и Вселената на две: на послушание и непослушание към Великия Учител, (стр. 622, т. 1, "Изгревът").

"Както виждате има хора, които са готови за три хиляди лева да се самоубият. Каква стабилност има в такива хора? Те не са готови да говорят истината, но лъжат, а след това искат да им се помогне. Този млад човек ме гледа в очите, лъже ме и същевременно иска да ме убеди, че това, което говори е истина. Питам кой човек, който се представя пред лицето на Първата Причина и не говори истината, може да се надява на нейното благословение?" (стр. 223, т. 15, Синове на възкресението)

Младите ученици, отклонени от отрицателните сили, се увеличат да правят комуни, напускат школата и опразват салона и Учителя няма на кого да държи беседи. Веднъж Учителя извиква сестра Йорданка Жекова да викне други още двама, за да дойдат и седнат на масата на Учителя, а той с тъга проговорил: "Елате да седнете на тази маса, че е престъпление да стои празна, защото тук се излива сега благословието и Духът Господен.

Човешкото съзнание още не е готово за комунален живот. Това може да стане след триста години" (стр. 410, 411, т. 5, Изгревът).

По време на комуните, когато се опразни Школата и всички отиват да стават комунари и да правят комуни. Учителят среща Йорданка Жекова и ѝ казва: "Повикай доктор Жеков да дойде при мен да седне срещу мен на масата, защото е непостижимо на Божията трапеза да няма никой. Аз дойдох за тях, а те тръгнаха да служат на духовете, които ги затириха да правят комуни, та да ги отклонят от Божията трапеза на Словото Господне." Та по ония печални дни доктор Жеков е на пост, единствен седи срещу Учителя на масата Му, като единствен представител на рода български до Учителя, (стр. 485, т. 5, "Изгревът")

Много по-късно няколко млади сестри споделиха, че искат да направят комуна на Изгрева. Учителя като чу това прихна да се смее, да се смее така гласно, че си сложи ръката пред устата. Той се смя през сълзи дълго време. Ние му обясняваме, че нашата комуна ще успее, защото сме само сестри и че ние можем да си правим всичко, да готвим, да чистим, да подреждаме дом и да отглеждаме зеленчуци. Учителят продължи да се смее. Тогава ние разбрахме, че ние изобщо не бяхме подготвени за такова нещо и че повече опити не биваха да се правят. Учителя каза: " Сега, за пример няколко комуни между нас пропаднаха. Два от опитите в Стара Загора пропаднаха, един от опитите в Русе малко го понараниха. Навсякъде пропадат, защото трябва да знаете, че когато се създава една комуна, то е комунизирание на капитала. Има ли труд комунизирание, всичко става, няма ли труд комунизирание, готовото лесно се изяда." (стр. 410,411, т. 5, "Изгревът").

" В тази беседа аз няма да ви разправам защо и за какво идат изпитания, но четете беседите, проучвайте ги, там са дадени много обяснения. И за в бъдеще, като ви говоря, следвайте моите обяснения. Учениците трябва да бъдат готови за всички изпитания. От вас сега се изисква приложение на новото учение в живота ви." (стр. 117, т. Свещеният огън, 1926 г.)

"Кой от вас е приложил едно учение и е останал доволен от него? Ако се намери такъв човек, бих седнал при нозете му да слушам, какво е неговото учение и как го е приложил. Ето, толкова години вече проповядвам на софиянци, но никой още не е направил опит, да приложи това учение. Някои ме слушат, клатят глава и казват: "Големи грешници сме". - Аз не търся стари сметки. На всекиго казвам: Сей! Каквото посееш тази година, това ще излезе." стр. 105, (Да възлюбиш Господа ДБТ).

"Като ученици, вие трябва да имате будно съзнание. Знайте, че след всяка лекция ви се дават изпитания отвън, да видят как прилагате знанието, което ви е дадено" (стр. 142, т. Божият глас ООК).

Учителя каза: "Някога имаше един непокорен Александрийски дух, който за своето вироглавство беше изключен от Александрийската школа. Същият този дух днес е тук на Изгрева и той е най-големият ми враг. Той търси да намери отворени врати и прозорци и влиза ту в Магдалена, ту в Греблашева, ту в Маркова, ту в Стоичев, ту в Милева, ту в Лулчев, ту във всички ви и "тути кванти". Той винаги е тук на Изгрева. И да се премахнат тези дисхармонични състояния у вас, то някой път един от вас в един момент трябва да стане канал, за да преминат всичките тези влияния чрез човека надолу в каналните води, после те отиват в Искъра, а от Искъра отиват в Дунав, а от Дунав в Черно море. А Черно море е мястото, където всички такива духове от цяла Европа трябва да бъдат заведени там чрез водите на река Дунав и потопени в морето. А от Черно море надолу те се прекарват в дъното и в средата на земята, където тези духове биват затваряни и после обучавани на смирение, на послушание, докато изкупят греховете си. Ето това е пътят, през който трябва да премине всичко онова, което излиза от вас, като дисхармония и да се отведе до Черно море" (стр. 490, т. 5, "Изгревът").

"При сегашното общество и строй ние имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под раз-

валините им, под съборената материя. Които души трябва да се избавят, да се извадят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психическо неразположение, аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, умразата и всички отрицателни качества, са съборени греди вътре във вашето здание - вашето тяло. Моето желание е да приемете Божественото Слово, което съм задължен да го изнеса пред вас и след 10 хиляди години, като ме срещнете, да кажете: "Словото което ни проповядваше в дваестия век, се събдна" (стр. 112, м. 81/82 г.)

Идва една селянка при мен и ми носи едно яйце, като казва: "Това яйце го открадна детето ми. Не зная какво да го правя, оставям го на тебе." - "Аз не приемам крадени яйца. Ще го туриш това яйце в ръката на детето ти и ще му кажеш, да го занесе там, откъдето го е взело". - "Ама какво ще мислят хората за нас?" "Те сега именно мислят лошо за вас, като сте взели яйцето и не им го връщате. Колкото по-рано го върнете, толкова по-добре. Вие се страхувате от хората, но не ви е страх от Бога. Като сте направили една погрешка, оправете я веднага. Ако не я изправите лошо ви очаква" (стр. 166, м. 85/86 г.).

"Срещнах одного, който ми се оплака, че някой му взел петстотин лева и три години вече не му ги връща. Питам го - не можеш ли да му простиш, да не му искаш парите? - Как да му простя? И дума да не става! - Добре, ако аз платя за него, ще му ги простиш ли? Ето, аз плащам за него. - Ама аз искам и той да си плати. Отивам при длъжника и казвам: този на когото имаш да даваш, понеже е много сприхав, може да си имаш неприятности, върни му парите, щом си длъжен. Ето, вземи тези шестстотин лева, иди да се издължиш и да се освободиш. Ама как, за шестстотин лева, ще ме убие ли? Абе ти плати. Тогава нека сам да дойде да си ги вземе, няма да му ходя на крака. Както виждате единият не мога да го убедя да вземе парите от мен, иска длъжникът му да си плати. Вторият, пък не иска да вземе парите, а кредиторът му да дойде да си ги вземе. Ще кажете, че не ви интересува нито единият, нито другият. Мен ме интересуват. Хората

са свързани помежду си. Не мога да кажа, че ще го оставя, когото и да е, да си прави каквото иска. Щом левият крак и десният крак ме заболят, положението ми не е безразлично. И двата крака ми трябват. За мен всички хора са важни. Всички престъпления и грешки, които стават днес в България, всичките ги преписват на моето учение. Ето и за днешното престъпление ние сме виновни. Един човек се криел от полицията и един от нашите братя го скрил. Той не го познавал, но онзи му се примолил да го приеме за една-две нощи. Че нашият брат го скрил и в това време полицията го търсила и го намерила при нас. Като го хванали, казали, че това е наш човек. С това искали да припишат неговото престъпление върху нас. (стр. 135, м. 86/87 г.)

Понякога много от посетителите пречеа на Учителя в неговата работа. Той много се уморява при тези срещи с непослушните ученици. А Той веднъж ми каза: "Седя някой път с някой, който разговаря с мен. И той е много доволен от това. Обаче аз не съм с него. В това време една скръбна душа там на поляната седи и чака мен. Отивам там (с астралното си тяло). А той посетителят, който не се сеца да излезе и да си отиде мисли, че съм с него. Аз съм там при скръбящите, угрижени, отрудени хорица. Бог не е при горделивите, а при смирените, немощни духом, скръбящите и жадуващи за правда. Те ще се утешат. Тяжно е Царството Божие на земята" (стр. 348, т. 5, "Изгревът").

"Мен куршум не ме хваща. Един човек се опита да ме стреля. Два пъти стреля върху мене, но куршумът не хвана. Питам го: Какво искаш приятелю? Ако искаш пари, ще ти дам; ако искаш волове и това ще ти дам. Ще дойда да работя на нивата ти заедно с тебе. Обаче, да стреляш не се позволява - на крив път си" Христос казва: Не се позволява никакво отмъщение, никакво убийство" (стр. 142, Новият човек).

Един следобед Учителя отива на гости на Йорданка Жекова, където пият кафе и се разговарят по разни въпроси с мъжът - Иван Жеков. На вратата се чука и Йорданка отива да види кой е. Пред нея застава млад мъж и пита: "Тук ли е господин

Дънов?" Тя му отговаря - "Да, Учителя е тук и разговаря с доктора". Непознатият изважда от джоба си пистолет и казва: "Сега ще се справя с този господин Дънов - и влиза в стаята, в която е Учителя. Последният поглежда строго, ръката на мъжа се схваща и остава да виси във въздуха. След малко Учителя извиква Йорданка и казва: "Вземи пистолета на този човек и го хвърли в клозета!" Тя веднага изпълнява нареждането на Учителя. Агентът започва да се моли: "Моля ви се господин Дънов, имам жена, деца, освободете ме да си отида." Учителя му казва: "Обещавах ли, че няма да убиваш хора, че ще напуснеш тази работа и няма да преследваш повече идейни хора?" Той обещава и Учителя го освобождава от парезата. Тогава агентът помолва: "Моля, дайте ми пистолета, защото аз съм се разписал за него". Учителя му отговаря: "Ами тя свърши, не може да се вземе от клозета". Агентът си отива и повече полицията не изпраща други да безпокоят Учителя.

"Някога седя и размишлявам, усещам че нещо ме жегне - една стрела дойде до мене. Търся причината и я намирам. Един от моите ученици е направил нещо, което причинява болка. Аз възприемам болката като стрела. След малко дойде друга стрела. Сега една от ученичките ми е направила някаква пакост. Аз вземам малко слюнка от устата си, намазвам раната и болката минава. Така знаят, така постъпват. След това тия ученици идват при мене, искат първите места. Не, това няма да се повтори. Цели 22 години правих опити, но от тази година за никого никакви изключения" (стр. 312, Новият човек).

"Сега аз ви говоря от толкова години в България, минал съм през най-лошите условия, опитал съм ги, но човек трябва да бодърства много и ако не бодърства, може да бъде пометен. Бодърства ли, няма мъчнотия, която човек да не може да победи. Някой път нещата сами по себе си се разрешават. Ще бъдете смели и решителни. Ще вярвате и няма да се съмнявате" (стр. 29, 22 л. 2 години, Влиянието на планетите).

"Аз прекрасно бих отишъл в пустинята и си бих прекарал живота, но съм ви събрал тук, за да имам главоболие с вас защото това е Волята Божия. Господ, когато каже, че ще даде Той ще даде и ние можем да бъдем като овчаря или като Мой сея. Аз бих желал да бъда на мястото на овчаря." (стр. 553, т. 11, "Изгревът").

"Аз не ви срещам за първи път и сегашните мъчности, които ми създавате са цвете, защото в миналото са били по-големи! Да обичаш тези, които те обичат, всеки може да го направи. То е човешко, а да си благоразположен към онези, които не са разположени към тебе, това е Божественото. Да учиш умните може всеки, но да обичаш безумните, които ще ти заплатят според безумието, то е Божественото. Тези са принципите, които аз държа и тези принципи са Христови. И когато тези принципи влязат в църквата и в нас, ще преобразят вашия живот" (стр. 574, т. 11, "Изгревът").

IV. Словото на Учителя

"Ще бъдат научени" - От кого? - От Господа, от Първия Принцип, Който е вътре във вас и ви учи. После иде Христос - вторият принцип, който определя вашите взаимни отношения. Най-после и аз ви говоря. Аз съм дошъл да ви науча да работите" (стр. 59, Да възлюбиш Господа)

"Ще бъдат научени от Господа". Ще обясня този стих с легенда, в която се говори за създаването на света. Бог създаде небето и земята, растенията и животните и решил да си почине. По едно време Му дошло на ума, да направи човек, който да представя връзка между небето и земята. Като се научили за това решение, ангелите се изредили пред Господа, да Му дадат мнението си за съществуването, което е решил да създаде. Първ се явил пред Господа ангелът на Истината и казал: Господи, не създавай това същество. То ще завладее света. Втори се явил ангелът на Правдата и казал: Господи, не създавай това същество. То ще бъде жестоко и неотзивчиво, ще мисли само за себе си. Никога няма да влиза в положението на страдащите. После дошъл ангелът на Мира и казал: Господи, не създавай това същество. То ще напои света с кръв. С неговото явяване ще настъпят големи кръвопролития. Бог се отказал от желанието Си да създаде човека. Най-после се явила при Господа най-малката дъщеря на Милосърдието и казала: Господи, както Си намислил, така направи, създай това същество. Даже всички да се откажат от него, аз ще му покажа как да люби, как да прояви милосърдието. От тия думи лицето на Господа светнало и Той казал: "Ще създам това същество, ще го направя по образ и подобие свое". Значи човекът бил създаден заради любовта на малката дъщеря на Милосърдието. И до днес още, който познава тая дъщеря, той запазва образа на Оня Който го е създал. Който не познава тази дъщеря, той е осъден на изчезване. Малката дъщеря на Милосърдието е Христос. Казвате: Как е възможно Христос да символизира дъщерята на Милосърдието? Христос съдържа в себе си двата принципа: мъжкия

и женския. Под "мъж" се разбира разумното същество, което мисли, което носи в себе си едно от великите качества на Бога - Милосърдието. Казано е: "Всички ще бъдат научени от Господа". На какво ще бъдат научени? - На милосърдие" (стр. 49, Да възлюбиш Господа).

"В началото бе Словото". След като мислил цяла вечност, най-после Бог се проявил чрез Словото, тоест чрез разумността. Започнете и вие с разумността, със Словото на Бога. После Бог довел всички неща до една велика цел - велика връзка, велика хармония в живота. Най-после всичко това трябва да бъде за Славата и Величието на Бога и на ония същества, които живеят в Неговото Царство. Така трябва да постъпва всеки човек. Каквата работа предприема, първо трябва да я обмисли и после да си отговори за кого я прави и как трябва да я направи" (стр. 252, Доброто оръжие ООК).

"Сега искам да внимавате върху това, което ще говоря. Днес проповядвам едно учение, върху което почива развитието на душата, на ума и на сърцето. То е учение, което носи мир и спокойствие на сърцето; учение, което носи светлина на ума, обновява на душата, сила на духа. Това учение е в състояние да възстанови краката на хромите, да отвори очите на слепите; от това учение глухите прочуват, болните оздравяват, мъртвите възкръсват. То носи хармония навсякъде. За това учение няма никакво препятствие. То е учение на живия Бог, Който е между хората и между камъните, и между растенията, и между животните. Живият Господ, за Когото ви говоря, е навсякъде. Той е познат на всички. Единственото реално и съществено нещо в света е тоя Бог" (стр. 3, Да възлюбиш Господа).

"Може да си болен от туберкулоза в последния период, но ако приемеш учението, ще станеш от леглото и ще оздравееш. Всеки човек е призван да служи на Бога. Ако не изпълни призиванието си, ще заболее от някаква болест. Оня, който се откаже да служи на Бога, няма да остане жив" (стр. 238, Да възлюбиш Господа).

"В беседите са дадени важни, специфични правила и методи, които ако се приложат, и слепите биха прогледали. Ако се заемете сериозно да изучавате беседите, вие щяхте да имате по четири очи - две отпред и две отзад. Като имате четири очи, всичко ще виждате. Ако проучите беседите от първа серия, ще придобиете много нещо" (стр. 280, Великото и красивото).

Словото на Учителят е неповторимо и е точен превод на Божествените закони, които Той сваля на земята. "По-блажени са, които слушат Словото Божие и Го изпълняват." "Словото подразбира Божествените мисли. Милиони години са били нужни, докато се създаде сегашното Слово!" (стр. 86, том. Новият човек)

"Много са буквите на Божествената азбука! Те са повече от 35 милиона. Представете си, какъв ще бъде речникът на Божествения език, който има 35 милиона букви! От тук можете да разберете, какво е човешкото съзнание, сравнено със съзнанието на възвишените същества, които могат да си служат с Божествената азбука. От тук можете да разберете, какво богатство, какво разнообразие на звукове съществува в живата природа. Какво могат да постигнат съвременните хора, които от гледището на една азбука от 32 букви, като българската, или от 22 букви, като еврейската, искат да приведат нещата към общ знаменател?" (стр. 25, Крадецът и пастирът)

"Ония, които са създали азбуката, не външният знак, но това, което трябва да изкажели - те били много умни. Те са разбирали природата. Първите хора, които създадоха езика, те са гений от първа степен. Сегашните хора колкото и да са учени, не могат да се сравнят с тях" (стр. 47, Запалена свещ).

Като дойдете за в бъдеще, езика ще бъде по-добър, но за сега, такъв какъвто е, той е добър. Езикът на българите е отличен засега. И езикът е претърпял известни промени. За в бъдеще езика ще претърпи още по-голяма промяна, (стр. 26, ООК 3 т., 27 л., Точилото и ножът).

"Следователно ония думи, които влизат в нашия живот трябва - ва да имат смисъл. Туй което ви говоря тази вечер, искам да го запомните. В моята реч най-простите неща влияят" (стр. 17, 3 година, 34 беседа, Малкото приложение).

"Аз съм се мъчил по някой път да превода ангелския език на земния език и от толкова време не съм успял да го превода тъй, щото да се съвпадат ударенията и римите - не се отдава. Когато четеш едно стихотворение на един ангел, то може да премахне всичките мъчности от душата ти. То влива в тебе такава грамадна сила, че можеш да дигнеш земята на ръката си. Такава сила развива!" (стр. 26, Двамата природни метода).

"Словото на Учителя е построено по законите на музиката. Всяка дума представлява музикален тон и ако тя се замести с друга, беседата - която представлява една симфония, ще звучи фалшиво. Ако едни ангел вземе едно томче с беседи и постави ръката си върху него, и там има корекции, той ще каже: "Това не е Словото Божие". Ангелите възприемат Словото като музикална симфония и ако се направят повече от три корекции в една беседа, за тях това би представлявало чрезвычайно произшествие. Словото губи силата си и духовното си влияние с всяка променена дума. Словото се обезсолява. Учителят много пъти се е мръщел на корекциите, които е правила сестра Паша, но Неговата Велика Блага Душа нито веднъж не ѝ прави забележка за глупостите, които пише чрез промените, които прави. Учителя казва: "Много пъти при изнасянето на беседите аз търся в старобългарския език една дума, която да хармонира в изречението и да внесе хармония в беседата".

Учителя няма да ни съди за нашето невежество и голямо тщеславия да коригираме Бога. "Бог е вложил строги закони в природата, които ще ни накарат да си платим за всичките ни своеволия. "За всяка промяна и корекция, които вие правите в Словото ми, ще бъдете осъдени най-малко за 5-6 хиляди години да поправяте престъпленията си, но ще бъдете с рога и копита". (Разговори)

Като четем Библията виждаме навсякъде, като червена нишка, големите страдания на евреите, които Бог постоянно наказва. Защо? Заради коригирането на Божественото и изпълнението Волята Божия. Има една велика каузалност, при която всичките престъпления и непослушания се регистрират и рано или късно се плащат. Бог забавя, но не забравя. За това говорят пророците - Исаия, Йезекил, плаче Йеремиа.

Много пъти Бог е написал Словото Си до пророците на папирус и ги е карал да го съдвчат и глътнат, за да стане плът и кръв от тялото им и да не се измени нито една дума от Него.

Учителя казва: "Не изопачавайте истината, не изопачавайте и моите думи. Не лъжете в мое име, не позволявам това! Помнете: Който лъже в мое име, нищо няма да остане от него. Туй казал Учителя - "Десет пъти проверете това, което съм казал, но не лъжете в мое име. Не лъжете и в името Божие" (стр. 6, Абсолютна истина).

"Като говоря тъй, разбирам: всички други могат да бъдат праведни и да издават светлина, когато не коригират Божественото. А душа, която не иска да свети, е душа, която се бори с Бога. Такава борба е имал един от видните представители на Израел - Яков. Като се връщал при баща си, той цяла нощ се борил с Бога. Най-после Този, Неизвестният го бутнал в бедрото и то й охромял. Сега всички се борите с Господа. Вие искате да го заставите да ви даде всичко в този свят, каквото вие искате" (стр. 44, 4 с, Сила и живот).

Учителят отлично се справя с тази мъчна задача да преведе точно Божествените закони на ограничения български език с 32 букви и 10 хиляди думи. Българският език е подготвян отпреди 5 хиляди и четиристотин години, за да може Духът на Истината да изнесе на него Словото Божие. Старобългарският език е свързан с корените на славянските езици, за които Учителя държи много. Негативните сили са правили и продължават да правят опити да отдалечат нашия език от славянските чрез съзнателно вмъкване на чуждици от европейските езици, в което имат явно успех.

Учителя казва: "Знам всички езици, но не искам да цапам устата си. Днес Словото се дава на български език, защото българският език е най-точният език, на който могат да се предадат окултните закони и Словото на Бога, защото българският народ е най-древният народ на земята" (стр. 622, т. I "Изгревът").

Като изнася беседите си Учителят обяснява: "Как говори Господ на човека? Господ не говори нито на българина, нито на английски, нито на френски, нито на санскритски, но речта Му се превежда на всички езици. Господ не говори и на ангелски език, но от памтивека досега речта му се превежда и на този език. Езикът, на който Господ говори, е общ, всемирен. Който разбира свещеният език на Бога, той разбира вече същината на нещата", (стр. 252 том Крадецът и пастира)

Една сутрин Учителят, наметнат със своята гълъбова перелина, разговаря пред салона с брат Димитър Звездински, който по това време е учил и говори добре езика есперанто. На ревера си носи зелената звезда на есперантистите, Пред група приятели Учителят разкрива, че Звездински е Закхея, който по времето на Христа преди две хиляди години е бил нисък на ръст и понеже не можел да види минаващият по улицата Христос, се качил на една черница. Христос го повикал да слезе от черницата и отишъл в неговият дом на обед. И сега, в това си прераждане, той е пак нисък на ръст.

Учителят му обяснява: "Ако искаш някой да те приеме добре, да ти измие краката, да ти тури добър обяд, да ти постели меко легло - това е руснакът, говори руски език! Ако искаш някой да ти свърши работата, без да го надзираваш, това е германецът, говори немски език! Ако искаш някой точно да изпълни някое обещание, това е англичанинът, говори английски език! Ако искаш някой да те запознае с модата и хубавата обхода, това е французинът, говори френски език! Ако искаш да носиш цялата земя на гърба си, това са китайците, говори китайски език! Ако искаш някой да ти направи от нищо нещо, това са японците - говори японски език! Ако искаш да намериш професор по инат и твърдост, това са българите -

говори български език! Има и един език есперанто"... Брат Звездински скрива набързо значката си зад ревера на палтото си. Тогава Учителят замахва с ръката си и казва: "Аз ще говоря на езика на Любовта по цялата земя" Перелината му направя един голям полукръг и Той се прибира в приемната Си. Съобщено на 15.06.1991 г.

Ще взема само стихът: И Словото бе у Бога", Една стара форма. Аз взимам "Словото бе у Бога", това е проявения свят, това е космосът, това е, което съществува, което виждаме, което изучаваме и това е, което има да изучаваме за бъдеще. Словото, това е великото разумното; това е началото на Битието. Всеки един живот трябва да започне от Словото. Това е Първичната Причина, което дава тласък. От този тласък, от този подтик зависи целият развой на вселената, развоят на всяко разумно същество. Онези, които съзнават този подтик, са щастливи; онези, които не го съзнават са нещастни. Онези, които го съзнават са в реда на нещата; онези, които не го съзнават, са в безпорядъка" (стр. 248, "Словото" т. Приготовлението на сърцето)

"Онова, което може да въведе хората в едно разбиране - то е Словото. Дали жената вярва в Бога, дали мъжът има Словото, тогава въпросът ще се разясни, защото Словото ще се преобрази. Преобразяването е закон на природата." (стр. 25, беседа "Словото" т. Приготовлението на сърцето)

"Понеже Словото е разумното в света, което е създало всичко. То е Първата Причина. И тази Причина се намира във всеки човек" (стр. 28, беседа "Словото" т. Приготовлението на сърцето).

"Сега словото е у мъжа. Но краката не заповядват, главата заповядва. Главата не носи, краката носят главата. Когато главата заповядва на краката, идват движенията. Следователно жената е в краката, а мъжът в главата" (стр. 28 беседа, Словото, т. Приготовлението на сърцето).

"Като говоря за Словото, то е мощното. Ако искате да измените живота си, ако искате да обединявате силите си, да добивате знание, непременно трябва да влезете във връзка с разумното Слово в Света, което сега иде в света" (стр. 31, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето).

"Единственото реално нещо в света, това е разумното Слово, туй което не умира. Човек, който никога не умира, той е Човекът, човек който умира, той трябва да знае, че се намира в един преходен свят. "В Словото има едно разбиране. В Словото седи свободата на хората. Целият космос, целият Свят в дадения случай, ако ти си в Словото, този свят е създаден за тебе. Ти може да бъдеш свободен, няма никакво ограничение" (стр. 34, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето).

"Но има едно вътрешно освобождение. От какво произтича? Има нещо анормално в живота. Единственото, което може да освободи хората, то е Словото. Всички хора трябва да го възприемат. Туй Слово трябва да работи там, но трябва да вярваме в това, да прилагаме, да се направи един опит" (стр. 38, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето,).

"Словото бе у Бога и Словото бе *Богу*М казва Христос, че Словото стана плът. Казвате някой път, че плътта е Словото. Значи, когато Словото стане плът, то вече видоизменя и човешката плът. Словото примирява в света всичките противоречия, които съществуват. Младият да приложи Словото, като млад. Всичко, което пожелае неговото сърце, нека да го изпълни. Всичко онова, което желаете, да го съгласите със Словото. Възрастният да изпълни всичко, което душата му желае. Всичко това ще бъде в съгласие със Словото. Старият да изпълни всичко, каквото душата му желае. Всичко това ще бъде в съгласие със Словото, каквото Духът му желае. Всичко това ще бъде в съгласие със Словото, което е Бог. Тогава ще има едно вътрешно единство. То е най-голямото постижение, което могат да имат и млади и стари" (стр. 40, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето).

"Онзи човек, у когото Словото е въплътено в плътта, от него излиза благоухание. А от всички ония хора, у които Словото не е станало плът, излиза една лоша, неприятна миризма. Аз зная много мъже (жени), които се отделят от своите жени (мъже) поради това, че миришат." (стр. 14, 8 серия, 31 беседа, Стана плът)

"Туй което може да ви подмлади, туй което може да възвърне вашите сили, туй което може да поправи света, туй е разумното Слово. Казвате, че това Слово било у Бога. То е проявеният свят. И когато хората възприемат това Слово, сегашният свят ще се оправи. Тук, на Земята, има малко неразположение. Само нашата Земя е неразположена" (стр. 35, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето).

Ако разглеждате от формите, всяка една изказана дума в силата на Словото, ако може да проектирате от онази дълбока мисъл, какво влияние упражнява, ако вие може да виждате Словото си, вие бихте подобрили вашия живот, вие бихте го изменили (стр. 36, беседа Словото, т. Приготовлението на сърцето).

"Словото е изявление. Това е Божията любов, която се изявява на всяка душа и на това изявление на Бога в нас ние се радваме. Словото ще помогне на човека да стане физически и духовно красив. Това учение, което днес ви се изнася, не е секта, нито религия, то е Божествено учение и е за онези, които имат дълбоко разбиране за живота. То е за цялото човечество. То е за всички времена и епохи. Който се е домогнал до вътрешния смисъл на това учение, той ще намери в Него сили да продължи своя живот и да разреши правилно задачите и противоречията си" (стр. 149, м. 84/85 г.).

"Аз съм в Словото, което изнесох пред вас. От Словото, което ви давам, вие ще познаете моята любов" (стр. 131, м. 84/85 г.).

"Когато Словото трябва да се изрече, Аз обикновено казвам така: "Рекох". Когато произнеса думата "рекох", тогава Духът на Словото започва да се произнася чрез Моята уста. Така са правили и пророците. Те са казвали така: "И Слово Господне

дойде или биде към мен". На друго място казват: "И рече Господ". Има и други форми. Но винаги онзи, който изрича Божието Слово оповестява на слушателите, че това не е негово Слово, а Слово на Господа.

И Аз сега, когато разговарям с вас и когато трябва да изкажа Словото на Господа, казвам така: "Рекох, и след това казвам това, което трябва да се каже. Така започвам и беседата. Но стенографите решиха, че това не е литературен израз и го махнаха. А това беше тяхна грешка. Ако беше запазено, тогава по-ясно щеше да се разбере, че това не е Мое Слово, а е Слово на Духът, който обитава в Мен и който се изявява чрез Христовия Дух и проявява чрез Господния Дух. Тогава щеше да се разбере ,че Словото Ми е съградено от Божествената Троица - Божествения Дух, Христовия Дух и Господния Дух", (стр. 188, т. 4, Изгревът).

"Сега, аз изнасям ред практически правила, а не само теория. Смисълът на всичко седи в приложението. Ние сме дошли на земята да прилагаме, да предаваме Божиите блага, а не да оправяме света. Ако е въпрос кой ще оправи света, Бог е промилил за това. Има специалисти за тази работа" (стр. 221, Любов към Бога).

Аз зная, че всичко, което съм ви говорил е потънало дълбоко в съзнанието ви, не е изгубено. И доброто, което правите безкористно, не е изгубено. Това, което съм ви говорил не е Мое, то е на Бога. Бог ще запази своите хубави неща. След време всичко, което сте приели в съзнанието си ще израсте. Нови пътища ще се открият пред вас" (стр. 165, м. 85/86 г.).

Понякога Учителят казваше следното: "За да изпълнявате Божието Слово, ще имате образец само Мене. Ще гледате какво правя, как постъпвам и ще правите същото. Тогава светът у вас ще се промени. Ще се промени и света около вас. Тогава ще настъпи Царството Божие за вас. Друг път няма. Този път съм го опитал. Той е единственият път за цялата Вселена." (стр. 60, т. 5. "Изгревът").

"Не ви проповядвам едно учение човешко, проповядвам ви едно учение Божествено. Тепърва има да учите истината. Не проповядвам никаква религия, но говоря за добър живот. Моята наука е за живота, който хората са изгубили. Питате се: - кои са причините, защо ли ви проповядвам? Какви ли задни мисли имам? Две цели може да имам. Или да стана знаменит, прочут, че за мен да се заговори, или да изявя Божествената Истина. Може да е едното, може и да е другото. Ако първото е причината, аз съм на крива посока, понеже нищо не съм създал, а искам да убедя хората, че съм създал, моите отношения към Бога не са прави. Бог създаде света, аз съм проводник само и трябва да спазвам Неговия Закон, нищо повече. Божествената Любов е, която ръкополага, но не човешкото ръкополагане, което може би вас сега това ви смущава, щом и вестниците пишат, че съм самозванец. Ако любовта, мъдростта и истината ги няма в мен, кой ще ме ръкоположи? Човек няма ли предвид тези закони, тези велики принципи, той няма и влияние. Те са, които повдигат човека. Да имате любовта, мъдростта и истината за цел" (стр. 43, м. 86/87 г.).

Сега аз ви проповядвам, не като на българи, или като на англичани, или като на французи. Аз ви проповядвам като на мои братя и сестри, в името на Христа. Никога няма да изопача Истината. Аз ви говоря, като на мои братя и сестри, като на приятели, като на ученици, които ви държа на равна нога със себе си, давам ви най-хубавите си мисли, макар че треперят тези хора във на студа. Аз ви давам най-хубавото от себе си, запознавам ви с тези истини, за които никой друг от две хиляди години насам не е говорил. Защо? Защото аз любя Бога, защото му служа с любов и мъдрост. И вие всинца можете да му служите. Всинца можете да служите на Бога с любов и мъдрост. Всички можем да бъдем братя, без различно каква е степенята на вашето развитие. Ще идем да работим според силите си." (стр. 284, серия 4, Сила и живот).

"Аз не ви проповядвам спасение, проповядвам ви как да изпълните Воля Божия на земята. Аз ви уча, как да изпълните

волята на живия Господ, в когото се крие вашата свобода. Той ще ви накара да се чувствате като братя помежду си, да се приготвите за великия живот, който сега иде. Всички сте опитали стария живот, който ви е направил нещастни." (стр. 183, т. Да възлюбим Господа)

"Всичко старо ще се помете. Има ли нещо лошо в това? Ще кажете, че ви заплашвам. Ако говоря от само себе си, нищо не съм, но чрез мен говори цялото небе. Моето Слово е живо. Разбирате ли? Божието Слово е Мое. Като Го проектирам, колкото по-навътре влиза, толкова повече се разгаря. Бог е влязъл вече между европейските народи. Бог се проявява като Самсона" (стр. 144, Новият човек).

"Мнозина се съмняват в това, което говоря. Аз чета в очите ви и виждам, че се съмнявате. Казвам: Братя, и аз съм минал през това, което вие минавате. Изкуство е да не залъгваш хората, но да живееш добре. Аз ви уча да живеете правилно. Не казвам да вярвате, но казвам да проверите това, което ви говоря. Ако е вярно, приложете го" (стр. 21, Новият човек).

"Не искам моите думи да ги вземете на вяра или повърхностно. Подложете на опит това, което ви говоря. Ако един ден българският народ се намери в трудно положение, само моите думи ще го спасят! Всеки от вас може да преустрои живота си само върху това, което 35 години говоря, стига да иска. Аз не говоря за хатъра на когото и да е. Това, което говоря е Божествено" (стр. 107, м. 81/82 г.).

"Мнозина ме слушат, но малцина вярват в думите ми. Някои ще кажат, че ги залъгвам, че искам да ги накарам да вярват. Аз не проповядвам вярване, а вяра в живия Господ. Вярата повдига еднакво и бедния и богатия" (стр. 289, Да възлюбиш Господа).

"Имам доверие във вас, затова ви говоря, иначе не бих ви говорил. Ако вие имате туй, което из имам, работата щеше да

върви добре. Моите добри намерения, това което аз имам към вас, ако и вие го имате, аз ще спечеля. Ако нямате същото отношение към мен, вие нищо няма да спечелите, а ще изгубите. Ако аз имам вяра в Бога, както Бог има вяра в мен, щом ме е пратил на земята, имал е вяра в мен. И аз трябва да имам същата вяра и същите отношения към Бога, каквито Той има към мен" (стр. 134, м. 86/87 г.).

"Питат ме: Защо проповядваш? За да покажа на хората, че без правда, истина и святост нищо не се постига. Това е едно строго определено учение, което почива на здрава основа, а не на въздух" (стр. 292, Новият човек).

"Аз проповядвам едно учение - "Единство с Бога" и казвам: Във всички времена само Господ е говорил! Колкото хора са говорили, то е изчезнало, а туй което е останало да живее през вековете, то е само Божественото. И от туй, което аз говоря, само което е Божествено, то ще остане. И казвам: "В света само Бог говори, само Неговите мисли са положителни и те принадлежат към действителния свят, към Божествения свят. Приемете ли вие, че Бог говори в мене, вие ще Го-опитате, но усъмните ли се в мене, и в Бога ще се усъмните, няма да имате никакви резултати" (стр. 25, 19 л., Двете течения ООК).

"В Писанието е казано: "Слушайте тихия глас на онзи, който ви говори и в радост и в скърби" . И днес, като ви говоря, не правя нищо друго освен това - поливам корените на дървото на живота във вас. Същевременно аз отварям прозорците на вашия ум, да разбирате нещата, и душата ви да се изпълни с добри чувства и желания, а умът ви със светлина и възвишени мисли. Само така хората могат да се разберат и да станат братя помежду си." (стр. 39, м. 69/70 г.)

"Откак светът съществува, за пръв път Бог праща един лъч към синовете на човечеството и казва чрез пророка: "Обърнете се към мене. Приемете моята любов. Турете моя закон. Внесете братството навсякъде. Турете насилието настрана. Ни помен от лъжа-

та!" Събудете се мои деца, да не виждате страшни сънища, да не се срамят небето от вашите думи и дела" (стр. 128, Новият човек).

Този светъл лъч е Духът на Истината, Учителят Петър Дънов. Учителя разкрива пред учениците си великото бъдеще, което ще очертае Словото със своята могъща сила.

"Ако думите ми пребъдват във вас; ако моето разумно Слово, което е спасило хиляди и милиони същества, което е повдигнало хиляди и милиони ангели в миналото; ако това Слово пребъдва във вас; ако вие пребъдвате в тези разумни условия, които Отец ми е създал, Аз и Отец Ми ще дойдем да съградим нещо ново във вашия живот и Аз ще ви се изявя" (стр. 77, Петимата братя).

"Значи разумното Слово е опитано хиляди години преди вас. Веднъж опитано Словото Божие, и вие ще го опитате. Опитано е още, че Бог е щит за тези, които упоават на Него. Някои мислят, че когато разумното Слово влезе в човека, няма да произведе никакво действие. Точно обратно, когато влезе в човека, разумното Слово ще произведе коренна промяна в него; всичко старо, нечисто, безценно ще постави на съответното за него място и то само ще заеме своето определено място. Това е неизбежен процес. Ценните неща сами по себе си заемат видно място... Опитано е, че когато влезе в човека разумното Слово извършва такива промени в него, каквито той никога не е очаквал. Словото Божие внася в човека топлина и мекота" (стр. 9, 10, Лъчи на живота).

"Христос показва на човечеството коя е истинската храна. Един ден душата ще се храни само със Словото. Който се храни със Словото Божие всякога ще бъде здрав. Ако не се храните със Словото, ще боледувате. Следователно, ако боледувате, ще знаете, че не се храните със Словото Божие" (стр. 175, Ликвидация на века).

"Днес малко хора могат да повярват, че мисълта храни човека. Те мислят, че хлябът само дава сила на човека. Словото Божие е живият хляб, за който Христос е говорил. Той предста-

вя сгъстена Божествена енергия. Житното зърно е едно от възлюбените деца на ангелите" (стр. 43, Да ви даде).

"Словото, това е единственото нещо, това е именно разумният живот, за който трябва да живеем. В какво седи то? В разумното изпълнение" (стр. 180, с. 4, Сила и живот).

"Словото Божие, това е великото в света. Аз бих ви го превел на ваш език. Този израз "Слово божие" е непонятен, вие сте го чели, чели много пъти. Какво нещо означава "Словото Божие"? То е онзи първоначален момент, когато Божествената Любов съзнателно се е проявила вътре в материалния свят" (стр. 181, с. 4, Сила и живот).

"Когато дойде разумното Слово, една велика епоха ще се създаде и знанието, което очаквате ще дойде. Знанието, което е събрано от хиляди векове, ще се даде на хората. Само тогава всички ще разберете какво нещо е човешката душа" (стр. 32, 31 б 8 с, Стана плът).

Под "Слово" разбирам разумния живот,, който се изявява в правилни форми, в правилни тонове. В този живот всеки тон, всяка дума има свой определен смисъл (стр. 93, Новият човек).

"Словото включва всичко в себе си. То носи Любовта, която се проявява само в разумния живот, между разумни хора" (стр. 94, Новият човек).

"Казано е в Писанието, че Божественото никога не се губи. Същото се отнася и до Словото Божие. Словото Божие няма да се върне, докато не принесе своя плод. Значи и Словото не се губи, нито му се придава нещо. Пренебрегне ли това Слово в себе си, човек отпада, губи силите си и постепенно се изражда" (стр. 207 ООК, Определени движения).

"Божественото учение е неделимо. То е било в миналото, то е сега, ще бъде и утре. Кой го е проповядвал в миналото, кой

днес ще го проповядва сега, не е важно. Божественият Дух е един и същ през всички времена и епохи. Следователно, никаква сила в света не е в състояние да Го победи. Всеки, който проповядва Божественото учение е неуязвим. Аз не проповядвам никаква религия, а говоря на хората за добър живот. Моята наука е за живота, който хората са изгубили. Христос не е проповядвал никаква религия, но е говорил за пътя, истината и живота, към които човек трябва да се стреми." (стр. 2, м. 69/70 г.).

"Още по-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го пази. Ако това Слово Божие пребъде в нашите сърца и Божията мисъл, в нашите умове, ние ще се познаваме в Божествения свят като разумни души. И тогава ще дойде новата култура, не на мъже и жени, не на стария Адам, който е направен от пръст, но на разумните мъже" (стр. 192, с. 4, Сила и живот).

"Семето, което е паднало на добрата почва е Словото Божие. Добрата почва предоставя добрите условия. Значи добрите условия са за добрите, за разумните хора. Словото Божие е великото, възвишеното, което идва сега в света. Кажете: "Ще дойде ли това Слово в нас? За да дойде Словото Божие във вас, вие трябва да пречистите кръвта си, а за това трябва малко да ядете, да не преяждате" (стр. 106, Сила и живот, Учителя благи).

"Преди всичко човек трябва да се домогне до живия хляб, който се крие в Словото Божие. Щом намери този хляб, той ще разреши въпроса и за хляба от камъните. Словото Божие е виша духовна материя, от която могат да се извадят екстракти за поддържане на човешкия живот. Затова именно Христос казва ,че човек се храни не само с хляб, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога" (стр. 84, Все що е писано).

"Словото носи великите идеи в света. Те идат отнякъде. Човек може да възприеме тия идеи, само след като влезе в хармония с Божественото Начало в себе си. Лъжете се, ако мислите, че можете да възприемете тия идеи от сегашния свят. Тоя свят е безидеен" (стр. 91, Новият човек).

"Значи не е важно, при какви условия сме се родили, какви са били майка ми и баща ми, дали са били благородни и учени хора. Важно е, дали слушам Словото и Го пазя. Ако не слушам Словото, не се ползвам от благородството на родителите си" (стр. 88, Новият човек).

"Който се храни с Божието Слово има живот в себе си. Той изпитва вътрешен мир, подем на силите си и енергия. Той съзнава, че живее. Като дойдат до Божественото учение, до учението на Любовта, великите писатели и философи казват, че за да успее в това учение, човек не трябва да раздвоява съзнанието си, но да бъде всякога тих и спокоен. Дойде ли до злото, да не го търси в Божествения свят, но да знае, че то царува в света на сенките. Безпокоите ли се, влезте дълбоко в душата си, дето е мир и тишина, и Словото ще ви се изяви" (стр. 39, 40, Дали може).

Мнозина слушат Словото, но казват, че не са съгласни с някои мисли. Това нищо не значи. Всеки е свободен да съгласува мисълта си с моята, или да не я съгласува. И аз съм свободен да бъда в съгласие с великата мисъл или да не бъда (стр. 363, Делата Божи).

Вашите разсъждения съставляват особена философия. Всеки, който е на моето място ще говори като мен. Тъй ще говориш, не може другояче (стр. 100, Двата природни метода).

Обаче, като се храните външно с такава (доброкачествена) храна, едновременно с това трябва да се храните със Словото Божие. Храни ли се с това Слово, то никога няма да гладува и жадува (стр. 4, Двигатели в живота).

Всяко постижение подразбира изявяване на Бога. Както приготвянето, така и постижението на нещата, представляват за човека условия за учене, за познаване начините, чрез които Бог се изявява на човека (стр. 11, Двигатели в живота).

Следователно от вас се иска да изучавате Словото Христово, да го прилагате, а не само да четете. Словото е основа на

живота. То е горивото, което трябва постоянно да се набавя, за да може огънят на живота непрекъснато да гори (стр. 40, Да им дам живот).

"За човека е важно да не повтаря Христовите думи, но да има Неговата чистота и святост. Чистият и свят човек на никого зло не прави. Той не съдържа в себе си елементите на злото" (стр. 39, Да им дам живот).

"Право учение е това, което е основано на пълна, на абсолютна вяра. Това значи: при най-големите противоречия в живота си да не допуснете в съзнанието си сянка от съмнение в Бога" (стр. 41, Да има дам живот).

"Блажени, но по-блажен е онзи, който слуша Словото Божие, тоест онова Божественото, възвишеното, туй което не е излязло от рая. По-хубаво е да слушаш туй Божественото, което не се е изменило. И туй, великото. То е Божественото Слово, което живее във вас вътре, а не отвънка" (стр. 167, с. 4, Сила и живот).

И сега Христос казва: "По-блажен е онзи, който слуша и пази Словото Божие". Умът и сърцето трябва да разбират туй Слово Божие. Сега всинца вие можете да приложите този закон, (стр. 198 с. 4, Сила и Живот)

Проучвайте великата природа, всички велики закони, давайте поощрение на всеки един да мисли, да чувства. Не се спъвайте. Поощрявайте се, поощрявайте се и в мисли и в добри чувства, (стр. 203, с. 4, Сила и живот)

"Него слушайте. Туй Божественото Слово иде и то ще разтопи и сърцата, и умовете на хората, и ще внесе новото. Защо ние да не възприемем новото учение?" (стр. 138, с. 5, Сила и живот).

"По-блажен с онзи. който слуша Словото Божие и го пази". И когато възприемете това Слово - вие сте го възприели, не е

права моята дума - Господ е във вас, но пазете се от други заблуждения - казвате: "Господ не е такъв, какъвто го знаем." Какъвто е Господ в мене, такъв е и във вас, с тази разлика, че в моето сърце Той разполага, а във вашето - не разполага: (стр. 203, с. 4, Сила и Живот)

Него слушайте. Туй Божественото Слово иде и то ще разтопи сърцата и умовете на хората и ще внесе новото. Защо ние да не възприемем новото учение? (стр. 138, 5 с, Сила и живот)

В Българина например религиозното чувство е слабо развито... Религиозното чувство е добре развито в германеца, руснака и евреина. Никой народ не пази така религията си, както еврейският. Обаче колкото евреинът е религиозен, толкова е материалист. Тази е причината за голямата вътрешна борба, която преживява. Българите са изпратени на Балканския полуостров между славяните с единствената цел, да развият религиозното си чувство и любов към Бога. (стр. 401, 402, Делата Божи).

"Новото учение, което се проповядва, ще се усвои, разбере и приложи от руснаците, германците, евреите и българите. То докато не стигне до германците, до никъде няма да стигне" (Разговори).

"И ако аз проповядвам за любовта, това е, за да може тази любов да стопи вашите вериги. А аз виждам много вериги около вас" (стр. 170, с. 5, Сила и живот).

"А това учение е за хората (да даде едната риза на попа на ближният му, който няма), не е за нас", казва попът. Ако аз ви проповядвам едно учение, което е заради вас, а не и за мен, то не е право. Аз казвам: "Туй учение, което ви проповядвам е първо за мен, а после за другите" (стр. 476, с. 5, Сила и живот)

Това, че Господ ви говори показва ,че Той мисли за вас. Не е само този процес, че аз ви говоря, но след мене ще дойде Духът, да разработи тези думи, които сега аз ви казвам. И след

това ще остане една малка радост у вас. Духът работи от години във вас" (стр. 20, 8 серия, 9 беседа, Давам власт).

"Това, което сега ви говоря е само въведение. После ще дойде съдържанието и заключението. Във въведението нещата са строго систематизирани. Когато дойде Бог, ще ви говори така, както никога в живата си не сте слушали" (Разговори).

"Не мислете постоянно за Бога, но работете постоянно за Него. Бог е величина, която обхваща всичко. Следователно, като мислиш за Бога и работиш за Него, ще мислиш за всички същества, които живеят в Него" (стр. 248, Да възлюбим Господа).

Често ме питат какво е учението, което пррповядвам. Аз отговарям: "То е учение на живата природа, ко/ято включва в себе си всички живи сили, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за любовта. Неговото учение включва всичко, което е предмет на живота и на природата" (стр. 64, Който дойде при мене).

"И сега, като говоря, хората ми вярват 50%. Казват: Дай поръчители! - Поръчители не давам. Един поръчител имам - Живият Господ. Ако всички българи се съгласят да живеят, както ви казвам, сами ще проверят, че Бог управлява света. Само тогава ще ми повярват. Аз не си служа със схоластика. Дали аз или вие ще направите опита, все едно. Ще се направи тоя опит... Сегашното общество боледува. Питам: Де са вашите лекари? Как ще се излекува обществото? Ако мислите, че обществото ще се поправи с досегашните педагогически методи, все същата кал ще се газии. Сегашните методи не могат да издигнат обществото нито на милиметър. Здрава основа е нужна... Ето защо, като дойде едно ново учение, което може да повдигне хората, да възпитава децата, да преустрои обществото, то трябва да се зачита. Всеки да зачита правото на човека, като душа, защото по начало тя е Божествена и произлиза от Бога" (стр. 284, 285, Да възлюбиш Господа)

Аз не искам българите да обиждат Духа, който живее в Мен. Аз нося добро на българите и казвам: Житото, което ви давам, не искам нито с крини да го мерите, нито с коли да го пренасяте, нито в хамбари да го пазите. Нека всеки си вземе толкова, колкото сам може да носи. Ясно ли ви е сега? Това не говоря аз, но Божият Дух, който живее във всички хора. Един е Духът. Той възпитава и майката, и бащата, и учителя, и съдията и свещеника. Той разпределя всички блага, както намира за добре" (стр 293, 294, Да възлюбим Господа)

"Днес човечеството има най-благоприятни условия да прояви любовта. Никога Бог не е говорил толкова много на хората, както сега. Помнете - Божественото само си пробива път и то незабелязано. То се движи като подпочвена вода, всичко разтваря, всичко чисти и си проправя пътя. Въздухът е най-добрият разпространител на Божествените идеи и мисли" (стр. 2, м. 74/75 г.).

Казвате: Ние сме слушали много проповедници като тебе. Наистина много проповедници сте слушали; мнозина са ви говорили за правдата, истината и святостта, но като мене, никой не ви е говорил (стр. 293, Новият човек).

"Мнозина се интересуват да знаят какво нещо е Новото, Божественото учение. Божественото учение седи в следното: "Да оставим Бог да работи в нашето съзнание и Бог да ни остави да работим в Него" (Разговори).

"Сега, като се говори за любовта, както и за много въпроси, от положението на новото учение, мнозина гледат на него като на особена форма на анархизъм. - Не, новото учение не е нито анархизъм, нито комунизъм, нито социализъм. Това са повърхностни учения. Анархизмът е учение, което има за цел да направи силните слаби, а слабите - силни. Комунизмът е пък особена класова борба. Социализмът е учение за братство и равенство" (стр. 250, 251, Крадецът и пастирът).

"Учението на Учителя не е религия, не е секта и братството

не е верска общност, но школа, в която човек се учи как да живее" (разговори).

"Сега могат да ви кръщават с какви ли не думи, но ние не сме секта, но ние сме цялото, в което всеки живее. Така че, ако на вас е добре и на тях е добре. Бог е който събира хората. Не са хората, които го събират. Бог събира и разпръсква хората. Разпространението на Божествените идеи се ръководи от Божествения свят. Сеенето и разпространението е от нас, а пък възрастването и даването плод е от Бога" (стр. 130, м. 84/85 г.).

"Всичко ще се постигне само с новото учение. Без новото учение хората са в ада. От ада ще излязат с помощта на новото учение" (стр. 86, м. 84/85 г.). /

"Какво представлява новото учение? То освобождава ума, сърцето и съзнанието на човека от всякакъв товар" (стр. 72, Сеятеля).

"Тия мисли са Божествени. Едни от тях ще паднат на пътя, други на песъчлива почва, а трети на добра почва и ще дадат плод едни 30, други 60, трети 100. След 100 години всички ще разберете Божествения закон на Любовта. Той още един път ще ви напече" (стр. 221 ДВГ).

Учителя отлично вижда докъде е стигнало съзнанието на съвременните хора и какво може да се очаква от тях. Той предупреждава. Питам: "Мислите ли, че хората са готови да приемат новото учение? Те могат да го купят, но да го унищожат, да се освободят от него. Те не искат да се откажат от стария ред на нещата. Това е страшното. Никой не е готов да се откаже от себе си, те от стария порядък" (стр. 119, Старото отмина).

Преди всичко това, което ви проповядвам, е съгласно с Бога. Дали е съгласно с църквата, не е важно. Новото учение, трябва да е абсолютно съгласно с Божиите закони, а не с църквата и с вселенските събори. Те трябва да бъдат в съгласие с Бога, а не Бог с тях. Всяко учение, което не е съгласно с Божия закон, е от лукавия" (стр. 295, Новият човек).

"Новото учение е учение на опита. То не се занимава с въпроса, има ли душа или не, съществува ли Бог или не съществува. То не се занимава с въпроса - ще се оправи ли светът. Ние знаем положително, че Бог съществува, че човек има душа, че светът е оправен. Само хората се оправят мъчно, по причина на тяхното своенравие" (стр. 60, Новият човек).

"Новото учение, което ви проповядвам е свързано с Името Божие и Неговата Любов и Мъдрост. Любовта и Мъдростта са вложени във всеки човек - трябва само да се проявят. От проявата на тия велики сили във вас, зависи разбирането ви за духовния свят и връзката ви с него. Никой човек не може да изпълни добре службата на майка и баща на общественик или реформатор, ако тия сили не работят в ума и в сърцето му" (стр. 38, Новият човек).

Новото учение казва: "Българите трябва да разберат, че спасението е в абсолютната чистота на живота. Ако разберат учението така, добре, ако не го разберат, пак добре. Разберете ме поне вие, когато ме слушате" (стр. 105, Новият човек).

"Ако не даваш, работата не се оправя.. Може ли с "извинете" да се оправи? Не." (стр. 57, Запалена свещ).

"Човек трябва да бъде посаден, да изникне, да цъфне. То е хубаво състояние. После да завърже, да узрее и да го извезят. Като мине тия положения, ще стане извезян, той е един отличен човек, възпитан човек. Вие сте пратени за това на земята. Ние сме пратени на земята, за да извършим Волята Божия и да придобием онова, което искаме" (стр. 60, Запалена свещ).

"Едно трябва да знаете: "Този път ще ви изкара на добър край. По-добър път от този няма. Той е единственият най-добър път. Една дума само е в състояние да ви убеди в истината на това твърдение" (стр. 80, Смени в природата).

"Новото учение се основава на Истината, на реални неща.

То не се занимава с преходни работи. Който иска да следва това учение, трябва да се откаже от ненужните мисли на миналото. Той трябва да се откаже от всичко преходно" (стр. 65, Новият светилник).

"Аз говоря за неща, които аз ги зная. Нищо повече. Аз съм ги опитал веднъж и втори, и трети път, и няма изключение. Ще ме попитат: "Отде го знаете?" То е моя работа. Аз ви го казвам - моя работа е. А ти дали ще го приемеш, то е твоя работа. Ако се свържеш с мен, ще ме познаеш, ако не се свържеш и другите ще познаеш. Ще познаеш кои? - Тъмните. Като се свържеш с мен, ще познаеш дали съм от добрите хора, от талантливите, от гениалните или от светиите. Или ще познаеш дали аз спя, дали съм пробуден, дали съм станал и дали работя. Туй ще знаеш" (стр. 464, Трите родословия).

"Възвишените същества внушават на хората и народите какво трябва да правят, но лошото е, че те не ги слушат и затова трещат. Затова Христос, като беше на земята, говореше с притчи. Ето сега и аз говоря, но хората влагат друг смисъл на това, което съм казал. Радвам се, когато някой тури в думите ми такъв смисъл, какъвто аз съм турил. Говоря толкова години, но не намерих един да ме е слушал и разбрал, както трябва" (стр. 125, м. 85/86 г.).

"Някои ме питат: Учителю, как и защо си дошъл между нас? Аз не дойдох за вас, аз дойдох за Онзи, който ме е пратил. Понеже той ме е пратил, затова дойдох. Един ден като ме повика, ще се върна и ще кажа: "Онази работа, която ми даде я свърших. Желая и на вас това, което Бог ви е пратил да извършите, да го направите. То е добре да извършите онова, за което Господ ни е пратил тук. Щом като извършим Божията работа, другите стават, когато главата е на място, когато сърцето е на място и когато волята е на място. Някой ще дойде тук, ще слуша, ще вземе нещо от мен и после ще обръща това против мен. Горко ономува, който направи това. Проклетие има отгоре му не до четвъртата, но до тисясщата рода. "Който сгреша против Духът - казва Христос - нито в този век, нито в

бъдещия ще му се простят греховете". Всичко, което тук ще учите е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени в себе си, при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум, вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките ви пориви" (стр. 44, м. 81/82 г.).

"Дойде при мен някой и ме пита: Ти вярваш ли в Христа? Представете си, че Христос дойде на земята и го питат - дали вярва в Христа. Вярва, разбира се. Разбира се, че и аз вярвам. Има едно вярване в Христа отвън и едно вярване в Христа отвътре. Всички вярват в Христа отвън. Щом вярват в Христа, вие сте едно с Христа. Аз и Христос едно сме. Събрани в едно ние представляваме море и пуснати във въздуха на малки капки, които се отделят и всяка капка се индивидуализира. Един ден всички като се съберете, ще бъдете с Христа в морето" (стр. 118, м. 85/86 г.).

"Аз разговарям с обитателите на невидимия свят чрез тази беседа и с техните представители на ангелските йерархии и на тях трябва да се предаде Божествената Мъдрост. Вие слушате и се учудвате на Словото Ми, което е от такъв висш порядък, непознат за човечеството, а се предава със символи, също непонятни за вас. Това Слово е предназначено за тях, обитателите на ангелските светове. Аз говоря на всички и отговарям на всичко. Божествения Дух, който сега се изявява поднася Слово, Коего разкрива нови страници от живота на Битието. Когато изкажа една дума чрез символи, тя обема еволюцията на всички души, обхваща и посещава възхода на всички Духове. Това Слово създава Новото Човечество, което трябва да дойде" (стр. 188, т. 4, "Изгревът").

"Сега аз не говоря само за вас. Моята мисъл не е само за вас, но за всички разумни същества. Тя се предава като по радио на целия свят. Като се предава моята мисъл, всички свещеници, учени, философи я възприемат. - Защо я приемат? - Защото е Божествена. Тя не е моя мисъл. Тази мисъл се е родила преди

векове, още преди създаването на света. Тя е велика проява на Бога, Който ни говори отвътре. Най-малкият подтик към добро е езикът на Бога. Вие пренебрегвате малките прояви и се стремите към велики работи" (стр. 170, Който дойде при мене).

"Ние го слушахме с увлечение и просто се захласвахме в Него - въпреки това Той казваше: "Аз не говоря за вас. Вие сте още малки да ме разберете. Аз говоря на духовете, Който управляват слънцата, планетите, силите и живота във Вселената. И това учение ще започнете да го разбирате след хиляди години. И българите ще разберат след хиляда години, какво добро съм им направил" (стр. 620, т. I, "Изгревът").

"Какъв по-страшен ад може да съществува от земята? Бог е дошъл на земята да ни извади от тоя ад и ще ни извади. Той ни облива със Своята любов, посочва ни я, и така усилва в нас вярата и търпението" (стр. 259, Да възлюбим Господар

"Помнете: Дошъл е краят на старото. Не може вече да се живее по стар начин. Който иска да бъде щастлив, да се откаже от старото... Целият свят се бълника и лъкатуши. Не се плашете. В тия трудни времена ще познаем Бога, ще разберем, че Той е велика разумна сила, която превръща всичко на добро. Само така хората ще разберат, че съществува жив математичен закон, в изчисления и на който нищо не е пропуснато. Бъдете тихи и спокойно и знайте, че времето, в което сега живеем е най-добро" (стр. 207, Да възлюбим Господа).

"Всичко, което схващате като дисхармония, се дължи на голямото проветряване и прочистване, което става днес. Господ иде да оправи света. Няма да остане човек на земята, който да не види Господа. В дъното на земята да е, пак ще Го види. Живите същества ще излязат от дъното на морето и пак ще видят Бога. Никой не може да се скрие от Неговия поглед. Той ще ни привлече към себе си. - Ще ни съди ли? - Бог никого не съди. Той иде да помогне на всички болни, страдащи, немощни. Нека всички болни, страдащи, глупави, немощни се приготвят да посрещнат Господа. Те ще разберат, че няма по-велик, по-благ, по-

добър от Него. Всички ще се убедят в думите ми. Какво е Бог няма да ви Го описвам. Когато преживеете този велик момент, да възприемете живата мъдрост в себе си и разрешите правилно всичките отношения, тогава ще разберете кой и какъв е живият Господ. Тогава всички разногласия между хората ще изчезнат" (стр.216,ДВГ).

"Тази държава иде вече в света. Вие ще бъдете свидетели на това време. Ще проверите, дали думите ми се верни. Бог иде в света! С грамадна сила ще бъде разтърсена цялата земя. Всички народи ще се разтърсят. Умовете и сърцата на хората ще се обърнат и те ще започнат да мислят и да чувстват правилно. Всички хора ще станат кратки" (стр. 83, Който дойде при мене)

"Не е въпроса защо съм ви избрал, по-важно е дали ще използвате това. Във време на тези упражнения, дето се срещаме само духовно, гледайте да бъдете в силно молитвено настроение. Когато ученикът иска да се срещне с Учителя си, той трябва да бъде в силно молитвено настроение. Молете се, от невидимия свят Бог да ви съдейства, да ви се предават моите мисли постоянно и да ги използвате" (стр. 20, м. 77/78 г.).

"За любовта и обичта тепърва аз правя едно училище - слънчево училище. Минали сте през много училища и университети, но сега новото Слънчево училище ще опознаете. И да говоря, като спите, как ще ме разберете? Някой път майката каже: "Стани Стоянчо, той продумва, че ще стане. Погледнеш, пак заспал. Трябва по няколко пъти да го буди майка му" (стр. 133, м. 86/87 г.).

"Аз не поддържам никоя страна, но казвам, че ония, които насиливат и ограничават, са от старата култура. И те имат право. Каквито морални аргументи да изнасям, те ще си правят своето. И да кажа, че съм готов да ме обесят заради някого, пак няма да успея. Със сила не мога да накарам човека да постъпва по един или по друг начин. Мога да кажа само на хората, че това, което вършат, не е добро. И това което вършат, ще им се върне назад" (стр. 236, ДВГ).

"Мога да говоря на език непонятен вам, не защото искам и имам желание да бъда неразбран, но защото има причина, поради която езикът ми може да бъде неразбираем" (стр. 77, с. 1, Сила и живот).

"Новото учение е наука, която съдържа всички възможности за реализиране на добродетелите още в този живот; новото учение е наука, която носи всички предпазителни мерки, за се спрат злините, които сега съществуват; новото учение е наука, която съдържа всички закони, правила и методи за реализиране на доброто, към което се стреми човешката душа. Съзнателно или несъзнателно всички хора, религиозни и светски, търсят новото, Божественото учение, за да реализират копнежите на своя ум, на своето сърце и на своята душа" (стр. 368, Делата Божий).

Всяко учение има дотолкова смисъл, доколкото може да се вложи в човешкия ум, в човешкото сърце в човешката душа и в човешкия Дух. Умът, сърцето, душата и Духът са областите, в които човек живее. Под думата "Дух" разбираме най-възвишеното в човека. Духът подразбира още и онова съзнание, с което човек възприема съществуването на един вечен принцип, с който трябва да бъде в съгласие (стр. 372, Делата Божий).

"Като познава човешките сърца и умове, Христос казва на тогавашните учени: Понеже извратихте Израила и изопачихте неговия живот, не може да ви се говори за небесния живот. Египетското знание за което Мойсей говори на евреите, на вас още не може да се даде. Това знание подразбира слизането на Духа в човека. Следователно, докато не приемете сина на Мъдростта в себе си, докато не приемете живият Господ в душите си. Духът няма да ви посети. Духът трябва да влезе не само в човека, но и в църквите, и в училищата." (стр. 250, ДВГ).

В това именно се заключава новото учение, да разбереш законите на ада и на смъртта. Другояче казано - да разбираш законите, на които се подчиняват силите в твоя организъм, да живееш толкова, колкото желаш, а не хората да те заставят, да

напуснеш тялото си. Целта на Христовото учение е да придобием безсмъртие. Всеки човек, който вярва в Бога може да бъде безсмъртен." (стр. 266, 267, ДВГ).

"Христос казва на учениците си: "Идете и проповядвайте в света, и аз ще бъда с вас до скончанието на века". Какво по-голяма сигурност от тази може да очаква човек? Достатъчно е да проповядвате Словото Божие с любов, за да бъдете с Христа до скончанието на века" (стр. 136, Делата Божий).

"Според мене, да проповядвам, това значи да светя на хората. Да светя, това значи, да им покажа пътя към Бога и начина, по който да изпълняват Волята Божия. Бог е Любов, аз живея в света на Бога и желая да изпълня Неговата Воля. Това желая и на вас." (стр. 131, Дали може).

"Няма да остане човек на земята, който да не почувства това благословение. Ще дойде ден, когато думите, които ви говорят ще светят и вие ще играете ръченица" (стр. 42, Новият човек).

"Сега като ви говоря за Божественото учение, не мислете че то изведнъж ще преобрази света. За да се реализира това учение, нужни са хиляди години. Когато дойде шестата раса на земята, тогава хората ще подобрят живота си. До тогава ще минават от една епоха в друга, от едни условия в други" (Разговори).

"Ще дойде ден, когато къщите ни ще се осветяват от светлината на нашите умове. Тогава няма да има нужда от електричество. След хиляда години ще има начатъци от Божествената наука, след триста и петдесет хиляди години ще заеме широки размери, а след сто и петдесет милиона години ще бъде приета навсякъде, като официална наука" (стр. 22, Новият човек).

"Важно е да знаете какво значение имат моите беседи за вас. За да разберете това, ще си послужи със следното сравнение. Представете си, че вие сте едно чисто езеро, в което от една стра-

на се втичат води, а от другата - изтичат. Какво допринасят тия води на езерото? - Външно те нищо не допринасят за езерото, но вътрешно постоянно го опресняват, т.е. поддържат неговото вътрешно съдържание. Същото може да се каже и за въздействието на моите беседи върху вас. Всяка моя беседа опреснява вашето вътрешно съдържание" (стр. 173, Крадецът и пастирът).

"Ти казваш: Аз съм слушал Учителят и превеждаш един пример. Но в моите беседи всеки един пример е един метод за работа" (стр. 92, Запалена свещ).

Тъй че в една беседа всеки един човек може да използва това, за което неговото съзнание е приготвено. Има за всички, (стр. 26, ООК, 2 г.. Малките случаи).

"Една беседа може да е дълга, може да е кратка. Дългите беседи са несъдържателните, а кратките беседи са съдържателни... Някой път някой човек говори много работи, но ти от цялата му беседа схванеш само една мисъл. То е беседата" (стр. 18, 19, ООК, 3 г., 2 л., Разумност в природата).

"Записвайте си всички упражнения и ги прилагайте. Ще кажете, че като слушате добре лекцията, това е достатъчно. Щом слушате и разбирате добре, ще плащате. Като отидете в една гостилница и се нахраните добре, колкото по-добре се нахраните, толкова по-скъпо ще платите. Който харесва моето ядене, ще посещава моята гостилница и ще плаща. Ако посещава редовно гостилницата ми, всеки ден ще плаща по-скъпо. Най-после престане да посещава. Срецам го и го питам, защо не дохожда в гостилницата ми? Нямам пари. Щом нямаш пари, ще се храниш даром. Отсега нататък няма да плащаш. Следователно, докато човек има пари, ще плаща. Щом няма пари, ще се храни даром. Какво искам от вас? - Правилна обмяна между мен и вас" (стр. 304, Той създава).

"Сега аз нахвърлям много мисли. От тая материя могат да се съставят няколко беседи, които да попълнят празнините във вашия ум. - Защо правя това? - Защото ви каня на угощение, на

което слагам богата трапеза. Като слушате беседата казвате: "Не е свързана речта му". Право е, речта ми не е свързана, защото представя богато угощение, на което ви предлагам и телешко готвено, и пилешко, и сладкиши, и плодове, и вино. На вас оставам да си изберете какво искате... Веднъж съм се съгласил да стана готвач, ще готвя това, което се харесва на клиентите ми. Това изисква съвременното общество" (стр. 80, ДВГ).

"И тъй, когато някой иска да чуе една беседа от мен, аз ще го покая в градината си да види моите плодове - въведение в беседата. После ще му предложи да опита тия плодове - първата част на съдържанието; след това ще се разговарям върху начина на посаждането им и техните качества - втората част на съдържанието. Най-после той ще пожелае да си посади същите плодове. Ще му пожелае Бог да бъде с него - заключението. Това е новият начин на проповядване" (стр. 184, ДВГ).

"Някои казват, че беседите ми не отговарят на изискванията на речта; липсвало въведение, първа и втора част и заключение. Ето хиляди години вече как хората държат беседи по всички правила, с въведение, съдържание и заключение, но светът още не се е оправил" (стр. 184, ДВГ).

"Като ви говоря сега, вие искате да разгадаете, например какво може да бъде заключението ми. Аз няма да ви дам никакво заключение и няма да правя никакво заключение, но ще ви кажа защо посаждам нещата. Туй мога да ви уча, да посаждате нещата и да растат, а заключението е, когато узрее плодът и го хапнете. Какво заключение? Някои искат в някоя моя беседа заключение. За да дам едно заключение на една моя беседа, трябва най-малко десет години. Опит трябва да имате. Ако тя не даде своя плод, тя е беседа без заключение" (стр. 6, 7, 2 г., 18 л., ООК, Съмнение и воля)

"Всичко което ви се преподава в Школата, ще се сбъдне. От вас се иска само работа, будно съзнание, да проверявате и опитвате казаното. Като слушате една лекция, вие трябва помисли-

те, какво можете да приложите от нея още днес, още в даденият час." (стр. 274, Малките и големи придобивки).

"Не, бързото четене (библията и беседите) нищо не допринася. Човек може да прочете само една страница, но бавно - с размишление. На всяка мисъл той трябва да се спира и да размишлява. Човек трябва бавно да чете, бързо да мисли" (стр. 306, Ключът на живота).

"В беседите си съм парадно облечен, засмян, а като работя, дрехите ми не са такива, не съм тъй разположен, както съм сега разположен, весел" (стр. 101, 6 с, Сила и живот).

"На небето и слушателите (на беседата) вземат участие. Там не е като на земята. Цялата публика взема участие. Сега вие слушате моята лекция, но ако сте на небето и слушате една лекция, няма да останете само слушатели, но веднага ще вземете участие - ще започнете да проповядвате" (стр. 332, ООК, Новата мисъл).

"Сега, ако аз се заема да поправа една беседа като стенограф, няма да я познаете. И десет пъти да я прочетете няма да ви дотегне. Тя трябва да мине през банята" (стр. 142,1 т., Завета на любовта).

"Всички човешки вярвания имат известни недостатъци. Обаче, човешкият език не е толкова гъвкав и пластичен, за да изрази Божественото. Често, съществителните имена и глаголите не се поставят на местата си, според правилата на граматиката и от думите ми изкарват неща, обратни на това, което съм говорил" (стр. 175, 6, Новият човек).

"Та, ако е за критика и аз мога да критикувам, по строг критик от мене няма. За пример аз съм забелязал някой път, като говоря, критикуват моя език. Ако е за критикуване на езика, ако аз разкритикувам българския език, едва ли ще останат двеста и петдесет думи в него. Ще останат само двеста и петдесет думи и те ще бъдат корените на езика, с които ще можем да говорим

нещо разумно" (стр. 26, 27, 2 година, 4 л., Окултна музика)

"Някои и идват тук да ме хванат за думите ми. Те са пратени, казват: "Да го уловим този сега!" И седят, бележат в книгите си. И казват: "Чакам сега уловихме го". И почват да разместват думите ми. Ако аз съм казал нещо разместено, то е хроникрирано вече на друго място. Това е един велик закон. Аз съм хванат вече, аз съм отговорен пред себе си, отговорен съм пред този велик закон. Нима когато кажа нещо, което не е верно, аз не го зная? Аз го зная преди вас, аз съм хванат пред себе си. И досега не е дошъл някой да ми каже, че това или онова не е верно. Ако аз съм направил една погрешка, аз я зная преди вас." (стр. 212, 6 серия, Двамата природни метода).

"Сега, като говоря, някои от слушателите намират, че речта ми е несвързана. Не зная, коя реч е несвързана - моята или вашата. Моята реч изглежда несвързана, защото аз си служа едновременно с две величини: "С положителни и отрицателни, а вие си служите с една от тях, някога с плюс, а някога с минус. Следователно, според вас, аз съм нелогичен, но според мен вие сте нелогични" (стр. 71, Новият човек).

"Да не мисли някой да каже за мен: "Той говори каквото му скимне". Не, аз не говоря каквото ми скимне, а говоря такива велики истини, които аз съм опитал, опитал. За мен светът не е мъртъв, за мен целият свят е жив и във всяко същество - в един вол, в една муха и прочие, виждам туй, което светът не вижда" (стр. 310, 311, 5 с, Сила и живот).

"Всички животни са сега пълни само с човешки души от разни степени. Животинското царство е пълно с тях. За предпочитане е да живееш в една котка, отколкото във. Вън е ужасен студ - несподи. В една котка е все така по-хубаво място." (стр. 62, Запалена свещ).

"Ще каже някой, че не говоря в духа на евангелието. За кое евангелие говорите вие, за писаното или за неписаното. Христос е говорил много и от всичко говорено е напечатано много

малко нещо. Къде е скрито останалото знание? Донесете онези книги, в които е запазено словото на Христа, да видим кое е право и кое криво. Христос е говорил много, разглеждал е въпросите в техния широк смисъл. Къде е всичко това?" (стр. 139, Все що е писано).

"Някои, като слушат моите проповеди намират, че не съм проповядвал според евангелието. Те искат да се проповядва точно така, както е писано в евангелието. Кой проповедник, кой пророк или кой Учител е проповядвал точно според това, което е вече написано? Нито Мойсей е проповядвал според писаното преди него, нито Христос. Защо трябва да се повтаря това, което е написано вече? Написаното всеки сам може да чете. Ако река и аз да проповядвам това, което преди мен е писано, туй значи да декламирам. Аз не съм учил още изкуството декламация. Има едно ново евангелие, което още нито е писано, нито проповядвано. Това евангелие се проповядва днес на хората. Под думата "Ново евангелие" се разбира Божественото учение, което днес иде в света и носи светлина за човешките умове" (стр. 215, 216, Крадецът и пастирът).

"Питат ме: "Твоето учение съгласно ли е с православната църква? Аз не признавам никаква църква. Като мерка в живота аз признавам само Божията Любов и Божията Мъдрост. Сега съм в Божия дом и ще постъпвам така, както там постъпват" (стр. 31, Новият човек).

Във връзка с нископоклонничеството на двама наши "хубавци" - Благослав Жечев и Андрей Грива, тръгнали по пътя на самозванеца Михаил Иванов - ще имат неговата съдба, след като отидоха и се поклониха на френското "Михайловско братство", с което доказаха, че нямат нищо общо с Учителя. Когато ни обяснява въпроса, за отношението ни с чужденците братята и сестрите го запитват: "Учителю, как да контактуваме с чужденците и по-специално с французите?" Учителя отговаря: "Ще контактувате, когато чужденците, и специално французите, научат български език и четат Словото Ми на български. Друг начин няма. Този път ще учат български. Това е решение

на Небето. Българският език в бъдеще ще бъде езикът, който ще изучават всички народи по света, за да могат да четат в оригинал Словото на Бога".

Във връзка с многобройните покани, отправени към Учителя да влезе в построената в 1939 г. на езерата френска палатка, Той най-после каза дословно: "Аз не съм дошъл на земята за френския народ. Аз съм дошъл за българите и българския народ. Словото на Бога днес се предава чрез българския език. Това е решение на Бога, а не Мое! И аз не мога да променя нито на йота Волята на Бога. Всемирният Учител е дошъл между българите и предава Словото на Всемирното Бяло Братство на български."

Приятелите го питат: "Учителю, какво да направим, за да преведем по-добре, по-точно и по-бързо беседите ви на чужди езици? Учителя ги изглежда изненадано и казва: "Ще направите по-добре да не се занимавате с това. Това не е лъжица за вашите уста. Чужденците ще дойдат и сами ще си превеждат Словото, но след като научат много - добре български език и се запознаят с историята и методите на Школата. А вие си имате друга работа и не трябва да се отклонявате от нея. Вашата работа е да се съхрани Словото и да се предаде на едно друго поколение, което ще дойде след вас" (стр. 304,1 том, Изгревът).

Ръководството на Братството, начело с А. Грива искат да уредят материалното-външното положение на Братството, да построи салон с получените от френското михайловско братство чужди пари. Подобни прояви имаме по времето на Учителя.

Един брат от провинцията, дошъл на Изгрева при Учителя и видял как живеем от бедно по-бедно в бараките на Изгрева. Отишъл при Учителя и му казал: "Аз знам от стари и прес-тари хора къде има закопано имане от паметта на века. Дай някой от твоите ученици да отидем да го изкопаем и после с тези пари ще построим къщи за приятелите и работите на Изгрева ще тръгнат по мед и по масло". Учителят го изслушал, изслушал, мълчал и после строго изрекъл следното: "Ако искате да направите най-голямото зло на една окултна школа, внесете в нея злато и пари. Ако искате да опорочите едно духовно движе-

ние, дайте му пари. Ако искате да извратите една Божествена идея, дайте на последователите ѝ чужди пари. И в трите случая едно е сигурно. - Злото ще разруши, защото в чуждите пари се крие разрушителната сила на злото. А Доброто работи с малките неща, само онова се благославя, което е спечелено с честен труд, което е отделено в името на Бога като десятък и се дава в името на една идея, слезнала от Божествения свят, за да се реализира с чисти ръце, от ръцете на праведниците." Учителя изпратил вежливо брата и този приятел си отива в провинцията и повече не продума за закопаното имане. (стр. 344-345, т. 5, Изгревът).

V. Школата, учениците и салоните

"Какъв трябва да бъде ученикът на Новото учение? - Ученикът на Новото учение трябва да имал сърце чисто, като кристал, ум светъл, като слънцето, душа благородна, обширна като цялата вселена и дух мощен, като Бога и едно с Бога" (стр. 39, Ключът на живота).

"В тази Школа ви събрах, за да ви приготвя за апостоли на бъдещите векове. Всички вие до един ще проповядвате идеите на шестата раса. Тези идеи са вложени в беседите и лекциите, които ви говорих. Затова трябва да проучвате внимателно беседите. Ще ви се дадат дарби, сили, знания и условия за работа." (стр. 131, м. 85/85 г.)

"Бих пожелал между всинца ви да се образува една вътрешна връзка на взаимно почитание и уважение. Всеки един от вас трябва да уважава другите, да уважава в другите това, което Бог им е дал. Не се месете в това как живеят другите хора. Ако е за изправяне, изправете първо себе си. Аз искам да изпълните Волята Божия така, както вие разбирате. Аз ще изпълня Волята Божия така, както аз разбирам. Това богатство, което ви давам, това са закони, които вие трябва да приложите" (стр. 124, м. 81/82 г.).

Учителя казва веднъж: "Не гледайте и не се съблазнявайте в тези, които са близко около Мене. Близък до Мене е онзи, който слуша Словото ми и Го изпълнява точно, навреме, с чистота и в Божествен порядък. Това са моите ученици. Другите са мои последователи" (стр. 623, 1 т., "Изгревът").

"Аз не искам хора с един талант, които са го заровили; в училището, в което аз преподавам искам хора с по два таланта. Защо? Защото не искам да си губя времето с безплодна работа. Бихте ли обичали да развъждате въшки или бълхи? Това са същества с един талант. Всички паразити са хора с един талант.

тунеядци, ленивци, които живеят на гърба на другите, които ги очаква голямо наказание." (стр. 68, Сила и живот).

"Когато ученикът изучава и прилага всичко, което Учителя му предава, с това той изявява своята любов към него. Колкото по-добре ученикът учи и прилага, толкова повече Учителят го обича. Любовта между Учителя и ученика представя вътрешната връзка между душите им" (стр. 172, Да им дам живот).

"И тъй добре е да четете какво е говорил Учителят, но по-добре е да Го слушате като говори. Добре е да четете и книгата на природата, но по-добре е да слушате какво тя говори" (стр. 233, 234, Новият човек).

"Няма умни неща казани в света, които да не са запазени. Има определени хора, писари, които, каквото чуят, дори и от вас казано, стига да им харесва, веднага го отбелязват, както правят и тук моите стенографи и един ден ще ти кажат: "Преди толкова и толкова години ти направи това, каза това и т.н. Тъй щото, ако влезете в тази велика библиотека на живота, ще видите ред ваши съществувания от миналото, ще видите, как сте живели, как сте действали. Веднага целият ви сегашен живот ще стане ясен." (стр. 24, 25, 8 с, 15 б., Бъдете свършени).

"Приемете учението, което ви проповядвам сега. И като се върнете по домовете си, пожелайте да заживеете добре с всички свои братя и приятели. Това значи да търсите Бога вътре в себе си, а не отвън" (стр. 105, Да възлюбиш Господа).

"За да притуряте по нещо към характера си, едно се иска от вас - всеки ден да изправяте по една погрешка и да прибавяте по една добродетел. Така постъпва гениалният човек" (стр. 336, б.. Делата Божий).

"Аз говоря на онези от вас, които искат да подобрят своя живот, да станат учени и да намерят пътя на своето движение, да намерят мястото си в космоса. Това може да се постигне и

след хиляди години, но ще знаете, че вие ще вървите в пътя, определен за вас, без никакво колебание. Ако мислите, че първо трябва да се осигурявате и после да мислите за духовните въпроси, това е криво разбиране. Аз зная още преди слизането си на земята, че Бог е промислил за мен, а аз трябва да бъда умен, да намеря това, което е определил за мен и да го използвам правилно. За да не вляза в стълкновение с Божия закон, аз прилагам следния метод - към всички имам добро разположение. Търпя хората с всичкото им невежество, погрешки и слабости. Ако човек вложи в себе си идеята за съществуването на Бога, пред него се открива велико бъдеще. Виж Божественото вложено във всяка форма, изпрати ѝ една любовна струя и си отмени" (стр. 2, м. 74/75 г.).

"Нямате право да мислите, както искате. Ще мислите, ще чувствувате и постъпвате като мене. Защо?-Аз ви посочвам пътя, който води в Царството Божие. Ако искате да влезете в Царството Божие, ще следвате тоя път. Ако не искате, свободни сте да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате. Помнете: Който не иска да изпълни Божията воля, ще бъде вън от Царството Божие. Законът е строг и безпощаден. Той още не е приложен, но един ден ще се приложи" (стр. 214, т. Начало на мъдростта).

"Знанията ви имат валидност само тогава, когато минават през Божественият огън седем пъти и се пречистят. В Школата се забранява всяко одумване, вглеждане в погрешките на другите, всяко изтъкване. Това учение, върху което ви говоря, не го сравнявайте с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Докато не опитате това, което учите, докато нямате резултат, не говорете" (стр. 142, м. 86/87 г.)

"Като дойде някой брат, може да ти е неприятен, но ще се обхождаш добре с него! Обхода трябва да имате! Всинца тук искате да се покажете! - Вреди това! Ако не се обхождате добре, той ще се обиди." (стр. 55, Запалена свещ).

"Вложете в съзнанието си новите идеи, които ви изнасям сега, за да подобрите с тях живота си, който Бог е вложил в душите ви" (стр. 69, м. 74/75 г.).

"Ако това учение не може да подобри вашия живот и нищо ново няма да внесе у вас, стойте настрана. Но ако от това учение зависи вашето добро бъдеще, ще съжелявате, че не сте го приели. Ако не го приемете, аз нито печеля, нито губя. Според мен, ако вие не приемете учението, аз ще намеря хора, които да го приемат. Ако трябва от камъните ще ги извадя, но ще намеря тези хора. Жабите ще направя хора и на тях ще им проповядвам. Ако вие не приемете Словото Божие, Бог от камъните ще направи хора, които да го приемат" (стр. 74, м. 86/87 г.).

"Учението, което се преподава от поколение на поколение, че истината не може да ни спаси, не е право. Бог, Който живее в хората е в състояние да ги спаси, но те не вярват в това. Вие сте вече спасени. - Докажи ни това! Ние искаме да знаем отде идеш, какво учение носиш, от какво произхождение си, тогава да повярваме на твоите думи. Казвам: И да ви задоволя във всичко това, пак няма да повярвате. Знайте, че ако вие се откажете от новото учение, воловете и биволите ще създадат новата култура. Вие се чудите на тия думи и казвате - Бог да ни помогне!" (стр.217, ДВГ).

"Гордостта повдига човека. Трябва да се повдигне човекът. За да излезеш из калта из водата из влагата, все трябва да дойде гордостта и ще излезеш навън, ще се повдигнеш. Гордостта е извършила най-хубавите работи в животинското царство. Гордостта е най-високият морал на животните. "Гордостта на животните съставлява основа на човешката справедливост. От гордостта трябва да влезеш в справедливостта." Ти за да възпиташ един горделив човек, трябва да го обичаш" (стр. 49, 50, Запалена свещ).

"Аз съм Пътят, Истината и Животът. Като влезеш в този Път, ще постъпваш добре, ще действаш добре, ще работиш доб-

ре. А пък щом влезеш в Истината, ти не можеш да стоиш индиферентен; ти всички хора ще обичаш! Това е Истината! А пък щом влезеш в Живота, ти ще мислиш с всички хора и отвсякъде хубавото от тях ще вземеш. Тъй изтълкувани тия думи, вече имате една идея." (стр. 53, т. 3, Запалената свещ).

"Когато се казва, че Бог е възлюбил Истината в човека, това значи, че той е възлюбил в него това, което му дава всички възможности да се прояви и развие. Сега и аз ни най-малко искам да ви обръщам към Бога, нито да вложа нещо ново във вас, това не е моята цел. Аз искам да събудя у вас ония хубави неща, които вие сте забравили. Вие не употребявате златните монети, които държите на дъното на сандъците си, а употребявате позлатените работи. Фалшивата монета е фалшива, няма какво да се мъчите, да убеждавате себе си и другите, че тя е чисто злато. Вие имате в себе си повече, отколкото ви трябва и отколкото предполагате." (стр. 57, м. 84/85 г.)

"Влезете ли в новото учение, направете първия опит. Опитът разрешава въпросите. Като правя опити, аз сам се убеждавам във верността на Новото учение. Аз не се убеждавам в това, което Господ може да направи, но в това, което аз мога да направя. Докато аз постъпвам според Божията Воля и Господ е готов да изпълни моето желание. Ако аз изменя отношенията си към Бога и Той ще се измени към мен. Ние сме отражение на Бога. Затова е казано: с каквато мерка мериш, с такава ще ти се отмери." (стр. 190, ДВГ).

"Не мислете, че вие ще се избавите от това, което аз ви уча, или пък ще ви оставя да изопачавате моите думи. Ще ви накарам и търпението да научите и милосърдието, и добрите обноси, и надеждата да влезе във вас и прощаването, и волята, и всичко ще дойде. Този който е взел от мене нещо, току така той няма да мине" (стр. 40, м. 90/91 г.).

"Не искам да ми казвате какво съм казал. Аз изслушвам ученика си само тогава, когато е направил опит с това, което ще

ми говори и е дошъл до някакъв резултат. Без да е направил опит, няма какво да ми говори. Вие мен ме радвате дотолкова, доколкото правилно разбирате Словото и доколкото сте проводници на Божията Любов и Божията Сила. Зачитайте се един друг. Зачитайте Божественото у вас и у другите" (стр. 79, м. 84/85 г.).

"Помнете: Всичко, което ви говоря сега влиза в живота, никой не може да се освободи от влиянието на моите думи. Те ще произведат своя ефект най-много след хиляда години. Казвам "моята мисъл", като подразбирам новата мисъл, мисълта на живия Бог, с Когото съм свързан. Както Бог мисли, така и аз мисля. Каквото Той пожелаела направя, това върша аз. Всеки може да бъде такъв. Това не е мъчно, но герой трябва да бъде човек" (стр. 232, ДВГ).

"Ако приложите това учение, ще опитате думите ми. Жив е Господ. От кого очакваме ние? На великите сили ли? Толстой казваше в Русия да се обърне към Господа, но не го послушаха. Той беше пратеник на Господа, но гласът му остана глас в пустиня. След това Русия пострада. Мислите ли, че ако и вие не ме послушате, България няма да пострада? Когато се върна на небето при Господа, ще му разкажа цялата истина" (стр. 238, ДВГ).

"Питате: Как може да се приложи новото учение, когато сме обиколени с хора, които искат само отмъщение? Новото учение крие такива сили в себе си, че като дойдеш до неприятеля си, само ще махнеш с ръка, и той ще заспи. Като се събуди, ще го нахраниш и ще го изпратиш да си върви. - Как ще се бие неприятелят ти, като знае, че ще го приспиш? - Хората на новото учение разполагат с такива сили, с каквито никой не е разполагал. Какво ще правиш, ако един от тях извади револвера си срещу тебе? Ръката ти ще остане във въздуха и дълго време след това трябва да работи, за да я свалиш долу. Това не са празни приказки. Невъзможно е да убиеш човек, в когото Бог живее" (стр. 146, ДВГ).

Веднъж Учителя каза: "Моите ученици не са тук на Изгрева, те са в света, те населяват от началото до края Вселената. Те

са тези, които движат живота на света и живота на Вселената" (стр. 347, т. 5, "Изгревът").

Аз имам четири вида слушатели: едни на физическото поле. Други хора на сърцето. Други хора на ума, други на душата и Духът. Като проповядвам на хората, като души имам едно от лично събрание (стр. 24, м. 77/78 г.)

Какво изисква новото учение от вас? Да бъдете верни на своя ум, на своето сърце, на своята душа и на своя Дух. Не мислете ,че сте слаби. Бъдете слаби за греха и за злото в света. Ако ви накарат да извършите някакво престъпление, кажете: - Слаб съм, не мога да направя това. Бъдете силни за доброто и слаби за злото" (стр. 239, ДВГ).

В човешкият живот, обаче всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно. Който страда, казва кратко и ясно: - Братко, помогни ми. Той не говори излишни думи." (стр. 245, ДВГ).

Следователно: "Вие не може да очаквате да ви се оправи кракът без болка. Вашият Учител трябва да изправи много ваши погрешки. Турете в ума си мисълта, че когато говорим за погрешки, тия погрешки са извън нашата душа".

"Благодари, че грешката ти не е много голяма. Ти може да направиш по-голяма грешка. И като направиш едно малко добро, пак се радвай и благодари. Помоли се на Бога да ти даде възможност да направиш по-голямо добро. Това са методите на вътрешната школа. Като постъпваш така, ти ще придобиеш вътрешен мир и сила, ще станеш ученик на тази Школа" (стр. 275, б. Сеятеля).

На земята Учителя бе открит само за учениците от Школата. Не всички, които бяха на "Изгрева" и живееха там. бяха ученици. Едни от тях бяха оглашени - обичаха да слушат Словото

Му, и да пеят песните Му. Други бяха вярващи. Те слушаха Словото Му и вярваха в Него, че това Учение показва пътя на истинското знание, но те не вървяха по този път и не живееха по това Учение. Те останаха вярващи. Учениците бяха тези, които изпълняваха Словото Му. И тези Слова, които аз изричам и пиша за вас, те бяха казани не на оглашените и на вярващите от "Изгрева" или от света. Те бяха казани на учениците от Школата. И само те ги знаеха. "Аз ги предавам за учениците от Школата. За останалите те няма да бъдат от полза, защото носят Сила и Живот само на онези, които са от вътрешната ми школа. За другите не са от значение и могат да предизвикат насмешки и подигравки." Така че Словото на Всемирния Учител е затворено за външните хора най-малко със сто катинара" (стр. 621, I том, "Изгревът").

"Всеки човек, който спонтанно прави добро (без да мисли) той е от нашите. А пък да мислиш и то не е лошо" (стр. 58, Запалена свещ).

"Питате, кой ще ви помогне да разрешите въпросите на живота? Ето, аз съм готов да ви помогна. Аз ще ви светя, а вие ще вървите след мене. Днес съм с вас и в бъдеще ще ви срещна. Ако учите, ако вие сте готови да изправите живота си, аз ще се застъпя за вас пред Господа, да ви запише отново за ученици. Това значи отново да станете пръчки на лозата и Божествените токове да потекат отново във вас" (стр. 1, Запалена свещ).

След беседата попитах Учителя на какво се дължи това особено духовно състояние, което имах. Той каза: "Тук бяха дошли много души от безкрая на Вселената и не мислете, че сте само вие тук. Салонът е пълен с невидими слушатели, дошли от безкрая на Вселената, а вие сте застанали на тези столове и за тях представлявате като каменни статуи. Те са живите слушатели и това повдигнато си състояние вие дължите на тяхното присъствие. Това е Невидимата Школа, която присъства тук в този салон и това са възвишени същества, представители на още по-възвишени светове, където окултните ученици в тази невидима школа са

души и, където Божественият дух ги огрява и те разцъфтяват като лотос. Това е пробуждането на човешката душа. Ето, това е Школата на Бялото Братство. А вие сте онези каменни статуи, седнали на столовете. А вие смятате, че сте ученици. Горко на мен, ако вие сте ми единствените ученици. Ето това е вътрешната Школа на Христовия Дух" (стр. 115, 5 т., "Изгревът").

Учителя казва в разговор: "Аз щях да се радвам, ако имах поне един ученик. Един ученик подготвен и готов, както аз знам, но нямам" (Разговори).

"Едно трябва да знаете: "Този път ще ви изкара на добър край. По-добър от този няма. Той е единственият най-добър път. Една дума само е в състояние да ви убеди в истината на това твърдение." (стр. 80, Смени в природата).

"Сега аз не ви проповядвам учението, което не знаете. Аз само ви припомням това, което сте знаели, но сте го забравили" (Разговори).

Помнете едно: "Ако вие ги приемете - лошите духове, аз ще ги вържа най-после. Всички тези лоши духове трябва да бъдат вързани - нищо повече, понеже ще дойдем до едно място, където снизхождение няма да има. Сега е време: И онези от вас, които не искат да учат, ще отидат в света. Ама и в света ще имате същите мъчности. И в света ще го вържа, нищо повече! Всички ще бъдат вързани, няма да остане нито един не вързан. Всичко това, което виждате е казвам за вас, които разбирате законите. Сега ви казвам - не ви казвам да вярвате. Един ден като видите света вързан, да знаете, че е така. Аз ще го вържа!" (Разговори).

Учителя, когато идва нов ученик, първо го пита кого познава от братството - кой ще му стане гарант пред Невидимия свят. След това изглежда добре лицето му. Повдига очите си нагоре, да провери дали е записан в книгите на Духовния свят за ученик и чак тогава му казва: "Рекох, може да посещавате беседите."

"Най-малкият от вас, който е от братството и работи с Бога, е по-голям от учения, от най-големия човек в света, но само той, който има общение с Бога" (Разговори).

"Аз ида от небето да питам учителя ти, как учиш, какви бележки и какво поведение имаш. Като се върна ще кажа какво съм видял и научил на земята. Искам да видя, какви са вашите учители. Някои жени имат учители, а на други техните мъже им са учители. Те са ученици на мъжете си." (стр. 223, ДВГ).

"Ако някой ме повика да отида на гости, аз бих го попитал: Любовта при вас ли е? - У нас е? Мъдростта у вас ли е? - У нас е. Тогава аз съм на ваше разположение. Рече ли, че той още ги търси - любовта, мъдростта и истината, няма какво да отивам при него" (стр. 69, м. 84/85 г.).

Иоановците, хората на любовта, ще управляват света, а не Петровците. Ония, които се казват Петър, нека ме извинят, но аз изнасям истината. И аз съм Петър, но бъдещето е на Иоановците" (стр. 122, ДВГ).

"Вашите отношения към Мене са отношения към Бялото Братство, а отношенията към Бялото Братство са отношения към Бога. Вие трябва да следвате или Мойсея, или Исуса, или Мене. Ние сме едно... Един е Духът." (стр. 25, 12 т., "Изгревът").

"Питате: Ти Христос ли си? Щом обичам хората Христос съм. Щом не лъжа хората Христос съм. Когато правех своите френологически изследвания, пък и по-късно, все ме питаха селяните: Как ще се оправи светът? Искаме да дойде някое правителство, да ни освободи. Рекох: Не се лъжете! Никое правителството няма да ви освободи. Никоя държава няма да ви освободи. Свободата не е външен процес, а вътрешен процес. Често пъти ме питат, какво да казваме на ония, които ни питат какви сме? Отговорете на този въпрос отсега нататък така: Ние сме от онези, които нито лъжат, нито се лъжат. Светът страда, защото се лъже" (стр. 134, м. 86/87 г.).

"Някои искат да знаят дали съм аз Христос или не. За мен това не е важно. Дали съм аз Христос, този въпрос аз го зная, вие не го знаете. Дали говоря право или не, аз го зная. Даден ви е хляб. Не искам да вярвате в моите уверения, че е такъв и такъв. Опитайте го. Ако отговаря на това, което казвам, вземете го, ако не - оставете го настрана" (стр. 148, м. 84/85 г.).

"Някога мнозина са слушали Христа, но малцина са вярвали в това, което е говорил и са казвали, че това учение е за бъдещето. То е за вас, които сега слушате. Сега жито тази година, но идната година то ще израсте. Това жито не е за сега. Като узрее това жито, тогава хората ще го ядат. Ако остане аз да ви уча, то вие ще си останете невежи през целия живот. Аз съм за вас само едно условие да се прояви онова, което Бог е вложил у вас. Аз съм само едно условие за да израсте хубавото, което Бог е вложил у вас" (стр. 20, м. 85/86 г.).

"Сега аз искам да ме опитате доколко прилагам Христовото учение; и аз искам да ви опитам. Не искам да вярвате в мене, но да вярвате в своята душа и в своя Дух. Вие още не живеете за душата си. Колко пъти сте се впрягали в неща, които не са по естеството ви. Срещате някого, казвате му няколко обидни думи. Така вие обиждате своята душа. Не е позволено на душите да се обиждат. Трябва да сме нежни, деликатни, както Бог е деликатен към нас" (стр. 270, ДВГ).

"Аз зная, че отношенията, които имате към мен са определени от Бога, от началото на Вселената. Ако в даден случай вие съзнавате, че отношенията ми към вас са определени от Бога, още в началото на Вечността, вие ще ги зачитате. От Бога зависи вашето щастие" (стр. 54, м. 87/88 г.).

"Аз не искам да ви правя нито калугери, нито калугерици, нито религиозни фанатици, затова със знанието, което ви давам искам само да ви пробудя, за да не се спъвате, защото в пътя човек като тръгне има много да се спъва. Когато нямате достатъчно светлина, на много места ще се спъвате. Ще мислите все-

ки ден по половин час за Бога" (стр. 145, м. 86/87 г.).

"Ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е в обществото и в науката и търговията и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония." (стр. 380, 12 т., "Изгревът")

"От белите братя няма укриване. Те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всичко добро. И човек, когато има тяхното съдействие във всичко успява, а когато се лишите от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към Мен са отношения към Бялото Братство, а отношенията ви към Бялото Братство да отношения към Бога" (стр. 369, 12 т., "Изгревът").

"Докато умът не влезе в душата на човека, последният не може да разбере небесните работи. Земните работи се разбират чрез чувствуванията, а небесните - чрез мисълта, затова е нужно човек да се научи да мисли. Кажете ли някой, че не може да търпи хората, това показва, че вярата му е слаба и не се е научил да мисли" (стр. 246, ДВГ)

"Аз познавам добре какво представлява всеки от вас. Днес всички сте маскирани, турили сте маски на лицето си и мислите, че не ви познавам. Познавам ви като свободни граждани. Някои казват: Сега мълчи, докато изиграем ролите си; после ще снемем маските си." (стр. 223, ДВГ).

"Казвате: Ние слушаме Учителя. Да - кога слушате Учителя, когато е във ваш интерес, а когато не е във ваш интерес, не слушате" (стр. 125, м. 85/86 г.).

"Салонът трябваше да бъде два пъти по-широк и трябваше да бъде два пъти по-висок. Но ония, които го правиха, толкова са разбирали и така са го направили. Салонът беше дълъг 25 метра., широк 8 м. и висок 4м. Учителя искаше салона да е дълъг 25 м., пирок 16 м. и висок 8м. - за да има отлична акустика."

"Ще се учите, защото пак ще дойдете на земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището, като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: ако живеете в Добротелта, в Любовта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В Злото Бог го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А като си замина, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете този закон" (стр. 369, 12 т. "Изгревът").

"Че на другия свят като отидеш, ще те изпитват. Тук си завършил науките си и там ще те изпитат. И там като не можеш да дадеш изпит, оставаш между небето и земята, не те приемат в училището, оставаш там година, две, три и после пак трябва да се върнеш на земята да се учиш, за да те изпитат горе" (стр. 563, Запалената свещ).

"Един ден като видите, всичко, което става ще кажете: "Наистина, каквото Бог е казал - то става. "Разработете добре земята. Да няма бедни хора в България. Всички трябва да работят" (стр. 240, ДВГ).

"Бъдещето не търпи нищо старо. Моето царство е на Новото Учение - Бог иска да види, готови ли сте да Му служите с любов и мъдрост. Който е готов ще мине отдясно, който не е готов, ще мине отляво. Хората на новата култура са хора на шестата раса, светещи хора. Разликата между старите и новите хора ще бъде такава, каквато е днес разликата между млекопитаещите и човека. Хората на старата култура ще останат на мястото на млекопитаещите, да опитат тяхното положение. Светещите хора ще им покажат, как трябва да живеят" (стр. 240, ДВГ).

"Гледате критически на всичко, което ви говоря и се питате: "Този човек какво ли мисли?" Мисля да внеса повече светли-

на в умовете ви, повече топлина в сърцата ви, мисля да внеса повече сила в тялото ви. Не от себе си ще направя това, но аз съм проводник на ония Божествени блага в света, от които имате нужда, да може да ги вземете чрез мен и да се ползвате" (стр. 75, м. 86/87 г.).

"Не мога да ви покажа пътя на Истината, ако вие не ме обичате и ако и аз не ви обичам. Не мога да ви предам какво нещо е Любовта, ако не ви обичам и вие не можете да възприемете Любовта, за която ви говоря, ако не ме обичате. Не мога да ви предам Истината, ако не я обичам и вие няма да я възприемете, ако не я обичате. Да обичате най-първо Бога, да обичате всички хора и най-последен да обичате и мен. Мен последен да ме обичате. Ако обичате всички, вие ще се ползвате - това е смисълът на живота. Живот без Любов няма смисъл. Здраве, дългоденствие, здраво поколение, хармония между мъжът и жената не може да има без Любов" (стр. 38, м. 84/85 г.).

"Учителя казва: Ти да бъдеш една любяща душа - герой. Да бъдеш един рай, изворите да текат, тревите да растат и аз да се разхождам при него и ти от всяко дърво да ме виждаш. Сега по отношение на Бога ще бъдеш пасивен" (стр. 22, м. 77/78 г.).

"Да направите между вас едно ядро. Само тогава ще се образува една атмосфера благоприятна. Има работи, които аз сега не мога да ви разправа. Понеже имате една наука, ако ви я дам сега, ще мязате на онзи син, който взел от баща си каквото му се падало и го изял. Знанието е сила и ако душата не е готова, ще създаде зло на себе си. Затова знанието върви паралелно с развитието на нашите съзнания" (стр. 29, м. 77/78 г.).

"Това, което съм ви дал, не го проучвате. И щом не се проучва, аз зная, че ще дойде законът на лицемерието. Щом човек не може да свърши това, което би трябвало да свърши, то ще тури духа на лицемерието, ще дойде до вътрешно раздвояване" (стр. 45, м. 81/82 г.).

"Аз говоря за всички ваши състояния, които имате. Я ми кажете, кого слушате? Вие казвате: "Аз така мисля". Но тази мисъл твоя ли е? Не. Ти си един телянин (глашатай). Дойде добрият дух ти донесе доброто. Дойде лошият дух и ти донесе зло-то. И ти нищо не мислиш. Когато през една тръба минава чиста вода, тя е чиста. Когато минава нечиста, е нечиста" (Разговори).

"Има някои глави много дебели тук. Не че аз не мога да ви направя млади, ама не искам да приложа голямата топлина. И ако я приложа, не зная колко от вас ще останете, но един ден ще я приложа. Още десет (1000) години ще ви търпя. След десет години ще приложа най-малко петстотин милиона градуса. А след това ще приложа голямата топлина и светът ще се оправи и Царството Божие ще дойде със сила. А щом дойде със сила, огънят ще дойде. Няма да се обиждат хората. Всички ще бъдат на един ум" (стр. 46, Добрият език).

"Аз не искам хората да тръгнат лед мен, както момите, които се влюбили в един момък. Влюбили се четиристотин моми в един момък и всички тръгнали след него, всяка мома искала да го срещен, да си поговори с него. Това би било най-голямото нещастие за мен. Това не са последователи. Истински последовател е оня, който с цялото си същество приема учението и го прилага. Не е нужно да се възхищавате от моите беседи, нито от мене. Важно е да приемете учението, да го приложите и да решите задачите си. Аз още не съм видял вашите решени задачи. Никой от вас не е решил задачата на Любовта" (стр. 206, ДВГ).

"Сега аз се питам: "Да проповядвам ли на хората или не? Да мълча или да говоря? Аз зная, че и без да им говоря, че те ще влязат в правия път, но ще минат през големи страдания. Много години ще минат, ще блъскат главите си, ще падат и стават, ще страдат и ще се мъчат, докато влязат в пътя, който им е определен. Не е ли по-добре да влязат в тоя път без страдания и мъчнотии?" (стр. 140, Старото отмина).

"Аз вярвам в доброто на всички хора. Вярвам, че като ви говоря, вие разбирате - затова ви говоря. Считаю, че ако вие не

вярвате на моите думи, не бихте дошли. Сега с това, като вярвате един на друг, да положим любовта за основа на живота си по нов начин. Този начин има да го учиме още хиляди години. Всичките години, които идат, ние ще учиме този закон. Искам този свят да го направиме рай на земята, не да растат буреняци, неправда, съмнение, недоволство. В новата култура прах, кал, бедни, гладни няма да има. Ще има сиромаси и богаташи, колкото за цял, за чешит" (стр. 107, м. 84/85 г.).

Господ не ни е пратил на земята да ставаме милионери, майки и бащи, свещеници и проповедници. Той ни е изпратил на земята да бъде ученици на великото Божествено учение, да се научим да живеем правилно. В близко бъдеще няма да остане човек в света, на когото главата да не узрее" (стр. 283, ДВГ).

^- "Тъй, всичко онова, което сега вие проявявате, е израз на разумната енергия, която е складирана в душите ви. Като слушате да говоря така, мнозина от вас ще ме запитат; "плаща ли ми се за тия проповеди и по колко ми се плаща. Щом се интересувате, ще ви кажа. Плаща ми се, но не по хиляда, 2 хиляди лева, а по десет милиона лева за една беседа... Като казвам, че ми се плаща повече, отколкото струва една беседа, имам предвид, че животът, сърцето и умът, които ми са дадени, струват повече от всички земни богатства. Щом ми е дадено толкова много и аз трябва да давам. Досега обаче аз не съм изплатил лихвите на това, което ми е дадено" (стр. 169, 170, Крадецът и пастирът).

"Готов съм всичко да направя за вас, само да бъдете добри. Добри думи са казани за България. Добро бъдеще я очаква, но от нея се иска разумност, благородство, да приеме онези, които сеят Божието Слово свободно. - Как ще познаеш кой носи Божествената Истина? Казано е: "По плодовете си ще се познаят" (стр. 19, Ще управлява всички народи).

"Казвам, аз ще ти кажа сега - направих един опит в какво аз вярвам и като направих опита, казвам му: "вярвам ли в Господа? - Вярвам. Туй което проповядвам е една велика ис-

тина и ти можеш да я опиташ, тъй както аз съм я опитал. И като опиташ тази велика истина, в ума ти ще стане един велик преврат, че ти може да слугуваш на всички хора със съзнание, с душата ти и сърцето ти, ще бъдеш радостен" (стр. 193, с. 5, Сила и живот).

"Съвременните хора трябва да се стремят към това знание, което сближава душите им, което ги запознава един с друг. Тази култура наричаме Божествена. Знанието пък, с което човек може да си помогне при всичките критически случаи в живота наричаме Божествено" (Разговори).

"Когато някой ме пита, как да проповядва - казвам: "Два начина има. Ще проповядваш като някоя чешма, която непрестанно, непрерывно върви, и като спиш, и като ядеш, навсякъде ще проповядваш - няма да мълчиш, и като заминеш за другия свят пак ще проповядваш и като се връщаш, пак ще проповядваш. А другият начин е човешкият. Посвириш малко с цигулката и я оставиш " (Разговори).

"Мнозина идват при мен и питат, какво да говорят на хората да ги запознаят с новото учение. И аз отговарям: "Лесна работа. Ето аз как бих проповядвал. На бедните и на гладните ще дам храна. Това е проповядване. На окъсаните ще направя нови дрехи. На онези, които нямат къща, ще им съградя къща. Ето проповед. На болните ще им проповядвам като ги излекувам и им дам здраве. Вие какво искате да проповядвате сега, само да философствате ли или само да повтаряте какво съм казал аз. Трудна работа е. И средства са нужни и ум и любов" (стр. 41, м. 84/85 г.).

"Мнозина от вас постоянно казват: "Тъй рече нашият Учител". Вие си служите с мен, за да си създадете авторитет ли, какво ли? Ако любовта, мъдростта и истината са цел на живота ви, тогава може да кажете: "Тъй рече нашият Учител, но ако в това се колебаете. Словото нищо няма да ви допринесе" (стр. 2, м. 86/87 г.).

"Аз не искам да ми повтаряте аз какво съм казал, но онова което съм казал, как Бог ви го е открил вътре във вас и как вие сте го приели и приложили. Ако не сте опитали плода на учението, което ви уча, то никому от полза няма да е." (стр. 124, м. 81/82 г.)

"Някои от вас казват за някого: "И на него Учителя му е повлиял." Никой никому не може да повлияе. Ако аз мога да ви повлияя досега светии щяхте да станете. Вие сте това, каквито си искате, а не каквото ви говоря. Нито мога да ви изменя, нито мога да ви повлияя, нито мога да ви угодя. Аз съм дошъл да извърша моята работа, а вие какво ще разберете и колко ще ви повлияя е въпрос" (стр. 48, м. 88/89 г.).

"Щом аз не мога да угодя на хората и вие не можете да угодите. Това трябва да го знаете. Изкуство е да угодиш на хората!" (стр. 115, Старото отмина).

"Някои светски хора ме питат: "Как търпиш тези хора около себе си? Рекох: "Аз не ги търпя, но сега се уча на търпение. Уча се от тях. Дойде някой и ми разправя нещо, както не е. Носи ми един бръмбар и казва: "Виж какъв голям бръмбар". Виждам, че това бръмбарче е много малко - за него е голямо, а за мен е малко. Друг ми казва: "Колко малко е слънцето, пък цялата земя огрява". Аз смятам, смятам и намирам, че това слънце е един милион и половина пъти по-голямо от земята, но е на толкова далечно разстояние, че се вижда малко. Господ за да ни позабавлява, големите работи ги прави малки, а малките големи" (стр. 106, м. 84/85 г.).

"Много хора ме питат, как търпя тези хора около себе си, как ги понасям. Аз имам методи за лошите езици, не ме е страх от тях. Лошият език изпуша лоша вода навън. За тази вода аз имам пясъчни пластове, през които я прекарвам. Като филтрирам водата през десет пясъчни пластове, тя става чиста, годна за пиене. Водата е вече чиста, освежена. После всички хора са от Бога създадени и всеки е турен там, където трябва. Защо аз да не мога да изтърпя, защо да не ги обичам" (стр. 119, м. 85/86 г.).

"Желая на всинца, които ме слушате днес, Господ да започне да говори на вашето съзнание и всинца да станете носители на Божията любов, да станете мощни, да разпространявате Божественото учение по целия свят. Благодаряйте всички онези, които срещате, които отиват да работят, които изпълняват Волята Божия" (стр. 75, м. 86/87 г.).

"Вие носителите на това Божествено учение, трябва да победите света. С какво ще победите? С Любовта" (стр. 47, м. 86/87 г.).

"В тази школа ви събрах, за да ви приготвя за апостоли на бъдещите векове. Всички вие до един ще проповядвате идеите на шестата раса. Тези идеи са вложени в беседите и лекциите, които ви говорих. Затова трябва да проучите внимателно беседите. Ще ви се дадат дарби, сили, знания и условия за работа" (стр. 131, м. 84/85 г.).

В края на зимата, в 10 часа сутринта 1930 г., Учителя държи беседа, от която приятелите не запомнят и не разбират нищо. След беседата Учителя остава библията си в горницата си и запитва един брат да му каже основната мисъл на току-що изнесената беседа. Той мълчи и всички мълчат. Тогава Учителя казва: "Такава беседа и такива мисли, които изнесох не могат да се запаметят. Те не бяха определени за вас. Словото бе определено за невидимите същества от други йерархии, които днес бяха в клас. А вие учениците от физическото поле в салона бяхте повдигнати в една по-висша сфера на съзнанието си, откъдето още не можете да правите превод и да свалите в ума си онова, което съм изнесъл като мисли, идеи, закони и принципи. В тази по-висша сфера на съзнанието, в която ви повдигнах и настанах, там вие бяхте несъзнателни проводници. Целта бе да се предостави специална обстановка и условия на невидимите същества безпрепятствено да възприемат Словото, защото понякога вие от салона с вашите чувства и мисли създавате обстановка, при която е невъзможно да проникнат същества от висши йерархии. За тях тук атмосферата е много гъста и то се равнява на същото

положение, когато вие се движите в гъста непрогледна мъгла" (стр. 190, 4 т. "Изгревът").

"Моята лектория не прилича на вашите училища и университети, където учениците са подредени по възрастови групи и по степен на образование. Пред мен вие сте с вашите грижи и тревоги на ежедневието. Аз съм чувствителен към тях и давам отговор на наболелите въпроси. Пред мен са и много заминали в Невидимия свят с неразрешени лични, кармични, родови и обществени проблеми. Те ме питат и чакат отговор и аз трябва да им го дам. Аз трябва да отговоря на вашите души, за които вие не можете и да мислите, поради това, че е прекъсната връзката между вас и собствената ви душа. Тук понякога присъстват незримите пратеници на различните цивилизации на Битието. Затова аз беседвам с всички. Имам частни разговори, които са закрити за общата аудитория, но когато говоря в салона, достъп имат всички същества от видимия и невидимия свят" (стр. 190, 4 т., "Изгревът").

За Словото Учителя казва: "Да не мислите, че Аз всичко ви давам? Много работи има, които не ви казвам. Съвременното човечеството не е дошло до този етап. А като проучите Словото и го приложите, тогава Небето ще се отвори за вас. Невидимият свят ще вдигне пред очите ви своята завеса, ще се отворят очите ви, ще се отворят ушите ви и вие ще станете член и ученик на Всемирното Велико Бяло братство. И тогава ще срещнете Великия Учител на Вселената" (стр. 623, 1 т., "Изгревът").

"Пред мен не сте само вие, които ме слушате. Пред мен са вашите души, които са прекъснали директния контакт с Мен от дълго време, от векове. А душите ви жадуват за нови мисли и идеи, съответни на настоящото развитие. Пред Мен са много често и вашите родови духове, които имат много неразрешени проблеми. Техният живот е също така динамичен и те се нуждаят от знание да превъзмогнат много неразрешени проблеми, натрупани през живота им, когато са били на земята. А наред с голям брой заминали души пред Мен са застанали проповедници,

адепти и светии, посветили се от векове наред за търсене на Истината. И те сега искат изясняване на много идеи, погрешно разбрани и станали причина за спъване на човечеството в неговия път. Тези духове искат ново разбиране, търсят път за да изправят своите грешки, защото и на тях се държи сметка и те трябва да платят за проведените и прекарани заблуждения на човечеството.

Пред мен не сте само вие, а са всички онези заминали души на цялото човечество, което търси път към Истината. Не е лесно да се предадат истините с човешки думи. Не случайно съм избрал българския език и чрез него да се предадат. Както вие сте седнали на столовете в салона с тетрадки и бележници и записвате, така над вас има невидима аудитория, наредени по етажи, съобразно своето развитие. Те са по-добри слушатели от вас. Ето къде е отговорът на въпроса, защо съм избрал беседата, като форма на Словото Ми" (стр. 187, 4 т., "Изгревът").

"Аз разговарям с обитателите на Невидимия свят чрез тази беседа и с техните представители на ангелски йерархии и на тях трябва да се предаде Божествената Мъдрост. Вие слушате и се учудвате на Словото Ми, което е от такъв висш порядък, непознат на човечеството, а се предава чрез символи, също непонятни за вас. Това Слово е предназначено за тях, обитателите на ангелските светове. Аз говоря за всички. Разговарям с всички. Божественият Дух, който сега се изявява, поднася Слово, което разкрива нови страници от живота на Битието. Когато изкаже една дума чрез символи, тя обема еволюцията на всички души, обхваща и посочва възхода на всички духове. Това слово създава Новото Човечество, което трябва да дойде" (стр. 188,4 т., "Изгревът").

Учителя казва: "Аз не искам Мене да обичате, но Бога, който се проявява в Мене." "Когато дойде Царството Божие на земята, животът ще бъде такъв в тази си форма, като днешната, но по съдържание ще се измени и ще бъде диаметрално противоположен. Многото положения на формите ще ги търпите с векове, заради тези форми, чрез които се изявява животът на земята, човек трябва да учи закона на търпимостта, за да се съедини в

него човекът от земята с човека от небето и Бог от небето та всичко да стане Бог е Любов и Бог е Светлина" (стр. 204, 5 т., "Изгревът").

"Сега тези идеи, които излагам в беседите и лекциите, вие сами можете да намерите. Но за всяка идея вие трябва да работите двадесет и пет хиляди години, за да я намерите. С тези беседи и лекции се съкращава времето на вашето развитие" (стр. 28, м. 89/90 г.).

"Всяка моя беседа опреснява вашето вътрешно съдържание. Всяка мисъл от беседите, която достига до ухото ви и се възприема от вашия ум, опреснява живота ви" (стр. 173, Крадецът и пастирът).

"Сега, като четете и изучавате беседите, вие не трябва да се спирате върху буквата на нещата, а трябва да ги изучавате по Дух, като се спирате главно върху ония методи, които помагат за вътрешното обновяване. За изучаването на всяка наука има два начина: външен и вътрешен" (стр. 182 ООК, Великото и красивото).

"В беседите ми няма да се спирате върху отрицателната страна, а върху положителната страна, върху това, което гради, което създава, което дава сила, мощ и укрепва вярата. Ако е въпрос за отрицателната страна, това нещо го има в света, има го и във вас. Вие сте преситени от тия неща" (стр. 81, 82, Свещеният огън).

"Следователно, когато ние разглеждаме нещата, трябва да ги разглеждаме с отворени очи, за да става постоянно разширение вътре в нас. И всяка моя беседа, ако не ви помогне да имате една малка придобивка, да ви придаде да израснете една десета милионна част от милиметъра на ден, няма си смисъл. Всякога, във всичко човек трябва да има една придобивка" (Разговори)

Казвам: "Когато слушам да четете нещо, аз, странникът, виждам да излиза нещо твърдо от устата ви, като пастърма. То трябва да се вари най-малко пет, шест часа, за да омекне. Чете-

нето отговаря на времето. Вие сте облекли любовта в дрипави дрехи" (стр. 141, т. 1, Завета на любовта).

"По някой път чувствам вашите мисли, настроения и казвам: "Измъчих тези хора. Защо да идват тук в 5 часа, да стават рано, да идват от далеч, да се молят тук. Ще дойдат тук в неделя два пъти, в сряда, в петък и от години да се повтаря същият ред: "Молитва, песен, беседа". Казват: "Кога ще се свърши тази работа". Когато запалите огъня и започнат да се горят дървата, работата може да се каже, че е посвършена. Ако не запалите огъня, работата няма да се свърши. Докато не убедите всички хора в Божественото, че всички да обичат Бога, до тогава работата не е свършена. Колко хиляди години се изискват докато ги убедим. Аз говоря за Божията Любов, хората разбират обикновени работи. Иска се още много години да се работи, за да се убедят, че трябва да се обича Бога. Всеки човек, който не е проводник на Божията Любов, не може да се прояви" (стр. 83, м. 84/85 г.).

"В тази беседа аз няма да ви разправам защо и за какво идат изпитанията, но четете беседите, проучвайте ги, там са дадени много обяснения. И за в бъдеще, като ви говоря, следвайте моите обяснения. Учениците трябва да бъдат готови за всички изпитания. От вас се изисква приложение на новото учение в живота ви" (стр. 117, Свещения огън, обяснения).

"Кой от вас е приложил едно учение и е останал доволен от него? Ако се намери такъв човек, бих седнал при нозете му да слушам, какво е неговото учение и как го е приложил. Ето, толкова години проповядвам на софиянци, но никой още не е направил опит да приложи това учение. Някои ме слушат, клатят глава и казват: "Големи грешници сме" - Аз не търся стари сметки. На всекиго казвам: Сей! Каквото посееш тази година, това ще излезе" (стр. 105, Да възлюбиш Господа).

Като ученици, вие трябва да имате будно съзнание. Знайте, че след всяка лекция ви се дават изпитания отвън, да видят как прилагате знанието, което ви е дадено. (Разговори).

На 20 август 1919 г. на събора в Търново Учителя разяснява събитията през 1918 г. и разумната постъпка на българите, за което казва: "Когато българите напуснаха Солунския фронт, казаха: "Не искаме да се бием". Господ веднага изля благословението Си, настъпи голямо плодородие, когато пък за онези, които се биеха още нямаше такава. Във Франция, Англия сега има голяма суша, понеже законите, за които ви говоря, не одобряват техните действия. Щом воювате - плодородие няма да имате. Сила ще имат, контрибуции налагате, но хляб няма да имате. В света съществува само едно право - Божественото". След войната доларът струвал 150 лева, но през 1919 г. след богатата зърнена реколта, доларът спада на два лева и финансовото положение на България се стабилизира, (стр. 360, т. 5, "Изгревът").

"Ако бяхте вярващи, щях да ви държа друга беседа, а не като сегашната. Можех да говоря за промените, които стават на небето; за писмата, които ви изпращат вашите майки, бащи, братя, сестри. Сега вие се занимавате с обикновени работи и казвате: Или съществува Бог, или не съществува, или е така, или не. По-добре да се държим за старото, да не го изгубим - старото представя свещенните човешки глупости, а новото - любовта, която иде сега, да преобрази хората, да реформира живота им, да ги освободи." (стр. 282, Новият човек).

"Сегашните хора са крайно упорити, своенравни и консерватори. Като слушате да ви говоря, някои казват: Отде знам, че и тук не ни залъгват? Ако искате да проверите истината на моите думи, турете всичко на опит. Опитът разрешава въпросите" (стр. 123, ДВГ).

"Казвам: Не е само до слушане на проповеди и беседи, прилагане е нужно. Всяко нещо подлежи на развитие. Както слухът, зрението, обонянието трябва да се развиват, така и духовният живот на човека трябва да се развива. Първо ще слушаш, после ще прилагат" (стр. 196, ДВГ).

"Идеите трябва да се преобразят. Бог е решил да ликвидира със старите и изопачени идеи на човечеството. Как мислите, право ли е това, което ви говоря? Верни ли са думите ми? Ще кажете, че са верни. Аз казвам, че моите думи са верни петдесет процента, а когато се приложат и дадат резултат ще бъдат верни сто на сто" (Разговори).

"Планините създадоха великите души в миналото. Учените хора не знаят как се е създал планинският връх Еверест, или как се е създал Мусала, или как сее създал Монблан. Създадени са, но кой именно ги е създал? Имената са записани. Монблан кой го създаде? Братството на Европа създаде Монблан. Кой създаде Еверест? Братството в Индия създаде Еверест. А пък Египтяните като нямаха връх - създадоха пирамидите. Мусала Бог го създаде" (стр. 260, Вземи детето).

Учителя казва: "Всички духовни центрове в Рила, Алпите, Хималая и други планини, имат вътрешни връзки. В Рила е голямо разнообразието. В нея има такива места, където човешки крак не е стъпвал никога. На Рила се намира най-старата окултна школа в света. Там има недостъпни места. Хималаите са по-нови планини. От Хималаите идват адепти да се учат в Рила. В Рила се намира най-старият институт. Посветените от Хималаите идват да се учат от скрити за човешките очи, от големите библиотеки на Рила. На Хималаите също има школа, но на Рила е най-старата школа в света. Там съществата, които обичат тази школа са в ефирни, етерни тела. На Рила са складираны знания. Културата на Египет, културата на Индия се е развивала от невидимите библиотеки на Рила. Има на какво да се учите в бъдеще.

Какво значение имат тези свещени центрове? Те работят за Новата култура. Най-свещеното място - това е Агарта - държавата на посветените. Агарта се е премествала три пъти - от Атлантида, която е потънала и е преместена в Египет. От Египет се премества на Рила. А оттук отива в Хималаите. Някои от свещените входове на Агарта се намират на Седемте рилски езера" (стр. 453, 454, т. 5, "Изгревът").

"Запример в света съществува една ложа от учени хора, които се събират за разискване на разни научни въпроси само един път в годината. Тези учени знаят за земята много повече от съвременните учени, но що се отнася до бъдещето на земята и те правят своите предположения. Освен тази ложа, която съществува на земята, има още една ложа от учени хора на Слънцето, която знае положително, не само миналото на земята, но и нейното бъдеще. Това вече не можете да проверите, затова ще считате, че ви говоря, като поет." (стр. 208, 209, т. Мнозина казваха).

VI. Отношение на учителя към растенията и животните

"Мен и цветята, като ми говорят и тях слушам. На път се спирам по десетина пъти пред някое цвете и то ми разправя своята история. За вас е цвете, но за Мен ни най-малко не е само цвете, но е едно разумно същество, което е взело само формата на цвете. Казвам му: "Кои са причините, че дойдохте в тази форма"? - Аз се нуждая от чистотата, затова нося белият цвят. Друго цвете ми казва: Аз нося червения цвят, понеже в миналото съществуване не използвах живота - сега искам безкористно да разбирам живота на всички, които се нуждаят от мен. Всичките плодни дръвчета и житни растения се жертват, за да придобият някаква добродетел. Всичките се жертват за нас - по разумните същества, направени по образи подобие Божие. Ако един само от вас, които ме слушате, не приложите нещо от това, което говоря, ние сме изгубени, ние сме идвали напразно. Като ви говоря, вие казвате: "Сега не можем, но в следващия живот ще приложим". Аз говоря за днес, а не за след двеста, триста години. Днешният ден е важен. Ако приложиш мъдростта съзнателно, която е в тебе, ще влезеш във връзка с хората. Ако приложиш истината, свободен ще бъдеш. Свободата, светлината и животът ви са абсолютно необходими, имайте вяра в онзи. Който е направил Слънцето, да ви свети, да ви помага, Който е направил звездите и цялата природа, Той е помислил нещо хубаво за вас. Да няма никакво съмнение в тебе" (стр. 43, м. 86/87 г.).

"Като гледам как постъпвате с вола, с коня, с цветето, знай как ще постъпите и с мен. Ако с тях не се отнасяте добре и към Мен ще бъде същото. В малките работи, ако сте невнимателни, какво да кажа за големите. Ако ви дойде на гости един цар или един президент, ще мислите как да го посрещнете, много-добре. Ако дойде един бедняк ще кажете: "Какво искаш? Не ме безпокой повече!". Защо единия посрещате много-добре, пък другият - зле. Господ дошъл в своето величие, ставаш Му на крака и във

втория случай (бедняка) се е скрил, но не Го познаваш. Всичко в природата е проводник на Божествените благословения. Който знае да приема ще се ползва, който не знае да приема, от нищо не може да се ползва" (стр. 180, м. 85/86).

"Видя, че един паяк е хванал една муха. Казвам му: "Пусни мухата!" Паяка се нахохори. Казвам му: "Ако ти в Моето присъствие не пуснеш мухата, няма да оставя паяжината ще пуснеш мухата сега. Паякът откъсна нишките и пусна мухата. Казвам му: "Ти си умен паяк". Ако не беше пуснал мухата, щях да си послужа с бастуна и щях да го пратя на хаджилък, но не щях да го убия" (стр. 513, 12 т., "Изгревът").

Веднъж посетих един пчелар, който от двадесет години се занимава с пчеларство. Той имаше сто и петдесет плетени кошера. Каза ми, че на всеки десет години имал изобилие от мед. Казвам му: "Ако ме послушаш и не правиш възражение на това, което ще ти кажа - ще имаш изобилие не през десет години, а всяка година." Той каза - ще го направя." - "Ти имаш сто и петдесет кошера, на сто - десет и на петдесет - пет, ще отделиш всичко петнадесет кошера на Господа. Които се роят от тия кошери, но при роя от всеки - всичко четирдесет и пет и петнадесет - шестдесет кошера. Той ме погледна и каза: - "Толкова пчели дават ли се?" Казвам: "Остави тогава, да не говорим повече". Тази година (1941 г.) му измряха всичките пчели. После го срещнах и го питам: - "Защо не ме послуша?" - "Где да зная?" - "Без жертва и без идея, не може да има напредък." (стр 7, м. 86/87 г.)

VII. Отношение на Учителя към учениците, обществото и поповете

След Паневритмията една сестра, вдъхновена от свиренето, целува ръката на Учителя и му казва: "Учителя, ама да знаеш как музикантите свиреха вдъхновено, особено оня брат с бялото шалче (Галилей). Така хубаво движеше лъка, че бях захласната в него и не можех да отделя очите си от него". "Учителя отвърща на сестрата: Днес този брат музикант движи лъка на цигулката, свири ви и вие играете Паневритмията. Но ако знаете, че в предишен живот той е бил голям пълководец, в ръката си е държал меч и с този меч много глави е посякъл, и то главите на онези, които днес играят Паневритмия тук. А сега вместо меч - държи лък на цигулка. Сестрата се разплаква: "Ама Учителю, това е много жестоко, не мога да го възприема". "По-добре е сега да държи лък, отколкото да отиде в света, да вземе меч и да сече отново глави" - Отсича Учителя. Изтръпнал Галилей го пита: "Но защо Учителю, защо е дошъл в Школата. Щом е секъл глави и е бил главорез?" - "Дошъл е в Школата, защото навремето е бил бич Божий, а мечът му е бил-даден да изпълни Волята Божия и да очисти една проказа между тогавашното човечество. Изпълнил я и сега идва тук, за да изплати кармата си и да освободи съзнанието си, като приеме идеите на Бялото братство. И тогава и сега той изпълнява Божията Воля."

Хиромант разглежда ръката на Галилей и вижда, че умствената и сърдечната му линия се пресичат. Отиват при Учителя и му казва: На едната му ръка умствената и сърдечната линия се пресичат, като мистичен кръст, като жива Голгота. А това е невъзможно за мене и знанието, което имам. Какво е вашето обяснение в случая?" Учителя ни погледна обърна се към мене и каза: "Покажи си ръката!". Аз я подавам на Учителя и той я разглежда и казва: "Какво ни казва братът?" Братът казва: "Не може да бъде" - Ето, виждате ли как се пресичат двете линии тук? Щом се пресичат - значи може. Значи това е било. А какво е било? Било е това, което е трябвало да бъде. На този кръст навремето, той е разпъвал мнозина, а сега този кръст е на ръката му и е в

него. Сега той ще се разпъва заради онези, които навремето е разпъвал на външния кръст. Навремето такова е била Волята Божия да ги разпъва, а днес е Волята Божия, да се разпъва заради тях. Така ще се разплати. И навремето е свършил една работа за Бога и сега трябва да свърши една работа за Бога. Навремето кръстът е бил вън от него, а сега е вътре в него. Сега ще се разпъва на него всеки ден заради другите. Това е целта на този кръст, дето е сложен на дланта му, затова го има и трябва да го има!" (стр. 33, 34, 35, т. 1, "Изгревът").

"Понеже в миналото - както видяхме по-горе, брат Галилей е служил на отрицателните сили, като се научават, че той е станал цигулар на младежкия клас в Школата на Учителя, всячески се стремят да го отвлекат от тази му работа, като го извеждат в чужбина, под благородните мотиви да следва в чужбина и да се усъвършенства в цигуларството на чужди разноски. Той е чиновник с малка заплата, баща му си заминава от тази свят и той трябва да издържа майка си и сестра си, която учи немска филология. Поканват го да следва в Австрия, в тамошната музикална консерватория, като цигулар. Отива при Учителя и споделя с Него направеното му предложение, като заявява, че то е много изгодно за него. Учителя го изслушва внимателно и казва: "Ако отидеш там, ти ще станеш музикант в един държавен оркестър и нищо повече. Ще бъдеш материално добре задоволен и ще се движиш в подходяща музикална среда. Това ще те задоволи като музикант. И по този начин ще изпуснеш благоприятните условия, за които си дошъл и си се родил в България. И с векове и с вечности ще съжаляваш, че си се разминал с Духа, с Божия Промисъл и с Бога. Ще се разминеш с Мен и с Школата, и с нищо не ще можеш да върнеш назад времето, и с нищо не ще можеш да попълниш тая загуба. Затова - избирай сам!"

"Избирам Учителю. Оставам тук в Школата!" "Хубаво" - бе неговият отговор.

След няколко месеца отново се появява предложение да следва на чужди разноски. Трябвало само да се съгласи, а други щяха да му купят и опаковат куфарите. Казвам си - такъв шанс никогата няма да имам в живота си. Отива отново при Учителя и му

разказва всичко. Той го изслушва и зачуден го запитва: "Това знание, което тук ти се дава в Школата, малко ли ти е? Достатъчно е в този живот да приложиш само един закон от Словото Ми и ще си изпълнил предназначението си на това прераждане между българите. А във всяка беседа аз давам по няколко закона. Това знание е за следващото човечество, което ще просъществува хиляди години. Кога друг път ще срещнеш Великия Учител в тази форма и ще разговаряш така с Него? Ти знаеш ли каква голяма привилегия е за теб, че аз те приемам винаги? Знаеш ли какви същества от висши йерархии биха дали всичко, само и само да могат да се докоснат и доберат до Великия Учител и до Духа Му? Разбираш ли това, което ти говоря?" - "Разбирам Учителю!" Тогава отивай и действай и друг път да не ме безпокоиш по този въпрос. Време ти е окончателно да се определиш. Ти не се ли усещаш, че духовете искат да те отвлекат и отстранят от Школата с такава примамка за следване в чужбина? Надяват и натъкмяват на въдицата си една стръв - една стипендия. Хвърлят въдицата към теб, ти я захапваш, хващаш се, онези оттам дърпат въдицата и нашата рибка от Школата преминава във въздуха и се отзовава във Виена. Като отидеш там и като те видят, ще кажат: "А, каква хубава рибка ни дойде, дай да си я сложим в аквариум, за да си я гледаме и да си я слушаме, как ни свири хубаво на цигулка". Въдицата е спусната и рибарят те чака да захапеш стръвта. Аз не мога да изгоня рибаря, защото ще дойде друг рибар с по-хубава стръв и с по-хубаво предложение за теб. А ти ще се определиш - ще захапеш ли стръвта или ще се откажеш окончателно от това лакомство за твоите очи и твоите уши. "Отказвам се Учителя и оставам в Школата!" "Хубаво" - беше отговора, (стр. 18, 19, т. 1, "Изгревът").

Георги Радев е един от най-образованите ученици в братството, който владее добре шест езика. Между другото без знанието на Учителя превежда книгите на Бо Ин Ра, за когото Учителя казва, че е от черната ложа. Георги разбира, че е работил срещу делото на Учителя. За да изправи грешката си той прави извадки от Словото на Учителя и издава книгата "Учителя говори". Учителя харесва много тази книга и казва: "Заради тази

книга аз откупих Георги Радев от черната ложа на голяма цена." Резултатите от тази грешка не закъсняват - разболява се от туберкулоза. Той разглежда хороскопа си, посещава Учителя и му казва, че по аспектите има тежка карма. Учителя го поглежда, усмихва се и му отговаря: "Над астрологията стои Бог". Учителя иска да му помогне и му дава метод за лекуване - да се облече зимно и да носи по три пъти на ден вода с две десетлитрови стомни от изворчето в Дианабад. Водата е носителка на живота и по този начин ще се предизвика обилно изпотяване, при което алвиолите се изчистват и болният оздравява. Георги му отговаря: "Какво ще кажат хората като ме видят - такъв интелигентен човек, постоянно да носи вода" и се отказва. Друг брат, художник - Генчо Ангелов чува разговора, грабва стомните и се излекува от болестта за два месеца и живя още двадесет и пет години след това. Георги Радев си заминава. Учителя казва за него: "Георги трябваше да си вземе дипломата и да работи с нея. А той най-демонстративно не отиде дори да си я прибере и тя остана там - във факултета. Не пожела да си я вземе. Второ, не пожела да работи с тази диплома, която му осигуряваше професия. Това беше груба грешка и този, който му я внуши тази идея, още от самото начало го поведе по кривите пътища на непослушанието към Учителя". След заминаването му, Учителя каза: "Жорж можеше и да не си замине, но се излъчи и не можа да се върне в тялото си, защото в последните дни все се е излъчвал. Много хора така си заминават без да им е дошло времето за това" (стр. 558, 559, т. 5, "Изгревът").

Веднъж Иван Антонов прочита в един вестник как се хули и клевети Учителя и с вестника отива при Него и изказва своето възмущение. Исква разрешение от Учителя да напише отговор на автора и да му покаже, че всичко написано е лъжа. Учителя го изслушва внимателно и казва: "Ако ти искаш, можеш да му отговориш и да напишеш статия. Но на Мен не Ми е позволено да отговарям на лъжите и клеветите срещу Мен. Не ми е позволено от Духа на Истината, който е в Мен. Истината не се защитава, тя само се проявява. Проявената Истина, това е Словото Божие.

Нали ти си пазачът на салона, когато се дава Словото Божие. Иван кимнал с глава и казал: "Да, ама аз ще му покажа моята Истина!". Написал остра статия и направил онзи автор на пух и прах. Чудно е било как са я поместили в един от вестниците? Но нали той взел позволение от Учителя, все някак се е наредило. Статията излязла и предизвикала голям шум. Нашите приятели се радвали, а другите се възмущавали от красноречието на Иван Антонов и казвали: "Виж ги тия Дъновисти. Хем прости, хем нахални!" Иван купил много броеве вестници и ги подарил на приятелите.

Друг път, в друг вестник, пишат против Учителя, като Го обвиняват, че той се меси в политиката на България и с това се бърка в политическия живот на страната. Какви ли не грехове се изписваха и се хвърляха върху Учителя. Това можеше да предизвика гонение срещу братството. Иван Антонов чете този вестник, ядосва се и накрая кипва от яд, когато писаното не е вярно. По това време Учителя се е затворил в горницата Си цял месец и не приема никого през този период- всички от Изрева знаеха, че има специална работа и не приема никого. Накрая Иван се престашава, качва се по стъпалата и чука на вратата на горницата. Учителя леко отваря вратата, показва си само главата и пита: "Какво има?" Той му показва вестника с написаното срещу Него, възмущава се и иска разрешение да напише статия и да обори тази лъжа и клевета, че уж Учителя се меси в политиката на страната. Учителя отваря вратата си и го пуска в стаята Си и му посочва стола. Учителят изправен пред него разглежда вестника и казва: "Рекох, това което пише в този вестник не е лъжа и не е клевета! Това е Истината. Аз съм този, който движи нещата и събитията и политическия живот на страната. И не само на страната, но и целият политически живот на света и на човечеството. Съдбата на света минава през Мене. Божественият Дух, който е в Мене - Той управлява света, а Христовият Дух управлява Небето и земята! Затова няма да отговаряш на този вестник. Това е Истината и тя е свещена за всяка една човешка душа. А че тази душа е успяла да се домогне до Истината и да разбере и проумее, че Аз съм този, който ръководи Света - това значи проблясък и светлина в съзнанието на този автор.

Така че той се е домогнал до истината. Истината и за Мен е свещена. Затова няма да отговаряш на този автор и на този вестник." Учителя допълва: "В този живот голяма привилегия е някой да се добере до Истината, да се доближи до Духа на Истината." Иван Антонов стои като статуя. Тръгва си, но решава да отиде до редакцията и да поздрави автора за неговото прозрение. Взел вестника, отишъл в редакцията и намерил автора: "Ти ли си този, който е написал тази статия?" Онзи разтреперан отговорил: "Аз съм." Братът му казва: "Да знаеш, това, което ти си написал в тази статия, е чиста Истина и в нея няма нито капка лъжа". - И аз така мисля" - отговорил авторът на статията. Но да знаеш колко писма получих, че съм написал лъжи и клевети". "Аз пък ти казвам, че си казал Истината. И Учителя Дънов също смята така. Затова сега аз ще ти изсвирия на моята цигулка една песен от Учителя - "Кажи ми ти Истината", и след това ще ти я изпея" (стр. 40, 41, т. 1, "Изгревът").

Срещам един господин, който ми казва: "Знаете ли какво пишат вестниците за вас. Много лоши работи!" Казах му: "Похвалявам тези вестникари, че са писали за мен". Той пита: "Как така?" Казах: "Няма да ме осъждат хората, че съм ги подкупил. Безкористно пишат тези хора, препоръчват ме без пари. Ако пишеха нещо много хубаво, хората щяха да кажат: "С колко ли хилядарки ги е намазал Той? Ако хората за вас говорят лошо, то е за добро и е добро. Не се тревожете, ако говорят лошо за вас. Аз вярвам, че не сте ги подкупили, това го зная сто на сто. Щом не говорят лошо, зная, че работата не е чиста. Вие по някой път се оплаквате от дявола, но той е отличен критик. Без пари работи. Не иска да му плащате, като ви обиди." Веднъж един брат ми каза: "Учителю, в Плевен говорят много лошо против нашето братство". "Няма нищо. Аз не съм дошъл в България по Мое желание, а по нареждане на Бога, на Невидимия свят - това е Божествена работа. Затова всяко препятствие, което се поставя на пътя на това учение, ще се помете" (стр. 124, м. 84/85 г.).

Учителя не приема много величия, които отиват при Него. Запитват го братята: "Учителю, тези външни хора ,които не ги

приемате, имат грешно мнение за вас?" Той отговаря: "Аз не съм дошъл за света. Аз съм дошъл за готовите души и онези, които Бог е изпратил на земята да бъдат ученици на Новото Учение." И допълва: "Христос бе дошъл навремето за изгубените овце на Израила" (стр. 248, т. 5, "Изгревът").

Една пролетна сутрин Учителя е седнал на пейка пред салона с група приятели и разговарят. По едно време някой казва: "Вижте кой се задава". В далечината между боровете се задаваше едно старче, което се движеше доста живо, подпирайки се с бастун. Изведнъж ние млъкнахме. Разговорът с Учителя секна и по някаква вътрешна команда се загледахме натам. Учителя също го наблюдаваше. То се приближи към пейката, на която бяхме седнали с Учителя. Като наближи на десетина метра, започна да говори със силен глас: "Ей, здравей Петре, какво правиш? Живи бяхме да се видим. А бе, чувам, че наш Петър станал Учител, та отдавна се канех да те видя. Какво правиш, какъв Учител си станал и на какво ги учиш тия хора, които са около теб?" Той вече се приближи на два метра от нас. Ние мълчим. Учителя също мълчи и го гледа безучастно, все едно че гледа един стълб - неодоушевен и случайно изпречил се пред нас. "Ама Петре, ти не ме ли познаваш? Ама ти не си ли спомняш към съм аз? Ама аз съм твоят съученик от Николаевка, та ние седяхме на един чин с теб в училището. Не си ли спомняш?" Учителят мълчи, гледа го и нищо не казва. Ние също мълчим. "Ама Петре, май и ти си остарял като другите. Та малко ли години минаха оттогава? Ех, нищо Петре, щом не ме познаваш и не си спомняш за мен, аз ти прощавам, защото и на теб не ти са малко годините. Хайде остани си със здраве и всичко хубаво от твоя съученик." Старчето отмина пейката. Ние се обръщаме и го наблюдаваме как се отдалечава от "Изгрева". После обръщаме поглед към Учителя. Той е строг. Мълчи, нищо не говори. Мина известно време и Той продума натъжено: "Той мисли, че тук е Петър Дънов. А Петър Дънов умря на деветнадесет години." Учителя спря за миг, вдигна дясната си ръка и посочи с показалеца към гърдите си. "И от тогава тук живее Духът на Истината." Тук Учителя казва, че Петър Дънов си е заминал на 19 години? Какво означава чис-

лото 19 - Това е един завършен цикъл, в който всички земни начинания се реализират и приключват. От числото 19 започва една друга еволюция, с други измерения, с които се работи само в Духовния свят. Говори за високия стремеж на човешкия дух към висшите селения на Духа Господен" (стр. 31, 32, 33, т. 1, "Изгревът").

"На много места колата ще се затегне. На Мойсей колата не се ли затегна, докато извади евреите от Египет. С мен какво беше? Владичите, поповете плетяха паяжина, мина слона и с опашката си омете всичко. Отиде тяхната паяжина. Няма народ, който да не е пометен заради противенето си на Божието Дело. Толкова години съм в България и духовенството непрестанно се занимава с Мен, какъв ли вече не ме изкараха. Колкото и да се борят, нищо няма да направят" (стр. 143, м. 86/87 г.).

"Лошото е, че аз няма да пукна. Защо? Защото ще изкарам всички дяволи от българите, от свещениците, от владичите. Няма да остане в България нито един дявол. Щом си отидат дяволите, кой ще ме гони? Дяволите ме гонят, но лесно ще се справя с тях" (стр. 147, Новият човек).

"Аз се чудя на тези правоверни, на тези религиозни хора, които се страхуват от мене, Аз нито власт имам, нито пари имам, нито много последователи имам, няма какво да се плашат от мен. Аз разбирам къде е опасността. Като хвърляш светлина върху лицето на кой и да е разбойник, той ти тегли куршума. Няма защо да се плашат хората от мен. Хората трябва да се плашат от друго: страшна е смъртта, страшен е адът, днешният съвременен ад е страшен" (стр. 265, т. ДВГ).

"И сега седят някои в църквата и казват: "Отишъл да говори на простациите, при нас не дойде." Да, но вие ще ме разберете криво: колкото разбрахте Христа преди две хиляди години, толкова и мен ще разберете. Аз не се лъжа и ще им кажа: "Когато аз излязох от небето, Христос ми каза: "Погледни моите ръце, онези "благородниците" още не са изменили характера си, те са все

същите. - Защо? - Защото не са приложили още моя закон на Любовта" (стр. 169, с. 5, Сила и живот).

"Идват свещеници при мен, за да ме/Опитват - това, онова и после казват: "Той не говори за православната църква, против иконите, е против много ритуали на православната църква". Че какво от това? Аз не дойдох да основавам православна църква, нито еврейска, нито евангелистка, нито будическа. Идвам да оповестя една нова епоха, която предстои да дойде в света" (стр. 38, м. 84/85 г.).

"Ако дам свобода на езика си, много имам да кажа против свещениците. Но ако мълча, ония от небето няма да мълчат. Може би аз съм най-опасният човек в света. Обаче когато замина, всичко ще стане на пух и прах. От сегашния ред и порядък, от лъжите на хората, от сегашната земя, няма да остане и помен. Така е решил Господ. И това ще стане скоро" (стр. 144, Новият човек).

"Аз съм искрен и направо казвам мнението си за духовенството. В бъдеще няма да остане свещеник в света. Аз ще ги изпъдя до един. Ще ги пръсна в пространството, там ще чакат петтотин, шестотин години, докато дойде Новата Култура. След това ще кажа: "Пратете тези братя на земята да видят как се работи с любов. Новата култура изисква нови хора. Тогава те ще разберат как може да се живее. Ще прекарат в пространството, докато се справят с миналите си грехове. Ако бяха живели по закона на Любовта, нямаше да плачат и да страдат. Днес ви кръщавам: - "Заповядайте, как може да се живее по братски. Тогава няма да има вече лъжа и измама. Аз ще ви целуна братски. В новия живот няма да има владици и попове.

Знаят ли нашите свещеници какво ще стане с тях, ако си послужа със знанието което имам? Знаят ли светите старци какво ще стане с тях, ако аз само един път се оплача на Господа? Аз още не съм дал нито едно оплакване до Невидимия свят. Ако напиша едно оплакване до съществата в Невидимия свят, знаете ли какво ще стане? Нека знаят светите старци, че не хулят мене.

но хулят Господа. Те хулят Божието Име и ме наричат "лъжеучител". За тази дума аз няма да ги извиня никога. Всичко могат да ми приписват, всякакви престъпления, но лъжа и измама - никога! Аз съм в състояние да спася, да излекувам човека. Българският народ е видял от мене само добро, но зло - никога. След това светите старци се осмеляват да ме наричат "лъжеучител"! Това показва какво е тяхното сърце. По думите им ги познавам. Когато някой говори лошо за Мене, аз познавам вече сърцето му. Човек съди за другите по себе си, по своето сърце. Духът в Мене, Бог който говори с Мене, никога не си служи с лъжа. Онзи, който се осмелява да каже, че Духът, който говори в Мене лъже, никога не може да се извини. Защо? Има един в света Който никога не лъже! Той е Бог. Той е Единственият Великият, Светият, Чистият, Който иска всички хора да живеят. Ние сме проява на Бога във всяко отношение и трябва да пазим Неговия закон и Неговото име" (стр. 509, т. 5, "Изгревът").

"Какво обсъжда духовенството днес? Защо идват при мене хора? Защо да не идват! Обществото паднало и причината за това съм бил Аз. Аз не искам да ви спъвам, но казвам: "Вие сами направете реформи и посейте навсякъде Любовта. Нека църквата се пълни с хора. Аз ще се радвам, ако Любовта е в църквата. Още повече ще се радвам, ако Любовта е в сърцата на хората" (стр. 510, т. 5, "Изгревът").

"Бог е Любов и тази Велика Любов ще залее целия свят".

Учителя ни каза: "И втори път да дойда между вас пак за Любовта ще ви проповядвам. Сега Аз съм още в преддверието на Любовта" (Разговори).

"И тъй, колко пъти досега е произнесена думата "Любов"? Ами че тя е най-силната дума! Когато Господ произнесъл за пръв път в света думата "Любов", Той създал с това целия Космос, образували се всички слънца, които се разделили и тръгнали по своите орбити. Като произнесъл втори път думата "Любов", всички велики същества, всички богове се събудили от своя дълбок сън. Когато Господ произнесъл десетия път думата "Любов", родил се човекът. Няма да разказвам какво е станало при

произнасяне на думата "Любов" третият, четвъртият, и т.н. пъти. Тъй че Господ е произнесъл досега само десет пъти думата "Любов". И върху тези десет думи почива всичката философия на кабалистите с техните сефироти. Според теософите това е диференциране на думата "Любов" във всички нейни проявления в разните полета ,понеже няма нищо по-реално в света от Любовта. Сцеплението на материята (атомите) зависи само от Любовта, която съществува между нейните частици и ги кара да се привличат. Хармонията на светове зависи от Любовта, която ги привлича и чрез която те се движат и се въртят" (стр. 274, с. 4, Сила и живот).

Съдържание

1. Учителя за себе си.....	3
2. Качествата на Учителя.....	19
3. Страданията на учителя.....	56
4. Словото на Учителя.....	68
5. Школата, учениците и салоните.....	104
6. Отношението на учителя към растенията и животните.....	130
7. Отношението на Учителя към учениците, обществото и поповете.....	132

БеинсаДуно
Учителя за себе си

Формат: 16/60x84
Предпечат: АСИ Принт
Печат: АСИ Принт

ISBN-10: 954-9336-19-0
ISBN-13: 978-954-9336-19-1